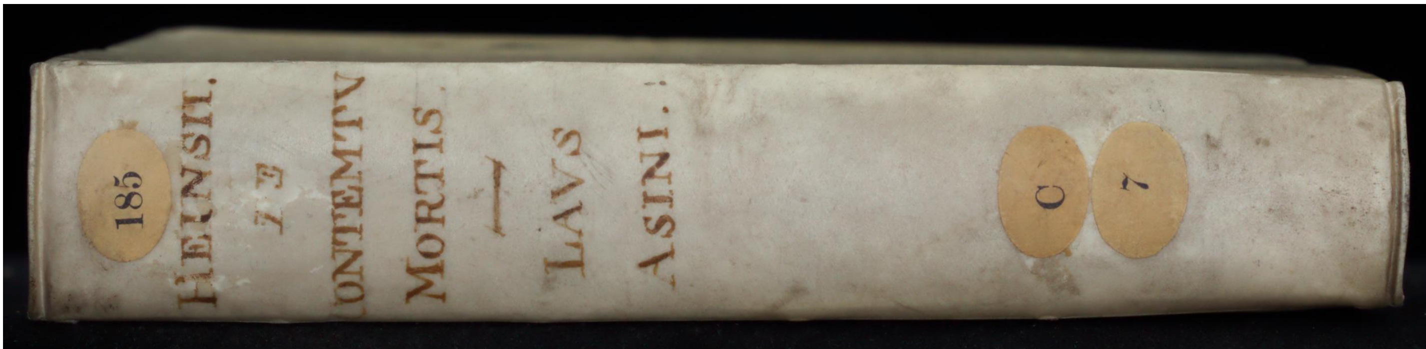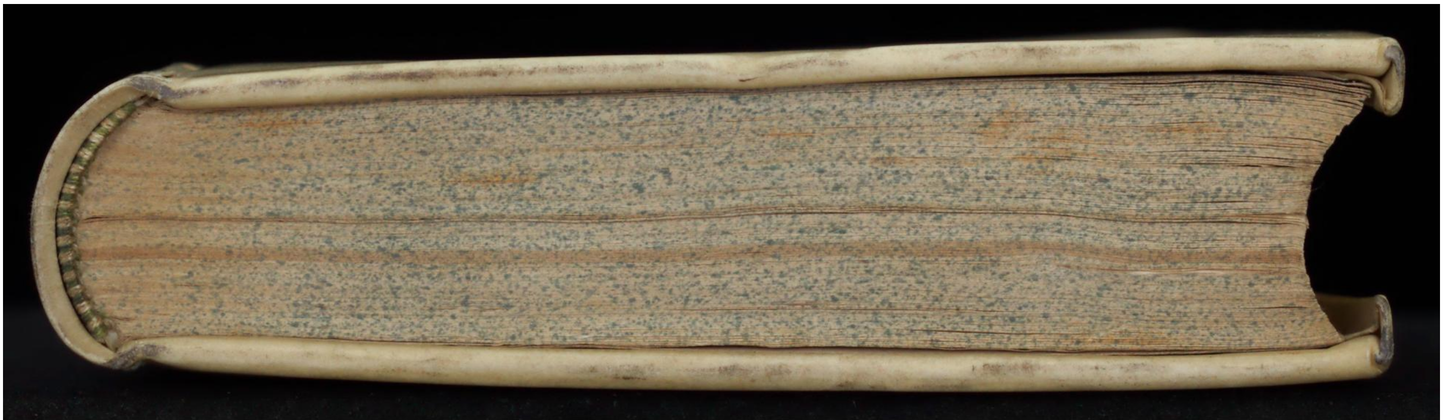

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]

LVGDVNI BATAVORVM,
Typis ISAACI ELZEVIRI,
Iurati Academiæ Typographi.
cIↃ IↃ cXXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

LAVS
ASINI.

In quâ, præter eius animalis laudes ac naturæ propria, cum Politica non pauca, tum nonnulla alia diuerſæ eruditionis, aſperguntur.

Ad Senatum Populumque eorum, qui, ignari omnium, ſcientias ac literas hoc tempore contemnunt.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVIRIANA.

ANNO cIↃ IↃ C XXIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

AMICO LECTORI.

MAgnâ libertate, qui mortalium ſtoliditatem tempeſtate noſtrâ ferre amplius non poſſet, commendationem ejus diuulgauit. Qui ſi ignorantiam, ſi eruditionis, quam plerunque ſequitur contemptus, negligentiam, hoc tempore vidiſſet, nemo præter eum Laudem Aſini vulgaſſet. Non vt factum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

eſt a nobis, ſed cum aliquâ acerbitate, ac ſingulorum, quod tum licuiſſe patet, reprehenſione ordinum. Quo & calamum & voluntatem abſtinemus. Niſi ſi quis, forte, ac aliud agenti, ſub acumen ſtyli vênit, qui, ne diutius lateret, omnes maximos Europæ viros cum Principibus ac Rebuspublicis traduxit. Ac de Aſino inprimis accurate magni aliquot ætate noſtrâ viri commentati ſunt. Neque deſunt qui encomium ac laude eius ediderunt. Quos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

qui volet adeat vel legat. Nos de eo non tam ſcribimus quam judicamus. eius autem ſi quæ propria putantur, ex antiquitate, pariter vt illi, hauſimus, & ad commendationem, etiam eorum qui quam proxime ab eo abſunt inter homines, aptamus. Mihi quidem aliud propoſitum non fuit, niſi vt erectas ſtudio diſcendi animas ac literarum candidatos a contemptu cæterorum vindicarem. Qui liberrime, vt iſtis, ita eruditioni quoq;, horum causâ, ac ſcientijs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

inſultant. Et cum ſeruituti natum fere hoc animal putetur, etiam pro libertatis bono, quod natura omnibus commendat, aliquid ſubinde ex occaſione aut temporis quo viuimus aut ſimpliciſsimi clientis noſtri, interfatus ſum. de Græcis ac Romanis præcipue, quorum patientiam qui hac in parte Aſino ceſsiſſe exiſtimat, plus antiquitati tribuit quam par eſt. cuius non exemplis ſed virtuti inſiſtendum eſt. Si qui (vt nonnulli ita callide interdum

ac

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ac maligne ſuſpicaces ſunt, vt quæcunque in aliorum ſcriptis legunt, inuidiæ ſerendæ, etiam in ſe, ac alios, libenter trahant) more hic ſuo argutentur; quod feſtiuus fabulator pro ſe dixit, pro Aſello meo dicam:

***Suſpicione ſi quis errabit ſuâ,*
Et rapiet ad ſe, quod erit commune omnium,
Stulte nudabit animi conſcientiam.
Huic excuſatum me velim nihilominus.
Neque enim notare ſingulos mens eſt mihi:
Verum ipſam vitam & mores hominum oſtendere.

* Phæd. lib. 3.

inprimis vero negligentiam diſcendi ac deſpectum. Quod qui dignum reprehenſione exiſtimabunt, ijs quoque aut fallor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

aut hic ſatisfeci. Neque male vltro ſic occurrunt nobis. Tales enim ſunt quos commendaui.

MENDÆ TYPOGRAPHICÆ.

Pag. 2. ſ. *attentione*, non *aſſenſione*. ibid. *cum de reb.* dele *cum*. p. 29. Verba illa marg. Plut. De primo frig. paulo inferius pone. p. 37. *non potes.* p. 25. *verbis.* p. 77. *curet Proſerpina.* p. 91. *ſero.* p. 94. *Nec ſi.* 96. *multos reperiri.* 112. *Reges.* 126. in marg. *nugaris.* ibid. *Quemadmodum eundem.* dele *eundem.* 134. *ſcripſiſſe.* 136. ſ. *his fauent.* 139. *ac ceruicem.* melius *aut.* 140. *aſinâ Balami.* 142. *ingenioſe nimis.* 145. ſ. *ſimplex turba.* pag. 145. in marg. paulo altius ponant. illa *Vide Hyg.* &c. 153. *non alio colore.* 165. *Charonenſis.* 185. *aut iſta ſimul omnia*, &c.

Libro, ſeu potius, paginis aliquot, quarum mentio fit pag. 136. Titulus eſt *Pædagogia Regia.* eſt autem Pædagogus Principum. Qui prodijt Mediolani anno 1621. Si quid in marginalibus, præſertim Græcis aut Hebræis, commiſſum eſt, tyroni, qui his admotus fuit, ignoſcendum erit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

LAVS ASINI;

Ad Senatum Populumque eorum, qui, ignari omnium, ſcientias hoc tempore contemnunt.

Diogenem accepimus, qui ab acerbitate Canis olim dictus eſt, cum diligenter aliquando de virtute ac vitijs, ſine auditoribus diſſeruiſſet, cantillare voce lepida cœpiſſe. Atque hac ratione attentionem ſibi comparaſſe. Eundem ferunt, cum orator Anaximenes ad populum cum exquiſita grauitate declamaret, ſalſamentum auditoribus exacte maceratum oſtendiſſe. quo in ſe aſtantes protinus conuertit. Inter oratores, quorum ex antiquitate ad nos pervenerunt ſcripta, ſicut maxime abſolutus, ita totus ad vtilitatem factus eſt Demoſthenes. Nam cum alij plerique in verbis copiam oſtentent,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſenſibus enerues ac propemodum ſoluti ſint, ſolus hic orator, rebus ita denſus, ita ſtrictus eſt ſententijs ac preſſus, vt in publicis orationibus Rempublicam non hominem, in cæteris, non oratorem aut patronum, ſed exactum iudicem ac conſummatum, iudicare exiſtimes. Ita autem, quæ grauiſſime concepit, exprimit atque effert, vt, quemadmodum majeſtas, quæ ex multis conſtat, vnum aliquid in rege eſt ac principe, ita in hoc vno conſummata vis dicendi, ex diverſis pariter virtutibus emergat. ad quam alij cum collimarint, ſolus eam animo complexus, verbis pariter ac rebus aſſecutus penitus videtur. Ad felicitatem hanc acceſſit, quod ex tota Græculorum gente, nemo melius vidiſſe, nemo melius intellexiſſe aſini ingenium videtur. Qui cum aliquando maximis de rebus publice dicturus, aliud plerosque agere videret, neque quicquam minus oratorem deceat quam ſine aſſenſione loqui, vela ſapienter vertit, ac, de vmbra aſini dicturum ſe recepit. Quo, ſine alia perſuaſione aut fuco, protinus obtinuit quod voluit. Nam qui ante, cum de rebus ſummis ac fortaſſe de communi ciuitatis incolumitate, quæ ad muros potentiſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tentiſſimum habebat hoſtem, aut de majeſtatis iure, quod hic penes populum tum erat, multis fruſtra egerat, inuſitatam protinus attentionem populi expertus eſt. Nec profecto mirum, lætis auribus pleroſque ac animis, admittere animalis ejus laudes, cui multos eſſe ſimiles natura voluit. Adeo vbique verum eſt, quod Epicharmus olim dixit, Canem cani, bouem boui, ſuem ſui, aſinum vbique aſino pulcherrimum videri. & quod Ariſtoteles ac Plato ſæpe repetunt, Similem non alio quam ſimili plerunque delectari. Neque pauca in Athenienſibus tum erant, quæ ad aſini naturam proxime accedebant. Vt non mirum eſſet, ſi cognati animalis laudes tam attente audirent. Nam vt, primo, de vtilitate ſua aſinus non cogitat, ita nihil minus cogitabant tum Athenienſes, cum ad portas Græciæ communis hoſtis verſaretur. Tum, quemadmodum nec verbis nec verberibus, nec ſtimulis, ab inſtituto ſuo aſinus mouetur, ita nullæ oratoris rationes, verba nulla, nulla fulmina, vt libertatem ſuam conſeruarent, obtinere poterant. Et vt aſinus non timet, ita nihil metuebant tum Athenienſes. Atque vt idem aſinus, cum aures ſemper

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

habeat arrectas, nihil videt, omnium ſecurus: ita, cum rumuſculis intenti ſemper, ſemper auidi novarum rerum, iſti eſſent, nihil de Philippo ſtatuebant. Et quemadmodum ab omni dolo aſinus ac fraude quam longiſſime abeſt; ſic, cum callide rem gereret Philippus, nulla oratoria perſuaſione, vt artibus ijſdem vterentur, poterant adduci. Igitur, quemadmodum ſeruire tantum poteſt aſinus, quod & patienter agit, ita patienter illi, quæ vel prima aſinorum virtus eſt, vaferrimo ab hoſte expugnati, onera vectoris ac clitellas ſuſtulerunt. Dicturi igitur & nos poſt multos, non de vmbra aſini, cum principe oratorum, Patres, ſed de ipſo; a vocabulo quo deſignari eum voluit antiquitas, initium ſumemus. De attentione veſtra vel propterea ſecuri, quod vt laudes ſuas pauci averſantur, ita multi ſunt vbique qui cum aſino laudantur. Vos præcipue, Conſcripti Patres, qui, contemptu ſtudiorum pariter & ignorantia, hoc vobis nomen vindicaſtis. Virtus ſua cæteros ac conſcientiæ fiducia tuebitur. Et quandoquidem ab ijs, qui aut male aut nihil ſcire didicerunt, atque hoc vnum amant, aſinorum proceres Grammatici habentur, ab eo-

rum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

rum regno hic incipiendum erit. De Latinæ ergo vocis veritate ac origine, vt vocant, quanquam accurate & noſtri & ſuperioris temporis ſcriptores diſputarunt, nemo tamen equidem, quod ſciam, aſſecutus id videtur. Iſidorus a ſedendo aſinum vult dici. Forte, quod non ſedet. Atque eâdem ratione a volando poteſt dici. nunquam enim volat. Nam de inſidendo neſcio an minus vanum ſit quod adfert. Niſi quod feſtiuiora ſunt quæ addit. Ac ſi quis Grammaticorum more acutus eſſe velit, elementis ſingulis proprietatem animalis myſtici, exprimere ipſa vox videtur. Quod myſterium, occultum ſane ac horribilis arcani, olim e Grammatico audire memini. Quo autore, prima litera, ASSIDVVM, ſecunda SEDVLVM, tertia INDVSTRIVM, quarta, NEC, quinta VNQVAM, vltima, SEDERE denotat. Vt vox tota ſit, ASSIDVVS, SEDVLVS, NEC VNQVAM SEDENS. Vt ſi quis Grammaticis infenſus, (quales ſemper ſunt non pauci) hac eâdem ratione, eorum quoque nomen ventilet, interpretationem ſatis lepidam inveniet, quam alijs inveſtigandam nunc relinquo. Quanquam has * argutias ne penitus damnemus,

Iſid. Orig lib. 2.

** quas Notarica ac Sigla vulgo dicunt.*

*Auguſtin. aliquoties. Iren. lib. 1. adverſus Hæreſ. Rabbini paſſim.

mus, * Auguſtinus, Irenæus, alijque viri ſancti obſtant. Obſtant Hebræorum primi, quibus nihil æque vſitatum. Verum, vt iam iſtos pariter cum Iſidoro abſoluamus: Antiquiſſimi mortalium, cum ad vtilitatem omnia referrent, cujus ſenſu ac inueſtigatione ad honeſti rationem homines perducti ſunt, ijs quæ potiſſimum admirabantur, ex hac nomina impoſuêre. Quæ res ipſos, ſi quid vetuſtati credimus, incluſit Deos. quorum, vt inepta ſuperſtitio dictabat, Regem, a iuuando, quod eſt, ab vtilitate, dictum, plures prodidêre. Atque hinc ὄνος Græcum. cui ſi, recepto more Æolicum digamma addas, fiet Fόνος. vt a voce ἄναξ, βάναξ: & quod Italis in Græcia majore vſitatum fuit, βάννας. Hac eadem ratione, qui eſt ὄνος, fiet fonus, ſiue vonus, (nam confundi literas has conſtat) hoc eſt, bonus. ſiquidem is bonus eſt qui multis prodeſt. Quod Grammaticis examinandum damus. qui Pandectas Florentinos hic pro ſe habebunt, neque difficulter excuſari poterunt, cum æque ſint feſtiua, quæ de hac origine nonnulli, qui per fas & nefas fontes nominum rimari ſolent, commentantur. Ac ſi pergas, protinus inuenies

Vide Heſych.

Lati-

Latinum, onus, ſine quo vix vnquam aſinus incedit. Sicut vox Hebræa, quam fere vniuerſus Oriens aſſumpſit, onus, ſiue aceruum, pariter cum aſino complectitur. Quas delicias ineptiarum candidatis condonamus, neque indignas eo judicamus quem nunc commendamus. Interim vt ὄνος Græcis a iuuando, ſic & a Latinis, quia nemini nocere ſolet, Aſinus eſt dictus. Ἀσινὴς vel Ἄσινος, videlicet, a poëtarum voce σῖνος, quæ hic tempore vno mutilatur. Quemadmodum & ὄναιο a Græcis dicitur, cum optime precantur. Quaſi dicas, Felix ſis, ac fortunatus: voce læta ac felici, a qua aſini vocabulum deduci creditur. Vtrunque, & Græcum ſimul & Latinum fontem, verſu vnico complexus eſt Heſiodus,

* Ἀιδὼς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.

**Verecundia, quæ & valde nocet hominibus & prodeſt.*

Ab vtilitate igitur, vt Græcis, ſic Latinis, Aſinus eſt dictus. niſi quod ſimpliciter ab illis, a Romanis, vſitatata admodum figura, nomen obtinet. Vt cum dicitur, non tardus, qui eſt velociſſimus: non deformis, qui eſt formoſiſſimus: non ingratum, quod inprimis eſt acceptum. Quanquam non ignoro ab Hebræo fonte originem paratam eſſe. Vt a voce Athon, quæ eſt fœmina clien-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

clientis noſtri, fiat Aſon, atque hinc Aſonus & Aſinus. Neque refert a fœmella Aſinum deduci: ita enim omnes naſcimur. Hac origine inuenta, quæ in magnis ſæpe latet, ſuæ quoque vocis Galli, Angli, Itali, Hiſpani, fontem ac originem videbunt: cum a matre lingua deducatur. Quam hic Græcam eſſe ratio euincit. Fidem faciunt expreſſa vocis per antiquam Græciam veſtigia. Quippe vt Aſinios Romani, ita Aſinas (haud paucis olim oppidis id nomen fuit) hic plerique laudant. Inter alios Lacones: quibus voces plurimas Romani debent. Quemadmodum & Siculis vicinis. Apud quos Aſinaſus & Aſines, antiqui fluuij. vt & Aſinaria ibidem, feſtum Syracuſis celebrari ſolitum. Atque hinc certa vocis naſcitur, quam κατὰ σύμβολον dixerunt, definitio: Aſinus eſt animal quod prodeſt: ſiue, quod vtilitatem adfert. Quæ ſi eadem cum honeſtate eſt, vt Stoicis videtur, illud quoque ſequitur, nihil eſſe aſino honeſtius in vita. Ne de Epicuro dicam, qui vtilitatem æquitatis pariter ac juris matrem dixit. aut de facundiſſimo

*Lactant. lib. 5. c. 16.

Carneade, qui, iuſtitiam, vtilitatis cauſa ab hominibus excogitatam vt probaret, totum olim eloquen-

eloquentiæ laxauit ſinum. De natalibus ac primo animalis ortu, paulo magis controuerſa res eſt. Niſi quod Arcadiam nonnulli prodidêre. Autor eſt Nicander, Iovem cum Prometheo infenſus eſſet, cujus furtum gens humana parum æqua filio Iapeti clam detuliſſet, munere haud vulgari hominem donaſſe. Iuventute ſcilicet æterna. quam cum (qui eorum mos eſt, vt libenter quicquid magnum eſt aut pulchrum aſinis committant) huic conſeruandam tradidiſſent, caſu quodam ea excidiſſe. Nam cum ſiti noſter torqueretur, dipſadi, quæ fonti incubabat, grande hoc depoſitum ceſſiſſe. Eant nunc qui generis nobilitatem ab annalibus arceſſunt. quæ ſi ab antiquitate ſola petitur, quod volunt, nunquam obtinebunt, vt nobilitate aſino antiſtent. Pridem apud Belgas extitiſſe, vel ex eo patet, quod Hebræis nomen ſuum debent. Nam quo nunc vtuntur, quid eſt aliud quam *Aſel*, id eſt, *ocioſus*? Ita enim malo equidem quam *Piger*. ne de dignitate ac majeſtate noſtri quicquam ſic diſcedat. Quanquam, quid eſt *Piger*? Vox ejuſdem ſane linguæ. quę, ni fallor, laſſitudinem deſignat aut debilitatem. Vnde ijſdem literis cadauer ab ijſdem dicitur.

In Theriacis.

citur. Eam autem, vnde hæc fluxit, vocem, longe magis Chaldæorum mutat ſermo, quibus *Athel* dicitur. Ex quo hujus ac Hebrææ pariter vetuſtas liquet. Cui qui antiquitatis cauſa ſuam anteponunt, pie ſatis ac benigne, ante orbem conditum ſe natos volunt. qua ætate nemo Belgice, quod ſciam, loquebatur. Quanquam tales Arcadum exemplo ſapere videntur. qui, cum ante Lunam genitos ſe ferrent, vna re ſuperiores erant, quam non ſatis iſti cauent. Cęterum, cum a Deorum hominumque patria initium plerunque oratc. es ſumant ac poetæ, operæ eſt videre, quam ſollicite equorum patriam deſcribat Maro. *Quanvis*, inquit,

*Georg. 3.

** ſæpe fuga verſos ille egerit hoſtes,*
Et patriam Epirum referat fortesque Mycenas.

Credo, quia de equorum patria, vt tempeſtate noſtra, ita olim inter ſe mortales contendebant. Hiſpanum ergo alij, aut Gallicum, aut Libycum; Maſſylum alij, aut Dalmatam, aut Siculum, commendant. Quæ ad noſtrum nihil. Solus enim aſinus vbique naſcitur;

A ſole exoriente vſque ad Mæoti paludes.

Patria ergo aſini eſt Orbis, locus elegans ac minime

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

nime anguſtus. quem & ab ornatu Græcis dictum conſtat. Quod ſi oratorum more hic diffundi eſſet animus, &, quod Pindarus plerunque ſolet, eius, quem ſuſcepi commendandum, laudes ac præſtantiam, a dignitate patriæ amplificandas ducerem, quid aliud quam vniuerſus orbis deſcribendus eſſet? De Europa enim, Aſia ac Africa, dicendum eſſet. quarum ciuis pariter & inquilinus eſt hic noſter. Quanquam nihil magis aſinum commendat quam humanum genus. Quod vt inter animalia excellit, ita plurimi, & corpore & animo, quod pridem a *Philoſophis notatum eſt, ad hunc accedunt. Græcos ſuos Ariſtoteles excipere videtur. Vt & hac ætate ſuos quiſque; etiam qui primi inter eos ſunt. ignari, quantum corpore ac animo excellat noſter. In quo vtrum ſpectes, vires ſuas non experta tantum, ſed periclitata, vt in magno opere, natura videtur. Nam colorem quidem, vt ab hoc incipiamus, eum tribuit, qui ad puriſſimum accedit. Color enim terræ, ſi, vt idem †Rex philoſophorum docet, qualis eſt reuera, oculis ſe exhiberet, candidus omnino eſſet. Nunc, qui ab hoc proximus, in cinere apparet. Quod in aſino videmus, qui ad illum

* *Vide Phyſiognomos.*

Polit. 1.

† *Lib. De col.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

lum proxime accedit. Quanquam ſane & albos veteres Hebræi celebrant. licet poſtea ad probra ab hac gente ſint tranſlati. Fuit talis certe, quo poſteriores vſi ſunt Iudæi. Quorum inſtitutis qui renunciaſſet, feſto die, albo, ajunt, aſino, per mediam traducebatur ſynagogam. Quod Zenoni cuidam eueniſſe Græci notant. Eo fere modo, quo Cumani, qui compertam adulterij, transuectam aſino per forum, oſtendebant. Quę Onobatis tum dicebatur. Stolida profecto ac dementi pœna, & quam nec caſtiſſimæ in Oriente abhorrent. Quanvis idem Perſæ ac poſteriores vſurparint Græci. qui famoſos aſino, vt iſti, traducebant. Sic Commenum Andronîcum Byzantini, Artubaſdum Conſtantinus, alij alios; ita Beatricem Ænobarbi, Mediolanenſes aſino impoſuêre. Nigrum quoque ac maculoſum Columella, non in vili, ſed in precioſo illo ſuo (ita nuncupat) ac admiſſario, commendat. Qui tam ſpecioſe noſtrum ac magnifice deſcripſit, ut Maronis equo inuidiſſe videatur. Requirit enim, vt ſit *corporis ampliſſimi, ceruice valida, robuſtis coſtis atque latis, muſculoſo pectore ac vaſto, lacertoſis feminibus, cruribus compactis, coloris nigri vel maculoſi.* Etenim, vt idem ait mur-

Suid. Zenone.

Plutarch. Probl. alij.

Procop.

Sabell. lib. 8. Cuſpin. Parad. De ant. ſtatu Burgund.

Colum. lib. 6. c. 37.

ait, murrinus in aſino cum ſit vulgaris, tum non optime in mula reſpondere exiſtimatur. Sicut animi in homine, quod Græci dicunt, certa ac veriſſima effigies eſt ſermo, ita vox in cæteris. quam, vt forte non articulatam nimis aut diſtinctam, ita validam natura aſino indulſit. Inter omnes ſenſus præſtantiſſimus eſt viſus: ſine quo, vt recte in Timæo ait Plato, ne philoſophari quidem poteſt homo. vt qui contemplationi vel occaſionem vel materiam perpetuo ſuppeditet. Hujus ergo inſtrumenta, non exigua, vt animalibus nonnullis, ſed ampliſſima, haud dubius naturæ favor aſino indulſit. Iam aſpectus ipſe, non inſtabilis aut vagus, ſed demiſſus, & in terram, quod pudoris argumentum, virginali verecundia dejectus. Ideoque, ne Platoni quidem ignoſcendum, qui inverecundos in clientem noſtrum, poſt hanc vitam commigrare voluit. Vt nec Xenophonti: qui hoc idem vitium in aſino notavit. Sine auditu nemo neceſſaria ad animum tranſmittit, nemo particeps fit ſapientiæ. Cujus conceptacula non tantum itidem largiſſima hic poſuit natura, ſed &, quod negatum homini, in poteſtatem ei dedit. Vt quo vellet, ac cum vellet,

In Phædone.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

commovere eas poſſet. Vnde vatum diſſertiſſimus de Mida,

Ovid. Metamor. 11.

Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet:
Inſtabileſque illas facit, ac dat poſſe moveri.

Niſi quod non ſatis digne de his judicavit. cum preſagij haud parum ac divinitatis, quod omiſit, veteres in ijs ponant. Eas enim ſimul quatit, tempeſtatem indicare exiſtimatur. Quemadmodum & inter ruſticorum, quibus tempeſtates abigunt, remedia, ejuſdem caput eſſe creditur. cujus rei repertorem Tagen † Columella laudat. Atque hoc illi non argutum eſt, vt equo, quod ſtuporis eſſe indicium in homine, inter cæteros & Ariſtoteles notavit: ſed vbique amplum æque ac diffuſum. Pellis dura, & quæ ſenſum penitus excludit: in qua homines non pauci moriuntur. Hæc eſt illa, cuius ope, ventos ſævientes arcuiſſe Empedocles putatur: qui cum ſata ac ſpem anni pridem eluſiſſent, vtres ex hac fieri curauit. quos cum collibus ac montium verticibus applicuiſſet, cum ſtupore omnium obtinuit quod voluit: vnde & κωλυσανέμας dictus eſt. maxima cum aſinorum quidem ſtrage; quibus licet hoc inuitis obtigit, togas tamen pariter ac vitas Reipublicæ ceſſerunt.

† De cultu Hort. Vide & Pallad.

Laërt. in vita Emped.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

runt. Cervix, non excipiendis modo, ſed & ſuſtinendis commoda oneribus: quam inſigni artificio non tangit modo tergum, ſed continuat. ita generoſum, vt non cedat plagis, ſed occalleat. Inter ſcapulas vtraſque, crucis exhiberi formam, pridem jam in ſectione obſeruatum eſt: haud dubio perfectionis argumento. Summus enim numerorum eſt qui ita deſignatur. quem vt plenum Pythagorici, ſic finem numerorum, nuncupant Rabbini. Cauda, non ſuperflua, vt equo, ſed honeſta potius quam longa. Semen, in quo animæ ipſius artifex, vt credit Ariſtoteles, vis latet; ita comparatum, vt, eodem teſte, & citius quam equi impleat, & ſi poſt iſtum ineat, plerunque fœtum ejus, vt nobilior, corrumpat. Membra, quæ continuandæ ſpeciei a natura ſunt excogitata, ita valida, vt vsque ad ſummum prope vitæ diem procreare exiſtimetur. *Gignit tota vita* inquit Plinius. Ergo vbi amplius non gignit, moritur; ex Mimnerni diſciplina pariter & voto.

Lib. De Hiſt. Animal 6. c. 22.

Lib. 8. c. 42.

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
Τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι.

Quæ eſt vita, quid jucundum ſine aurea venere? Moriar, cum hæc non amplius curæ ſunt mihi.

Vnde

*Ezech.23. 20. Hinc, quemadmodum Hebræi, * Carnem aſini (ita enim partem eam vocant etiam proverbio extollunt, ita Græculi Priapo ſacrum voluerunt· Qua profecto parte ineptus, jam præſertim grandior ætate, equus eſt. Qui, vt ſummus ejus Georg. 3. commendator, velit nolit, cogitur fateri,

Frigidus in Venerem ſenior, fruſtraque laborem
Ingratum trahit. Et,
Vt quondam in ſtipulis vanus ſine viribus ignis.

Magnum aſinis cor eſſe Plinius teſtatur. quod timoris argumentum ac indicium anatomi cum ſtatuunt, fugit eos ratio haud dubio. Non enim cogitabant, nihil minus aſino formidoloſum eſſe. Ac præſertim, cum in nobiliſſimo edendi exercitio verſatur. Si quidem hic occupatus, ne invicto quidem, teſte Homero, Telamonis filio concedit. Vnde & illud, Aſinus eſuriens nec fuſtem reſpicit. Felle quod carere volunt, mihi quidem non probatur. nam & ſimultates, more in aulis jam recepto, cum quibuſdam, quanquam caute ac civiliter, exercet. Corvum, teſte ‡Lib. de Hiſtor. Animal. 9. c. 1. ‡Ariſtotele, non amat. minus vero ægithum. Cujus oua quoque diripit ac nidos. Neutrum ſine cauſa. ab vtriſque enim luditur ac infeſtatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tur. Etiam acanthidem ac ſtellionem metuit. Magis tamen lupum. A quo parum comiter deceptus ac oppreſſus, jugulatur. Ac de quadrupedibus hæc quidem. Nam qui apud nos ſunt, merum fel, vt plurimum, ac bilis, male agi ſecum putant, niſi totam evomant in eruditos. Negant aſinum acuto eſſe ingenio. Neque enim, credo, vt Philoſophorum nodos ſoluat, aut feſtivum carmen ſcribat, aut facete argutetur, natus eſt. Quanquam de his infra. Minime enim deſerendos hic antiquos aut recentiores reor, qui tam multa ac præclara de ingenio clientis noſtri ad poſteritatem tranſmiſerunt. Vnde ex illis aliqui, cum Diis ſimilibus ſimillimas offerrent victimas, ſolum aſinum, Apollini ingenioſo ac ſimillimo mactarunt Deo. Itidem vt Perſæ, ſolo nomine mutato, velociſſimo Deorum Soli, equum, aſini affinem, conſecrarunt. Qua de re non pauca Græci. Quid ſi autem ad maiora alia ſit natus? Quid, ſi fortis, conſtans, &, quod maxime laudatur, inſtituti ac propoſiti ſit tenax? Quid ſi minis nullis, nullis ab hoc dimovetur plagis? Quid ſi, vbi ſemel aliquo in loco conſtitit, haud aliter ac magnus imperator, firmus eum atque immo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tus tenet? Si præſertim ſerio ac fide optima eſuriat. de quo ante. Quod & ſummæ tolerantiæ & magni animi jndicium habetur. Vnde & non inepte, aſinum invictum eſſe, dixeris. Atque hoc optime Homerus intellexit. qui cum cæteris Achillem (at quem virum!) cum Aiace anteferret, hunc heroem,

Ouid. Metamorph. lib. 13.

Hectora qui ſolus, qui ferrum ignemque Iouemque
Suſtinuit toties,

non cum equo, ne quis erret, nec cum elephanto, multo minus cum leone, ſed cum aſino conferre amat. Atque hinc planum reor, longe inferiores aſinis fuiſſe cæteros, aut tales ſaltem Regi poëtarum viſos. Vnde illud:

Iliad. 11.
**Vt cum aſinus, agrum prætereuns, vim infert pueris, Piger, in quo multi fracti ſunt iam fuſtes, Depaſcitque ingreſſus pulchram ſegetẽ. pueri autem Pulſant eum clavis, quanquam infirma eorum vis ſit.*

*Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας,
Νωθὴς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
Τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν.

Σπου-

Σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεί ῥ' ἐκορέσσατο φορβῆς.

Ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,

Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκον αἰὲν ἕποντο.

Diligenterque eÿciunt, poſtquam edendo, ſaturatus eſt. Sic tum deinceps Aiacem, magnum Telamonis filium, Troiani magnanimi, longe advocati, Tondentes contis medium clypeum, ſemper ſequebantur.

Nam Achilli convenire hæc non poſſunt, cui pedum tribuit velocitatem. quam, qui minus callide loquuntur, fugam dicunt. Parin autem, mollem hominem ac nulli rei, non cum aſino, ſed equo, confert. Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος. Nota enim eſſe debent quæ ſequuntur. Quod nec ab Hebræis & eorum conſuetudine recedit. Quibus fortes viri, fortes Aſini dicuntur. Vnde & Iſſachar vocabulum hoc meruit. Quanquam hoc, interpres, vetus quidem, ſed facetus, ad aſſiduam ſacrorum lectionem refert, cui multum operæ daturus erat. quaſi hoc ſit aſinorum. Nam quod a Marone eodem, ſerio in equo commendatur, quod

Iliad. 7.

Geneſ. q. 9. 14

Stare loco neſcit,

Georg. l. 3.

ea quoque, ſi quid iudicare poſſum, virtus

fugientis eſt. Quam & Flaccus, quaſi neceſſariam excoluit, cum in acie Philippis ceſſit,

------ *relicta non bene parmula*:

Archilochum ſecutus. quem non minus hic quam alibi expreſſit. Iouis flaminem fuiſſe dicas: quos armatam intueri aciem religio vetabat. adeo ſollicite hoc cauit. Quanto autem major noſter, qui abire loco neſcit. cui hoſtis nullus, nulla acies armata tam formidoloſa vnquam fuit, vt non loco ſtaret: vt non animum immotum cum gradu conſtitueret? Quod in aſino commendat Græcus, cui animum ac vires pariter attribuit. Quid quod totas aliquando acies in fugam aſini dederunt? Animoſam atque indomitam Perſarum gentem, poſtquam plurima cum Scythis, quibus ſolis aſinos ignotos eſſe ferunt, irrito ſucceſſu ſæpe prœlia geſſiſſet, tandem ſpe ad aſinos non infeliciter tranſlata, iſtos pro ſe quenque conſcendiſſe, fama tenet. Qui cum rudere, vt eorum mos ac conſuetudo eſt, cœpiſſent, equos cum equitibus in fugam protinus dediſſe. Vnde & alias eorum opera Darium in decipiendo hoſte vſum, autor eſt hiſtoricorum parens. Nam Maronem quis non admiretur, qui aſſcribere equis audet,

Herodot. lib. 4.

Eod. lib. de Darij ſtratag.

quod

quod non minus aſinorum eſſe, veteres fatentur:

Quanuis ſæpe fuga verſos ille egerit hoſtes.

Tradunt enim & poëtæ, quod neſcire maximus non potuit, Iouem, duce Libero, qui Satyros, recepto more, ac Silenos, pro ſe adduxiſſet, ſola aſinorum voce, cum clamorem quiſque, belli metu, horridum ac inauditum pro ſe ſuſtuliſſet, hoſtem eminus fugaſſe. Vnde ijſdem & * Carmanos olim & ‡Saracoros, equorum vice, optimo ſucceſſu vſos ferunt. Adde, quod de aſini virtute nemo ſentit melius quam equus. Cujus laudes quo quis accuratius percenſet, eo magis aſinum commendat. Equus enim tanti animi tantæque, vt volunt, generoſitatis animal, relicta gente ſua, aſinorum filias procatur: nulla, quæ præcipue ab hominibus ſpectatur, dote, ſed virtute ſola ac naturæ excellentia, adductus. Sicut & viciſſim aſinus procatur equam. Ac tum longe generoſius habetur id quod naſcitur. Niſi Columella, ac Palladius, cum omnibus qui hactenus de animalibus ſcripſerunt, hic aut fallunt aut falluntur. Quorum iſte

** Vide Strabonem lib. 15.*

‡ AEliannm, Hiſtor. Anim. l. 12. 34.

Ex equa & aſino creantur, inquit, *vel onagro & equa. Sed generoſius nullum eſt ejuſmodi animal, quam*

quod aſino creante naſcitur. Ille autem: *Mula non ſolum ex equa & aſino, ſed & ex aſina & equo, itemque onagro & equa generatur,* &c. *Neque tamen vllum in hoc pecore eſt aut animo aut forma præſtantius, quam quod ſeminabit aſinus.*

bid.

Ac in promptu quidem ratio eſt:

Horat. lib. 4. Od.

Fortes creantur fortibus & bonis.

Eſt in mulis aſinorum virtus,

Ibid.

nec imbellem feroces
Progenerant aquilæ columbam.

Cæterum affinitas hæc quando cœperit, haud ſatis conſtat. Eo quidem tempore, haud parum grauiter amantem noſtrum, (qui, vt bruta reliqua, quod Plato notat, voce ac ratione, rege adhuc Saturno vtebatur) animo affectum ferunt. Præter enim quas de ſe ſuppeditare amor ſolet curas, totus in riuali ſuo eſſe. Occurrebat equi vis ac generoſitas, occurrebat forma, quam tantopere homines commendant ac deprædicant. Tum inprimis juba. quæ in dextro leuiter dejecta armo, animi indicium putatur. Ad hæc, phaleræ, ephippia, atque alia id genus ornamenta: quæ ad commouendos fœminarum animos haud parum poſſunt. Ipſe contra, nihil pro ſe, præter ſpem

In Politico.

ſpem & acre deſiderium habere, quæ plerunque ipſa deſperatio accendit. Quanquam aliquid ab ea parte accedebat, in qua fatum quidam ex poëtis ponit. Sola igitur virtute ſua comitatus ac fortuna, dominam accedit. Quæ exultim ludere, & timere tangi, ac poſtremo miſerum amantem, poſtquam diu ductaſſet, vt nunc puellarum mos eſt, inſuper habere. Alter excidiſſe haud dubio ſe ratus, domum ac ad ſuos ſe conferre. In quibus cum præſidij haud multum inveniret, angi animo ac fluctuare, &, vt ſolet, in diverſa trahi: cum haud pauca pariter concurrerent. In primis autem illud, fabulam ſe eſſe, ac jam paſſim circumferri, Aſinum amare. ne, ſi non ſuccederet quod animo voluebat, quæ haud vltima magnanimis curarum eſſe ſolet, hoſtibus ludibrium, propinquis odium deberet. Et iam apud ſuos male audire, quod neceſſitate omni, omnibus agnatis ac tribulibus relictis, alienas nuptias ac factioſa cogitaret. Ferox enim animal ac bellicoſum, & affinitatem talem, placidis ac belli imperitis, ſi quid novi oriatur, metuendam eſſe. Sæpe ergo quiritari, ſæpe ſolus ſecum meliorem dominæ optare mentem. Neque enim

verſibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

verſibus adire eam poterat. non quod ipſam, hercules, poëſin, vt nunc omnes aſini, damnaret, ſed quod ad vrbanitatem iſtam ac leporem, vt ſeveriores ſolent, minime a natura factus eſſet. Preces autem & blanditias, quæ ad hunc ſexum maxime efficaces ſunt, ne fruſtra adhiberet, generoſitas obſtabat. Tandem ergo,

Improbe amor, quid non mortalia pectora cogis!

Genethliacum adire. Ex quo vbi intellexit, ſibi quidem frigidum Saturni ſidus eſſe adverſum, vniuerſam vero aſinorum gentem, omnium athlorum (ita vocant in hac arte) pro ſe dominam habere, quæ Fortuna Bona in eâdem nuncupatur, neque voto potiturum modo, ſed & inſuper qui naſciturus eſſet, magno apud homines futurum loco, ſine vllo antenuptiali pacto, ſine auſpice ac tæda, ſponſus ſimul ac maritus domum redijt. Et haud multo poſt

Vide Aſtronom. & Scal. ad Manil.

Percaſtor ſcitus puer natus eſt Pamphilo,

ac mox alij atque alij. Qui in aulas protinus tranſlati ſunt. Vbi magno ſæpe pietatis documento patres ſuos vehunt. Eant nunc obſcuri quidam oratores aut poëtæ, aut e triuio Philoſophi, ſi Dijs placet, qui, vt minus ſplendidum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

dum nimiſque vile aſini ac muli in oratione vitant nomen: vt in omni vita, ita in hac parte Socrati diſſimiles. Qui, philoſophorum maximus, ne eo quidem tempore quo cauſam dixit capitis, in ſeria de Dijs diſputatione his nominibus abſtinuit. Quippe impietatis accuſatus, Quæſo te, mi, Anyte, inquit, qua adductus ratione Deos a me tolli credis? Et an non frequenter aliquid de Genijs e nobis audiuiſti! Quinam autem tibi eſſe Genij videntur? nam haud dubio hos mecum ponis. Atque hic eo annuente, Credis ergo eſſe aliquem, qui mulos, inquit, eſſe credit, aſinos non credit? quibus veri s os obſtruxit ſycophantæ. Quanquam ſane in equis quod tantopere commendant iſti, quid eſt niſi fervor quidam furioſus & indomita ferocia? quæ quo major eſt, hoc minus rationem audit. Neque cogitant inepti homines atque imperiti, vna voce cuncta aſinorum vitia traduci. quos cum tardos dicunt, nihil ad calumniam jam ſupereſſe. cum in equo & majora ac prope infinita ſint. Nam aut calcitro, aut ceſpitator, aut ſtrigoſus, aut ſuccuſſor, aut anhelus, aut poſtremo duri oris eſſe poteſt. Ne de mor-

Arrian. lib. 2. c. 5.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

bis dicam. Et quam hic adferre cauſam poſſunt, cur ſuccuſſa ores, quos tortores quidam quidam cruciantes e veteribus dixerunt, adeo detractent, aſturcones contra laudent, niſi quia alteri ſubſultim ac moleſte, alteri molliſſime incedunt? Quaſi locum hoc in aſino non habeat: qui, ſi verum ſaltem hic admittimus, manno omni omni tolutario modeſtius ac verecundius incedit, neque vel tantillum gente ſua ac majoribus indignum in ſe facinus admittit. Cum in equo ſint non pauca quæ cenſuram publicam merentur. qui, ſi ferox eſt, in maximum diſcrimen ac periculum vectorem rapit, quem & nihilominus excruciat. ſin exhauſtus viribus ac claudus, multo eum magis cruciat. Quod ne noſtro quidem tempore Africanos fugit. qui non ſine cauſa aſinis quam equis, vt notiſſimus de ijs autor tradidit, lubentius vtuntur. *Atque hi molliter incedere edocti, gradarios inceſſu equos, facile,* inquit, *antecedunt. Ideoque pannis eleganter eos ornant, ac matronis, cum ductore puero curſoribusque locant.* quibus mites ſe ac commodos præbere ſolent. Quod ab equo qui expectet, fruſtra ſit, ac ſæpe miſer. Cujus non indomitum ac ferum modo animum,

Leo Afric. lib. 8.

ſed

ſed & libidinem nonnunquam, in ſeſſoris caput ac ætatem expetiſſe ſcimus. Sane memini vicinum quendam meum, virum eruditum, quæ gens a ſimplicitate vulgo commendatur, multis aliquando precibus ac votis ab amico vſum equi, generoſi quidem, ſed qui nondum fræni eſſet patiens, ad diem petijſſe. Cujus voti cum potitus eſſet, forte evênit, vt in campo amœniſſimo ac ſpatioſo equa paſceret: ſine phaleris quidem illa aut ornatu vllo,

ita vti quæ ornantur ſibi.

In qua alter ſubito commotus, primo fremere ac hinnire, nec jam fræno aut calcaribus ſat dicto eſſe audiens. Quod cum miraretur noſter, ac diu fruſtra eſſet, ſed & frænum aliquanto liberalius remitteret neque inſanientem tamen minus fodicaret, tandem trans immamanem foſſam, nihil adhuc tale cogitantem, rapit. credo, vt natare diſceret qui literas callebat. Qua tranſmiſſa, toto impetu in dominam converſus, crudam ac ferocientem, pariter cum ſuo ſibi equite, inſilit. Qui invitus nuptijs cum intereſſe nollet ac in omnia diverſa ſponſum raperet, delapſus tibiam perfregit. Habui & ami-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

cum olim, optimum ac fide antiqua virum, ſed qui nitido atque accurato nimis cultu eſſet. quem & ipſum de ferocia ac immodeſtia equorum apud me conqueſtum memini. Ac præſertim aliquando, cum, calcaribus non bene vſus, homo magnæ molis, ex feroci animali in profundum devolutus lacum, riſum omnibus moueret. Neque dubitandum eſt, quin ſæpe, cum eodem die nuptiæ inſtarent, ac tum ibi dominam, puellam ſuauem ſane ac elegantem, adfuturam ſciret, ideoque omnem mundum induiſſet, ipſe ſecum exclamaret,

O terque quaterque beatos,

qui vehuntur aſinis. Ac non deerant amici qui ſuaderent, vt in jus vectorem raperet, vtque illo quo tum erat habitu, madens multum ac informis cœno, judicem adiret. Fidem penes accuſantem fore. ac daturum pœnas immodeſtum animal nec vnquam eruditis æquum. Èosdem enim eſſe qui de cœlo Phaëthontem Phœbo genitum, aſtrologum, vt ferunt, ſummum, in Eridanum proterue dejeciſſent. qui ſi aſino fuiſſet vſus, maximo labore terram ac poëtas ſublevaſſet. neque quisquam nunc de tempore quo

conſla-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

conflagrauit orbis litem ſæculorum conditoribus moueret. Sed nec quiſquam Iovis legeret calamitatem, cui moriendum tum aut fulminandum fuit.

Nam neque quos poßet terris inducere nimbos Ovid. Metam. 2.
Tunc haluit: nec quos cœlo demitteret imbres.

Cui caſu miror neminem fuiſſe qui remedium afferret: qui incendio, quod equi dederant, fomentum aſinorum adhiberet. Pridem enim ab antiquis obſeruatum legi, nihil Stygis aqua magis fridum extare. Eam autem ſola aſinorum vngula hauriri, ſola contineri poſſe. Quæ ſi parum profuiſſet, aliquid de primo frigido miſceri potuit, quod in ſcriptis plurimorum reperitur. Sed & quoſdam novi, ſatis equidem deparcos, qui cum ſumptus, quos hic ponunt, ſecum ineunt, ægre ſibi perſuaderi patiuntur, vſum ac commoditatem ſupra iſtos eſſe. Mihi quidem euenire idem memini cum equum alerem. qui cum rationes meas anno intuerer, facile equidem intelligebam, quanto aſinus præſtaret. Nam vt cibi illi optimi habentur qui non multis opus habent condimentis; ita ea animalia non ſine cauſa præferuntur reliquis, quæ ſine ſumptu magno

Plut. De Primo frigido.

magnum ſui præſtant vſum. Quorum princeps ſine controverſia eſt aſinus. Sine vllo enim aut ornatu, aut, qui neceſſarius ſit, apparatu, quid vis vehit. ac inprimis hominem. Et quis neſcit, ea omnibus in rebus cæteris præſtare quæ αυτάρκη ſunt & paucis egent? Quod ſi hic autoritate ſit agendum, idem noſtris quoque vxoribus videtur. tum præſertim, cum in novis rationibus quotidie, ocreas, oreas, calcaria, habenas, fræna, ſtrigiles, ephippia, capiſtra, & id genus alia non pauca, legunt, quæ conficienda ſemper aut reficienda ſunt. Atque hanc cauſam eſſe reor, cur tam pauci hodie ſint equites qui equum alant. quia ſumptuoſum, nempe, ac edacem fugiunt contubernalem; multi plane cibi, ac nullius, contra quam aiebat ille, joci. Neque omnino meo quidem errant animo qui ita ſentiunt. Huic adde, equorum curam ac poſſeſſionem ſequi plurimum inuidiam. quia eſt aut diuitum, vt recte notat Ariſtoteles, aut qui diuitias oſtentant. Vnde & ad Paucorum ſtatum equites, ſi numero ſint plures, in Repub. referri ſolent: aut peculiarem, vt Athenis, ordinem conſtituunt. Ac Camillum quidem ajunt, cum quadrigis albis Romam,

mam, poſt clariſſimam victoriam inuectus eſſet, acrem in ſe populi inuidiam hoc modo concitaſſe. Quibus pulchre obviam iuiſſet, ſi, pro equis, aſinos junxiſſet. Ignorabat enim homo bellicoſus grande hoc arcanum, populare animal eſſe aſinum, & in ſtatu tali gratum ſemper & acceptum eſſe. Quemadmodum nonnunquam & in regno. vnde & Bacchum patrem, primum hujus pompæ repertorem, cum nonnihil Iouem offendiſſet, vectum aſino in cœlum, optimo parenti riſum facetiſſime expreſſiſſe, ac ſic reſtitutum † Græci tradunt. Longe aliter quam apud Ariſtophanem Phidippides. qui, vt pater queritur, † *Ariſtides Dionyſo.*

Ἱππάζεσθαί τε καὶ ξυνωρικεύεται,
Ὀνειροπολεῖθ' ἵππους.

Equitat, & bigas jungit, Et equos ſomniat.

Sed & nemo, qui vel modice antiquitatem delibauit, ignorare poteſt, eam noſtro olim habitam fuiſſe reuerentiam, vt ſoli, ob modeſtiam inſignem, ſacra publica committerentur. quod & Eleuſine, & in Iſide ac Dea Syria, ſeruatum ſcimus. Notum illud ex vetuſto carmine ad Copam, quam fuiſſe ambubaiam ſuſpicor,

Huc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Huc Alibida veni. feſſus iam ſudat aſellus.
Parce illi. veſtrum delicium eſt aſinus.

Quod ne noſtra quidem tempeſtate exoleuit. vnde & ante equos ſuo merito incedunt. Dicat aliquis, equorum eam dignitatem olim ac præſtantiam fuiſſe, vt Romanus imperator, cuidam, quem impenſe diligebat, conſulatum deſtinaret. Magna, fateor, prærogatiua, ſi quis neget, principatus quoque ac purpuras nonnunquam aſinis deferri: aut, ad conſulatus, tribunatus, ac præturas, nuſquam olim, nuſquam hodie, admitti. Quid his ergo facias, qui nullis ipſi linguis, literis omnino nullis, nulla penitus humanitatis parte imbuti, nihil præter odium iſtorum profitentur? qui ſeuero admodum ac graui vultu, de præcipuis Europæ ingenijs ſententiam ferre audent? quaſi ne hoc quidem ſciant, ſibi ſolam eſſe reliquam hanc laudem, quod, vt nihil ſciunt, ita nihil admirentur: ab iſtis autem, ad terrarum orbem & poſteritatem totam prouocari poſſe. Credo, quia non legerunt, Regi Phrygio, qui in certamine Apollinem damnauit, famulum fuiſſe. qui cum aures, ineptiſſimus mortalis, luculentas illas conſpexiſſet, ac celare vellet,

Sueton. Calig. c. 55.

ad arun-

ad arundinetum, quo arcanum ingens illud atque horrendum calamis committeret, ſe contuliſſe. Atque hos, vt ſolet, vento inſpirante, ſtrepere inter ſe cœpiſſe

Auriculas aſini Mida rex habet.

Nunquam autem tam feliciter vt hac ætate prouenerunt calami. quibus vnus inter cæteros arcana mea facile committo: quæ, vt ſpero, pro me poſteros nonnihil oblectabunt. Aiunt comicum Philemonem (nam quod Chryſippo idem illud tribuunt * nonnulli, vix eſt vt accedam, qui ſeueritatem Stoicorum noui) cum forte aſinum ex inſperato ficus comedentem prope ſe vidiſſet, vinum protinus juſſiſſe apponi, vt & biberet. Quod cum admiſiſſet noſter, protinus cum riſu expiraſſe. Si quid judicare poſſum, hominem fuiſſe oportet rerum omnium quæ inter homines geruntur plane ignarum, quales, etiam hoc tempore, philoſophi nonnunquam ac poëtæ ſunt, qui tam leui cauſa moriendum ſibi eſſe exiſtimaret. Ego & dicentes aliquot audiui, neque paucos noui qui autores edunt ac emendant: qui poëtas cum contemptu omnium interpretantur: qui invictos equos ac vbique notos,

* *Vide Laert. Chryſip.*

provocare audent. Noui & innumeros propemodum qui verſus ſcribunt : qui & ficus & melones vino diluunt : & poſt iſta, omnium ignari, quod jam vſitatum eſt, de eruditis judicant. Nec propterea tam demens ſum, vt vita excedendum putem. Vix ex illis autem quenquam noui vnquam, qui non ſibi oppido placeret : qui non alij detraheret : qui non obeliſcis magni hominis exiſtimationem foderet aut ſcripta. quæ, & cum Homerus ſupereſſet, & nunc, aſinorum virtus eſt. Semper enim ignorantiam aut ducit liuor aut conſequitur. quæ cum ſola regnat, excuſationem pro ſe habet. nemo enim tam crudelis eſt vt pecudem traducat. Quales ſi natura noſtro generi dediſſet, ſimplices ac mites, facile omnes ſibi temperarent. Nunc, vt quiſque ignarus maxime eſt, ita maxime eſt ferox. Vnde & ante famam pereunt qui tales ſunt aut ſtylis diſcerpuntur. Apud Obſequentem memini notare, Romæ cum honore publico conſpectum eſſe aſinum qui tripes eſſet. & ciuili bello aſinum locutum ferunt. Quaſi amplius hoc eſſet, quam quod bipedes naſcuntur: quam quod ſcribunt: quam quod ſummum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

quemque virum ad certamen vocant. Notat magnus hujus temporis Hiſtoricus, Piſtorij, ſub horam admodum diei tertiam, cum ingenti hominum concurſu publicum tribunal conſcendiſſe aſinum. E quo opportune adeo rudiſſe, vt aſtantes affaturus videretur. Quod nec miror, vt plerique, nec prodigium exiſtimo. Scimus enim, & hac tempeſtate & olim, idem ſæpe, non in foro tantum, ſed in tribunali quoque & omni dignitate eueniſſe. Vnde & querela vetus,

Sigon. Imp. Occid. Hiſtor. lib. 7.

Ὄνον γενέσθαι κρεῖττον, ἢ τοὺς χείρονας
Ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανεστέρους.

Aſinum eſſe præſtat, quam videre, Deteriores ſplendidius ſe viuere.

Sæpe interfui querelis hominum clarorum hac ætate, neque raro & adoleſcentum, qui cum veræ ſapientiæ ac literis dediſſent operam, Doctorum inſuper inſignibus donati eſſent, mirabantur, ſimul atque ad ambitum deuentum eſſet, nullum iſtis locum eſſe. Contra autem alios, non horum modo omnium ignaros, ſed & bonæ mentis ac ſcientiarum illuſores, ad ſupremos dignitatum promoueri gradus. Neque pridem factum, cum præclarus juuenis ac eruditus, cæterum ſimplicitatis meræ, & qui aſinorum priuilegia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

gia (quod ſoli poſſunt qui jam vſum ſapientiæ ſunt conſecuti) nondum ſatis intelligeret, mente & auribus demiſſis,

vt iniquæ mentis aſellus,

cum querela ad me venit. Cui hunc in modum tum reſpondi. Multos hactenus de equis, tum ætate noſtra tum ſuperiori, diligenter ac cum laude maxima ſcripſiſſe. Sed & priuilegia extare Equitum, huic ordini conceſſa. Aſini prærogatiuas hactenus non eſſe certas, neque legibus aut jure circumſcriptas. Ideoque immenſas eſſe ac prope infinitas. Quæ tu in Republica miraris, eadem in aulis, optime virorum, eadem in Academijs ac regnis, eadem vbique fieri memento. Ac ne locum quidem eſſe, vbi non hoc animal reperiatur. Ne in cœlo quidem, quod miraberis fortaſſe. Et ſi dubitas, Aratum tuum audi, quem non vnus ex antiquis ad Romanos tranſtulit.

* Feſt. Aui.

**qua duro concaua dorſo*
Tegmina nudantur, geminus micat ardor in auras:
Hos dixêre Aſinos, ortos Theſprotide terra.

In Neptuni quoque regno, aſinum inuenies. quem, vt homines nonnullos, cor geſtare in ventre,

tre,

tre, obſeruauit Ariſtoteles. Nam de inferis non potes dubitare: apud quos, quod pluribus notatur, ſenex quidam gnauus funem torquet, quem aſellus protinus arrodit. Quam hiſtoriam vt multi laudant, ita Romæ, patrum tempeſtate, in Capitolio ac hortis Vaticanis, marmore cælatam extitiſſe, eruditi monent. Vt intelligas, vbique ſedulis obſtare hoc pecus. Cui, ſi in vniuerſo orbe, ſi in cælo, ſi in ipſo quoque Rhadamanti regno, ſuus eſt ac pridem fuit locus, quid reſtare nobis arbitrare, niſi vt aut ipſi numero eorum accedamus, aut imperium, quod vi occulta ac majore huic generi tranſcriptum eſſe conſtat, ſortiter feramus? Id profecto poſſunt, non qui literis aut eruditione tantum, ſed qui Epicteti ac Cleanthis fruge pectus imbuerunt: qui ſecuritatem mentis ac tranquillitatem, non in dignitate quam affectas, ſed in ratione ac opinione recta ponunt, quam donare ſola poteſt ſapientia. quæ vt nunquam errat, nec de ſorte, quanquam modica, conqueritur, ità altera non explet. Nulla hac ætate viros magis eruditos, nulla, ac fortaſſe ne antiqua quidem, magis exquiſite rerum omnium peritos,

Clemens Alex. Pædag lib. 2. cap. 1. Athen. lib. 7. Vide Pauſ. Phoc. Propert. Paræmiographos.

noſtra hac produxit. Tamen meminiſti quid de maximis heroibus nonnulli judicarint, qui ad omnes aſini virtutes aut quam proxime accedebant aut ſuperiores eſſe poterant: quid de nobis hodie iſtorum ſucceſſores. Et quot, ſodes, nunc in Gallia, Italia, Britannia, Brabantia ac Flandria, illuſtres eſſe putas animos, qui de his quotidie queruntur, aut, ſi pluſculum iam profecerunt, tacite contemnunt? Nam, ne tu ignores, ſicut ſinguli in ciuitate intereunt, Reſpublica æterna eſt, ita aſini quotidie efferuntur, ipſum genus manet ac perpetuo manebit. Suos omnis ætas, ſuos ſinguli heroes, ſuos Plato, ſuos Ariſtoteles, ſuos ante hos Socrates expertus eſt. Quem cum duo, Anytus ac Melitus, deferrent, reliqui damnarunt. neque multo poſt damnationem, ſtatuam defuncto conſecrarunt. Meminiſti, credo, nec Siagros Zoiloſque defuiſſe Homero, neque Pindaro Amphimachum, neque celeberrimo Simonidi Timocreontem: vt nec Meuios Virgilio nec Bauios. quibus neque ſectatores ſuos defuiſſe, neque defuiſſe qui hos cæteris præferrent, aut ad dignitates promouerent. Adeo vbique aſini prærogatiua, qui fataliter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

taliter præfertur, res humanas implicat aut turbat. Quod plerunque queruli atque æuo ſuo parum æqui libentiſſime mirantur. quaſi non deliquerint antiqui, aut nunc demum nata ſit hæc conſuetudo. Ac in Academijs nonnullis quid accuſent noſti. Magnam, juuentutis aiunt partem, poſtquam luxu ac inertia ætatem primam corrupêre, in leones maxima cum aliorum fraude commutari. Ac ſi quis, vt hic difficiles nonnulli, inquiunt, ſe præbent, impos voti abit; alibi quod optat protinus aſſequitur. Ijs autem difficilibus ac duris perit id quod alijs accedit. Omnes enim aſinos, inprimis inauratos illos, licet ſegnes ac tardipedes, procantur. Quin & protinus,

Ὦ χρυσὲ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς, *O aurum gratiſſimum acceptu mortalibus!*

acclamant. Ipſum autem vellere aureo exutum, noui Argonautæ, ad agnatos ac propinquos maximo judicio remittunt: aut abſenti deferunt quod emit. Cui cum honore animi, cum animis contemptus aliorum, ac inprimis ſapientiæ, accedit. Simul enim pileum ac togam, qui præclarus honos atque haud temere repertus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tus, alibi vulgatur, clam aut populo ſpectante in duxerunt, ſi affines aliquot ad manum aut propinquos habent, protinus ad rem communem admoueri. Quod plerunque cæteris qui magno ac ſublimi ſunt ingenio, haud parum dolet. Quibus interim obambulare, ac ſi parum ſint a ſapientia inſtructi, quantum libet ringi ac plorare licet. Nam per ocium hoc quidem illis licet. Atque hi rurſus ſui ſimiles, plerunque, ajunt, rebus vt admoueant, diſſimiles excludunt. Hinc contemptus omnium qui ſolide ac ſeuere profecerunt: qui Platonis ſapientiam ac Ariſtotelis, qui diſciplinas mathematicas cum Greca eruditione, qui præclaram legum diſciplinam, longo artium ſtipatam comitatu, vel a limine viderunt. Nam hos pædagogos eſſe ac caudices, qui nihil ſciant, tum ante omnia gerendis rebus alienos, facile ſimilibus perſuadent. Inprimis vero, quos ingenio valere norunt, diligenter, inquiunt, hic cauent. ne profani ad hæc ſacra admittantur: quæ a talibus nec ſciri nec vulgari expedit. Credo, vt Tiberius, cum clam arcana Rhodi pertractaret, ſolam conſcientiam liberti, qui ignarus eſſet literarum, adhibebat. Neque quiſquam ſane magis

Tac. An.5.

prudens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

prudens publice eſt quam qui prudentiorem arcet. Quanquam & fortaſſe alia de cauſa cæteros præferre hic amant. Quæ Thucydiden polititicorum maximum non fugit, qui obtuſiores animos ac tardiores, moderandis rebus aptiores putat. Vt fortaſſis hæc ſit cauſa, cur nonnullæ diuturniores ſint. Perſpicaces enim iſtos aut ingenioſos, facile mutari aut res nouas cogitare ajunt. quos libenter rident. & tutiſſime hoc poſſunt quia plures ſunt. Nihil hic de Regno aut de Optimatum ſtatu, nihil de ætate hac dicam. Nam in iſtis, neſcio quo pacto, qui, vt vino veteri, exemplis antiquiſſimis vtuntur, ſapientes puto. Et hæ omnium ætatum, non vnius Reipublicæ, calamitates ſunt. Quare & eos qui ſic judicant nunc omittamus; querulos fortaſſe nimis nec viuendi ſatis gnaros. Non moroſitate enim ſed prudentia viuendum eſt. Illud ſine dubio conſtare exiſtimo, quemadmodum in Regno populus, in Populari pariter a: Optimatum forma, vnus aliquis excludi nequit qui plus poteſt; ita, ſi ex ſola vulpe aliqua ex tribus conſtet, breuem ac caducam fore. Et quemadmodum ex aſino & vulpe omnes conſtant, ita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

nullam eſſe ex ijs,cujus non interſit, vt ſint plures aſini. Quod regnorum pariter ac rerumpublicarum principes ante omnia optare ſolent. nam tyrannos nihil pręter aſinos optare conſtat. Qui de rebuspublicis ſcripſerunt, eam Optimatum ſpeciem præferre ſolent, quæ nonnihil popularitatis habet: eam autem Popularem,quæ ab optimatibus nonnihil trahit. Ego mixtam optime vtranuis puto, in qua plures ſeſquialtero ad moderationem ac temperiem clientis noſtri proxime accedunt. ne ſi omnes ſint vnius generis, externi; ſin iſtius de quo agimus ſint pauci, pauci aliquot Rempublicam inuadant. quomodo qui vina miſcent. quæ ſi nimis ſunt diluta, ſtomacho dolores creant: ſin meraca nimis, cerebrum expugnant. Quod non raro eueniſſe ex hiſtorijs docere poſſum.ſemper enim quod ab aqua trahit, minus ad ſeditionem abit. Qui de Populari aliquid ſcripſerunt, maximum in ea vſum equos ſemper habuiſſe docent. Inter quos eſt Ariſtoteles. Quaſi nullum aſini habuerint:aut non optime Antiſthenes ſentiret, qui Athenienſibus ſuaſiſſe fertur, vt in ciuitate ſua equis aſinos præferrent. Tales enim eſſe eo- *Vide Laert.*

rum

rum duces. Quod vel vnus Ariſtophanes (ne ad Plutarchum nunc, aut Diodorum, aut Nepotem, aut grauiſſimum Thucydidem, qui pleni ſunt iſtorum, abeamus, feſtiuiſſime in ſcena docet, quoties Cleones ſuos, aut Hyperbolos, aut Lamachos ad partes vocat. Nam quo quiſque minus ſapit, eo inſtitutum magis vrget, minus rationem audit, & interdum ſine ea aſſentiri tantum diſcit. quales ſunt qui præcedentes ſubſequuntur, & ſecundum eos, more Claudiano, ſentiunt qui vera in Senatu dicunt. Quos habere in delicijs prudentiores, qualis ibi eſt Pericles, ſolent. ſiue vt obtineant ab alijs quod præceperunt & in partes ſuas eos pertrahant qui in Senatu tantum numerantur: ſiue vt inter ſe diſſentiant, quos metuunt ne aliter obſiſtant ſibi. Quorum humeris Rempublicam conſcendunt. quam cum parum temperanter habent, venæ ſectione aut teſta cicurantur. cum vtrunque poſſint, quos inuictos multitudo ac conſenſus præſtat. Qui, vt cæterorum, ita eruditionis ac ingeniorum, vbi ſoli præſunt, fata ordinare ſolent. Quod qui ferre nondum didicerunt, aſinos majores puto. Semper enim peregrini ſunt

in ea vrbe, in qua ſemper eſt viuendum. Atque hoc vitio, ni fallor, fit parentum, qui viuendi vſum nunquam didicerunt: tantum abeſt vt in liberorum inſtitutione in hunc intueantur. Ad inflexiones ergo vocum & ineptas ſyllabarum terminationes, aut, cum per ætatem licet, quasvis diſciplinas rapitur juuentus: quæ ad vitæ ſtatum informanda erat. Ita fit, vt vbi cætera addidicêre, nondum neceſſaria ad animum admittant. Cujus generis ſunt iſta: SIBI PRECIVM VIRTVTEM ESSE: EAM VIRI BONI FINEM ESSE. NOMEN MAGNVM SINE INVIDIA NON ESSE. ASINOS NONNVNQVAM CÆTERIS PRÆFERRI: POSSE FIERI VT SVMMA PENES ISTOS SIT POTESTAS. ANIMAL VBIQVE OBVIVM ESSE ASINVM. Atque eo euenit plerunque, vt ſi cuiquam, licet die medio aut in Senatu, tale animal occurrat aut ad dignitatem euehatur, loco cedant, aut Rempublicam, qui eam moderantur, eruditi calamum abijciant, neque minus conſternentur, quam Romani, cum Rex Pyrrrhus bello Tarentino, elephantis primum, aut Scytharum equi, cum Darius aſinis aduerſum eos aciem inſtruxit.

Flor. l. 1. c. 18. Plut. Pyrrho. alij. Herodot. lib. 4.

ſtruxit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſtruxit. Qui ſi aliquid legiſſent, ſaltem ſcirent, inter bona omina occurſum olim aſini fuiſſe. Apud Græcos quidem certe, vel vocabuli ipſius cauſa, etiam in ſomnijs conſpectum, fauſta omnia denuntiaſſe. Neque vllum memini augurium ex veteri memoria plus cuiquam boni, quam Auguſto, Mario, ac Alexandro, aſini occurſum portendiſſe: ita ſingulis euentus optimos ac optatiſſimos in rebus maximis denuntiauit. Et ab omni tempore vix quenquam reperiri credo, qui non magis aſini occurſum quam leonis optet; quanquam regis animalium ac principis. Quanto autem melius qui militari ſtudio atque arte equeſtri vulgo imbuuntur. Primo enim omnium monentur, ferox animal eſſe equum, cum quo poſtmodo rem illis fore. quem tractare ex arte & caſtigare diſcunt. Cui rei ligneos Romani hyeme ſub tecto; vbi frigus remiſiſſet, vel in campo vel ſub aëre habebant: quos inermes primo, mox armati conſcendebant. tanta cura, vt a dextris modo, modo a ſiniſtris inſilirent. Credo, vt in bello, ſuo ſimul ac hoſtili, vt fors ferret, vterentur. Quod ſi pariter in aſinis nunc vſitatum eſſet,

Ariſtoph. Auib. Artemid. lib. 2. cap. 12.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

æquius, ni fallor, res humanæ agerent. neque, quod fit vulgo, ad conſpectum primum aut occurſum animalis huius in Republica, aut vbi literarum laus ſpectatur, animi jacerent. quod fit, quia aſinis aut vti, aut habere eos inſuper non diſcunt. qui frequentiores ſunt quam equi, nec minorem animum in vita poſcunt. Et quam inter ſuos artem credimus exercuiſſe Socratem? qui nec equis vnquam vſus eſt, & inter aſinos ætatem egit. Vnam equidem hanc credo; quomodo vtendum ijs eſſet. Vnde & conuiciolo a quodam ejus generis aſperſus, admirante altero quod nihil reſpondiſſet, Et quid ſi me calce aſinus læſiſſet, inquit? Atque hæc ſumma fere eſt eorum quæ de illo Xenophon ac Plato tradiderunt. Nam quemadmodum * Telemachus, quod equis apta ſatis Itache non eſſet, aliud agebat: ita Socrates ac ſapientum quisque, eas, quibus ſibi opus fore in vita crederent, omiſſis reliquis, exercuerunt. Neque de te dubito, quin ſi te, ſi hic rationem, ex pręſcripto Stoicorum, in conſilium adhibeas, ſi antiquitatem, ſi ætatem noſtram ad hanc exigas, morbo tuo, qui nunc grauis tibi, alijs moleſtus eſt, facillime mederi poſſis.

*Iliad. 4.

Magnas

Magnas animas in Academijs relinqui doles. Et hoc tamen ſolet fieri. Aſinos de ijs judicare doles. Et hoc tamen ſolet fieri. Eoſdem aliis præferri aut ad magiſtratus euehi, cum aliorum tædio, mærore autem tuo ac moleſtia, inculcas. Etiam hoc ſolet fieri. Quod ſi idem vel de cane dicas vel de boue, monſtrum ac prodigium fatebor. Et hoc nunquam ſolet fieri. Tantum inter hos & aſinos diſcrimen eſt. Vt nunc publica omittam, quoties nonnulla mecum cogito quę ſummis noſtra tempeſtate viris euenire ſolent, impetrare a me vix poſſum quin exclamem, Solos aſinos beatos eſſe: ſolos enim judicare nec judicium ſubire. nihil enim ſcribunt & ſcribentibus præfigunt legem. Vnde & facetiſſime Anacharſis, Mirum ſibi populum videri, in quo ſapientes quæ dicenda ſunt proponant, imperiti judicent. Hi ſunt, qui accuſant alios quod nihil, alios quod pauca, alios quod multa, alios quod friuola ac nulli rei, alios, quod aliena edant, hi ſunt, qui de fama aliorum & ingenio cognoſcunt. tantum, quia nulli rationem reddit, nullum ſe ſuperiorem aſinus agnoſcit. Hi ſunt, qui eâdem ſæpe in trutina cum magiſtello aliquo aut pædagogo

gogo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

gogo magnam ac ardentem indolem committunt, neque raro & poſtponunt. Quibus alij accedunt. vt opinio multorum fiat qui vnius ſtupor eſt. Quare, cum id quauis tempeſtate quouis loco vſitatum eſſe conſtet, vt in regno, in paucorum pariter & populari forma, vt in purpura, in toga, in lacerna denique ac in ſago, æque ac in diſciplinis, aſini reperiantur, & hos reliquis præferri omnium querelæ temporum, noſtrorum quoque experientia teſtetur, quid jam ſupereſſe, o noſter, cenſes, niſi vt, quod emendari nequit, fortiter feramus? ipſi forſan pars eorum quos miramur aut contemnimus. Quanquam, quod Reſpublicas nunc cogitas ac voluis, mihi credas velim, minimos nos eſſe qui in chartis aliquantum deliramus, & aut verſum male ſyllabis inſtruimus, vt pedem trahat: aut ſcriptorem aliquem nõ recte emendamus, vt in vitio permaneat: aut de rebus ac principibus Romanis vel Pelaſgis, publice aliquid narramus: aut Reſpublicas ex voto ac virtutis norma, vel formamus vel effingimus: per quoduis denique eruditionis genus, tuti ac tranquilli animum verſamus. Majores ſunt, qui, poſtquam regna tota, totas dorſo

admi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

admiſerunt ciuitates, eas aut excutiunt aut turpiter demittunt. Quanquam, vt de me hoc addam, vnum malim, qui Rempublicam ex vſu nullis literis imbutus tractat, quam trecentos, qui ex libris faſtum aut ex atra bile inepti arum morbos contraxerunt. qui non aliter quam aſinus cum lyra, aut cercopithecus ſine cauda, riſu, vt feſtiue Flaccus loqui ſolet, plebem quatiunt. Et quæ tibi, optime adoleſcentum, quæ hic vita manet?

Per inſidias iter eſt ac terga ferarum.

Vtque viam teneas nulloque errore traharis,

callide loquendum, callide circumſpectandum erit. quæ ab indole ac candore iſto aliena noui. Ac qui nunc injuriæ nonnihil tibi credis fieri qui nondum admittaris, vbi propius acceſſeris, vmbraticos intelliges haberi qui hæc ferre nondum didicerunt. veteranis enim illis ac in rebus diu exercitatis, ſicut latus aſino ad plagas, ita animum ad contumelias induruiſſe. Videbis quoque, recuſandum callidè quod petis, ne aut nimium aperta cuiuis pateat, aut penitus diſſimulata nihil impetret ambitio. Non enim ſolis, ne quid erres, qui recuſant, dignitates tempeſta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

te noſtra ingerantur. Quanquam ſæpe ad pertentandas voluntates multum prodeſt dubitatio. Interim rideri eos ſenties, qui ſimulare neſciunt cum opus eſt: rideri rurſus eos, qui diſſimulare neſciunt quod ſimulent. Et hos maxime rideri. Larua enim opus eſt, ne quiuis videat quid agas. & hæc ipſa riſum mouet ſapientioribus, ſi videatur. Callide condenda eſſe odia, & tanquam è profunda penuaria, cum vſus fert, promenda. vultus ſpeciem aduerſum animi ſententiam inſtituendam eſſe, ne pelluceant arcana: quæ patere præſtat quam non penitus celari; apud populum præſertim qui ſimplicitatem ſibi vindicat. Maxima cum arte blandiendum, ne id ſentiat qui palpo tangitur: & cum arte, neque minimo cum ſumptu, dona clam ſpargenda eſſe. aduerſus quæ nec probitatem pauperis nec eruditi vel tantillum poſſe ſero animum aduertes. Etiam cum arte, vt præclare Plato tuus in Phædone loquitur, credendum eſſe ſingulis. Ac nunc metuo, ne aliquando tibi id eueniat, quod alijs, quos ad Rempublicam ab illis ſtudijs tranſiſſe noui. Vt initio, qui candor eſt Muſarum, credant omnibus: mox decepti aliquoties ab ijs quos ex animo ac

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

mo ac prorſus velle ſibi ante exiſtimabant, ſubito odiſſe, non hos tantum, ſed & homines incipiant. Ac ſic omnes vitent, omnibus abſtineant. Quo fit, vt nec hilum poſtea procedant, ac latere denuo incipiant. Quid ſi autem in ſeditionem homo ſimplex incidas aut factionem? Et quid ſi in eos, qui communi diuidundo aut prædando gnauiter incumbunt? Tales enim, quanquam ſolis ſibi ſtudent, neque quicquam tam ſectantur quam vt pluſculum de præda ferant, multo tamen æquius participem quam innocentem ferunt. Et vt lucrum iſtos, ita odium aut riſus hos conſequitur: infelices ac de puteo Æſopi aſinos. Sed præcipue dolebis, cum præferri eos ſenties de quibus conqueri plerunque ſoles. Qui, vt feram canis, ita pulchras animas, veſtigijs vbique colligunt ac perſequuntur. Videbis, qui virtutes aliquot ex Ariſtotele aut antiquo aliquo gloſſario nunc didiciſti, omnes ſimul ad prudentiam flectendas eſſe. Quæ ſi alibi aberrat, neque cæteras neque ipſa ſe tueri poteſt. Etiam abſolui pro ſucceſſu quemque aut damnari. quæ profecto formula, cum admodum vulgaris videatur, ſummos quoque principes ac proceres involuit. Nam

Vide Tertull. lib. 4. adverſ. Marc.

quod tu fortaſſe ſpiritus nunc ſumis, quia aut vim maſculam Thucydidis, aut ſtrictam Taciti prudentiam, aut cæterorum, qui vel Græce extant vel Latine, genium ac venuſtatem penetras, aut in oratoria nonnihil profeciſti, adde & nodos juris optime expedire didiciſti; vide ne non vllus iſtis omnibus ſit locus, vbi non ſcientia ac eruditio, qua ſemper abundatis, ſed prudentia ac ſingulorum quæ dicuntur applicatio deſideratur. Neque enim, vt vos eruditi conſueuiſtis, mutuum hic muli. & mulorum patres nulla vitæ hic aut ratio aut dignitas excludit. Cui rei equidem vix poſſum, quin fabellam, quam ex ſene quodam, qui ad ſapientiam Æſopi ordinare cuncta ac diſponere ſolebat, audiuiſſe memini, apponam. Ferunt, cum de regno animalia certarent, pluribus ſuffragijs leonem cæteris ac aſinum prælatos. In leone vigor mentis ac alacritas, in aſino maturitas, modeſtia, ac cætera, diuerſa omnia, placebant. neque quiſquam dubitabat, quin, ſi hominum judicio res ageretur, plures pro ſe aſinus haberet. Quod cum intelligeret, celeritate præuertendum rei tantæ ratus, ex vulpeculæ conſilio, abſente illo ac deliberante, rem confecit.

Aſinus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Aſinus, quod candidatis noſtris euenire ſolet, ſero, &, quod vulgo dicitur, poſt feſtum venit.

Ex illo Corydon, Corydon eſt tempore nobis.

Leo inter animalia ex dignitate poteſtatem tenet: aſinus ſupremum inter homines tuetur locum. Cujus rei infinita prope ſingulis diebus documenta, vnus præſtat. Quæ ignari rerum admirantur: qui prudentiores ſunt, cum riſu, quanquam aliquo cum damno, facile tranſmittunt. Nam quod aiunt, non imperio ſed ſeruituti animal hoc natum eſſe; ejus quoque, niſi fallor, rei in hominibus præſidium habemus. Nam quo iſta tam inepta atque inſulſa? Credo, quia ſoli ſeruitutem homines ignorant. Et quid illis agas, qui ſub principe ſtolato viuunt, quibus vxor domi eſt portiſculus? Aut quid illis, qui ad aliorum viuunt nutum: qui perpetuo hoc ſaxum voluunt? Mihi quidem aſini ac tales minimo videntur intereſſe. Quid tot populis, tot vrbibus, quæ fœdam ac degenerem aut hodie aut olim dilexerunt ſeruitutem. Ac illuſtre eſt inprimis quod de Lydis veteres commemorant. Gentem olim bellicoſam, poſtquam victi eſſent, a virtute ad artes hiſtrionias ac lenocinia traductos,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſponte in ſeruitutem deflexiſſe. Quos vt omittamus, quot vel hac ætate vel parentum extiterunt, qui, cum imperare poſſent, alijs ſeruire mallent; tantum quod ad ſeruitutem eſſent nati? Inter omnes olim gentes locum principem Iudæi tenuerunt; regno & antiquitate etiam ante iſtos. At præclari iſti, cum æquali jure agitarent, ne non regem impetrarent, etiam tyrannum, Deo id monente, libertati prætulerunt. Ac non ſine cauſa eueniſſe puto, vt Rex, qui tum quærebatur, aſinas parentis ſui tam ſollicite inueſtigaret, ac mox inueniret. Tales enim erant quibus imperator quærebatur. Vbi, vt jam ante in maximis principibus, augurium ſummarum rerum aſinos habemus. Conſtat, nulla magis quam Demoſthenis ætate floruiſſe Græcos. At quam gentem! cui nihil ſimile aut natura finxit vnquam aut abſoluit ſapientia. Vt omittam, eo tempore præcipuum ingeniorum ibi extitiſſe tum prouentum. quæ vt ante ad maturitatem haud dum penitus peruenerant, ſic continuo poſt illud defecerunt. Ea tamen tempeſtate, meros ſolidosque aſinos fuiſſe conſtat. qui cum vniuerſo imperare poſſent omnes, cum id vellent

Sam.l. 1. c.9.

lent ſinguli, in ſeruitutem omnes inciderunt. Quantos autem Theſſalos fuiſſe oportet ac Thebanos, qui neglectis ciuibus quos metuebant, belli ſummam in Philippum, hoc agentem, transtulêre! quo externæ dominationi quam in ſuis metuebant, acceſſerunt. Quantos autem aſinos Spartanos. qui ad libertatem nati, quam tot annos pulchre animo ac legibus defenderant,

vno verbo victi quam cito,

quem auxilio venturum, ſtulte, addicenti id, credebant, euerſorem paulo poſt ſenſerunt. Ne Bœotios hic tangam; tanto odio Phocenſium ardentes, vt obliti cladium ſuarum, interire quam non perdere eos præoptarent. Et Athenienſes, qui tam ſero ſe Thebanis jungerent, vt ſimul intelligerent quid poſſent, & jam victi eſſent. Quo hoc aſſecuti ſunt, ut qui Macedonem, quamdiu concordes agerent, inſectarentur, vbi diſſentirent, contra æmulos accitum ſubito adverſus omnes viribus inualuiſſe ſero perſentirent. Atque is Philippus, cum diu equis fruſtra ac equitibus in bello eſſet vſus, tandem aſinos prȩferre cœpit. Quæ res magnum illud vafro principi oraculum expreſſit: Omnem ciuitatem

tem quæ onuſtum auro aſinum admittit, expugnari poſſe. Cujus dicti vis e ſinu Rerumpublicarum & experientia, non a ſcholaſticis ingeniis petenda eſt. Illud certum eſt, nihil iſta ad Bucephalum. Cui, quod poſtremum eſt in aſino, ſcriptores tribuunt, quod, cum Rex aſcenderet, ſubmittens ſponte genu, dominum exciperet. Conſtat laude armorum gentem nullam ante Pop. Rom. poſt vllius ſæculi memoriam fuiſſe. Illud quoque conſtat, ab Auguſti principatu ad Traiani, maximum ac potentiſſimum fuiſſe. Et hęc certe adulta ejus ætas eſt. Eo tamen tempore, vno aliquo excepto, qui cum ſumma poteſtate ſolus imperaret, aſinos fuiſſe cæteros, quis dubitat? Nam ſi proprium eſt aſinorum, quiduis quod imponitur non modo ferre, ſed & patienter bajulare, admirabor, ſi terrarum orbis plures vnquam aut majores tulit. Neque video, qua ratione excuſari Naſo poſſit, quod, cum omnes ab antiquo Chao ad ætatem ſuam transmutationes perſecutus eſſet, rem mirificam præſtare ſe exiſtimauit, quod ad Dictatorem Cæſarem ejusque transformationem, opus deduxiſſet. In qua, tanquam ſummo rerum Romanarum ſpatio, ſubſiſtit. Vt ex-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

trema omnium ſit iſta, CÆSAR IVLIVS IN DEVM. Quaſi non hac multo veriorem præterierit, ROMANVS POPVLVS IN ASINVM. Qui hunc ipſum, re & verbis (ita enim dici voluit) nepotem Veneris, nulla alia de cauſa, niſi quod tyrannidem invexit, ex ingenio alterius tyranni, qui hoc commode ex cogitarat, cælo conſecrauit. quæ & longe major & poëta fuit dignior. Neque intelligebant miſeri Romulidæ, nullum majus eſſe vinculum ac magis aſininum, quam religionis velum, non quæ ſimplex eſt ac vera, ſed quæ Reipublicæ ac ſtatus cauſa, qui in ciuitate obtinet, excogitatur. Quod Romanis ab initio fuiſſe curæ, pro comperto prudentiſſimus quiſque habet, ac non ſine cauſa graviter a S. Auguſtino inculcatur. *In lib. De Ciuit. Dei.* Qua tum machina ac arte princeps callidiſſimus effecit, vt qui patrem ſuum de tyrannide ſuſpectum jugulaſſent, jam ſublatum, huic confirmandæ adorarent, vtque ſimul & de ſe, & de eo qui tum obtinebat ſtatu, quod præcipuum regnandi inſtrumentum eſſe nemo neſcit, optime ſentirent. In quas partes cœlum cum aſtrologis jam pontifex pertraxit. Qui, ex Græcæ adulationis more, qui capillos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Vide Catulli Eleg. De Coma Berenices, & Cononis artificio.

quoque Principum, cum eſurirent, inter aſtra pridem obſeruaſſent, neſcio quod Cæſaris defuncti ſydus lepide excogitarunt. Quod ad illuſtrandam hujus quidem gloriam, vt recte a veteribus notatur, pertinere hi volebant, *ipſe* autem *animam parentis ſui eſſe voluit, eique in Capitolio ſtatuam, ſuper caput auream habentem ſtellam, poſuit. cujus baſi* CAESARI HEMITHEO *inſcriptum fuit.* Quas ineptias, cum alijs prodigijs, ſcriptores, vanitatis hiſtriones ac tyrannidis artifices, mirifice extulerunt. quos huc liberalitate callida Mæcenas (quod quam pauci hodie pro libertate præſtant!) ſi quis eo tempore politicarum rerum gnarus, ac, vt autor, ſic præcipuus formator Principatus, vt momentum dominationi ab opinione populari adderet, facillime pertraxit. Mihi quidem, qui in nummis ac eorum ectypis, non ſemel aſtrum hoc, aut potius Cometen, diligenter contemplatus ſum, Cauda Aſini videtur. quæ poſteriore ſui parte, qua comata maxime eſt & denſa, vni radio annexa eſt. Nec Vulcanium aruſpicem erraſſe exiſtimo, qui ad noni finem ſæculi ac decimi ingreſſum, pertinere eum credidit. quo, extincta libertate, Pop. Romanus, olim

Seru. ad 9. Eclog.

Vide Nummum, apud Vicum, Goltzium, alios. Seru. ibid. ex Bæbio Macro.

olim caput orbis, tum, quod capiti quam maxime eſt contrarium, virtutes aſini ac formam, ſeu fatali rerum ac præcipue imperiorum motu, ſiue irâ Deûm, ſponte aſſumpſit. Primus, vt eſt apud Plinium, horribile hoc arcanum cœli ipſe Auguſtus vidit. vulgo autem cætera, vt ibi dicitur, permiſit. Quod cum lego, fieri vix poteſt, quin de Tranione cogitem: qui cornicem & vulturios, ac neſcio quas nugas quas gerebat ipſe, in pariete, cum nuſquam ibi eſſent, domino demonſtrat. *Lib. 11. c. 25.*

Viden' pictum vbi ludificatur cornix vna volturios duos? *Plaut. Moſtell. Sce. Melius.*
Cornix aſtat: ea volturios duo viciſſim vellicat.
Quæſo huc ad me ſpecta, cornicem vt conſpicere poſſies.
Iam vides? THEV. profecto nullam equidem illic cornicem intuor.

Ac ingenue Theuropides, longeque aliter quam populus Romanus. qui, ſi in pariete cometam aut in cælo boues aliquot aut aſinos volantes primus conſpexiſſet Cæſar, protinus aſſenſum cum ſeruili ac ridicula interpretatione præbuiſſet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Bruta enim res eſt ſeruitus ac ſine ſenſu: quem lethargum appellare poſſis. Ac nobis quidem fixum eſt ac ſedet, niſi huic operi fatalis dies ac ſupremus interueniat, vnum ſenectuti noſtræ reſeruare opus. In quo, non ineptas illas ac poëtis decantatas, ſed illuſtres ac inſignes Rerumpublicarum transformationes, cum earum cauſis, deſignare eſt animus. ac inprimis, quonam modo Sparta ac Athenæ, tum Romani, quibus princeps hic debetur locus, hominem in aſinum exuerint. Tanta enim populi iſtius ac tam incredibilis ſimplicitas ac ſtupor, tanta ac tam exquiſita fuit in ferenda ſeruitute patientia, vt cum primo omnium a Sylla, mox a Cæſare eluſus eſſet, nihilo tamen minus tertium admiſerit vectorem. qui, mutato tantum Dictatoris nomine cum ſpecioſo principis, quocunque vellet, gentem nunquam vſque ad tempus illud bello victam, auribus pertraxit. Neque ſecus quam ſi vnus ille agaſo, cæteri, vt erant, aſini fuiſſent, conſulem ſe ferens, & ad plebem, ſcilicet, tuendam, tribunicio contentum jure, *vbi militem donis, populum annona, cunctos dulcedine ocij pellexit, inſurgere paulatim* (in aſinorum, nempe, terga,

Tac. Annal. l.

munia

munia Senatus, magiſtratuum, legum, in ſe trahere, nullo aduerſante. A ſimplicitate quidem pueri laudantur, magis vero aſini: prope tamen ſupra iſtos hac excelluiſſe Pop. Romanum reor: quem plerique, non diſſimiles, tantopere miramur. Quippe Auguſtus, de quo ante, cum nominibus non aliter quam talis luderet, ac nunc nomen principis, quod in Senatu libertatis præſide ac ſequeſtro, ea adhuc ſalua & incolumi obtinuiſſe non neſciret, lepide aſſumeret, nunc plebeiam ideoque ſacroſanctam tribunorum poteſtatem; ne a principe ad populum; nunc pontificatum, ne ab ejus majeſtate ad Deos & religionem quiſquam provocaret, callide occuparet; ſolus Romuli nepotes bubalorum inſtar naribus ductauit. Quo vt ſenſim iret, in triumviratum facile conſenſit: gnarus, nihil tuto pariter ac ſubito mutari. Tum, qui multum poſſunt, melius occaſione aut ſuis ſibi vitijs quam armis amoueri. cæteros, qui aut virtute aut opibus aut dignitate metuendi eſſent, minus autem poſſent, melius proſcriptione tolli. Inter quos & eum, cui omnia debebat, Marcum Tullium, Antonio conceſſit: ne aut libertatis, credo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

pro Republica exactor grauis, aut priuatæ exprobrator gratiæ extaret. quam nonnulli, cum excedit modum, odio aut bene meriti exitio extinguunt. Facti ſane indignitatem, etiam Velleius, quanquam ſummus adulator Cæſarum, profeſſus eſt. Duo igitur cum poteſtati ejus adhuc muli, ſatis ſtolidi, Antonius ac Lepidus obſtarent, qui inuidia proſcriptionis laborarent, cuius ſibi vſum ac emolumentum vafer ille reſeruarat, alter, cum a mane primo ad occaſum ſolem helluaret, & in rebus nihili non parum occupatus, nugas ageret,

Sinuque amicam recipiens frigidam caldo,
Columbatimqne labra conſerens labro,

jam Octauiæ oblitus, in ſcortillo peregrino deperiret, alter, legionum aliquot fiducia inepte ſe efferret, ille quidem cæſus, hic ſine vllo apparatu in perpetuum Circeios relegatus eſt. Quibus jam e medio ſublatis, nihil magnum adeo aut graue fuit, quod non reliqui geſtarent, aut non ipſe auderet. Adeo, vt, quæcunque adhuc triumuir decreuiſſet, vnico decreto princeps abrogaret. Neque minus tamen adhuc ludere, ac hærere in ſpeciem, ac poteſtatem recuſare, ac vix ad de-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ad decennium, ſed ægre, perſuaderi. quo elapſo, in quinquennium, eoque iterum, in alterum, rurſuſque in decennium, poſtremo & in alterum, cum ſolus omnia jam poſſet, prorogare ſibi. Donec tot decennijs elapſis, ſerio abire ſe ac mori ſenſit. De quo certus, vera ac jocoſa voce aſtantibus illuſit, percunctatus, Ecquid vitæ mimum ſatis commode egiſſet. Neque quiſquam fuit, qui vel eo ſaltem tempore, quo jam perſonam cum choragio deponeret nec vltra cuiquam metuendus eſſet, lepide roganti lepide reponeret, *Suet. Aug. c. 99.*

Epol, Syriſce, te curaſti molliter,
Lautéque munus adminiſtraſti tuum.
Abi.

Cæterum cum libertate fructum ejus maximum, feſtiuitatem quoque amiſerant. Infeliciores quam vel Stichus aliquis vel Dama. quibus ex Saturni legibus, Decembri ſaltem argutari aliquid præfiſcine in dominos concedebatur, aut vertigo vna libertatem conferebat. Et proſpectum erat, vt in poteſtatem proximi hæredis, tanquam aſini, tranſirent. nam de ſucceſſore cautum erat. quod & cæteri mox imitati ſunt. Ne de liber-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

libertate aut quiſquam cogitaret, aut cum eâ nomen Cæſarum in ludum ac ludibrium, vt inquit ſcriptor prudentiſſimus, abiret. Nam qui vni haud inuiti ſingula initio conceſſerant, vbi omnibus jam cuncta, quæ aduerſus vnum aut complures qui æqualitatem exuunt, opponi ſolent in Republica, adempta eſſe animum aduerterent, tanquam aſini, illuſi ac decepti

ratione ruentis acerui,

Hæc eſt vafra illa ars in Repub. quæ παρὰ τὸ μικρὸν dicitur ab Ariſtotele.

attoniti aſtabant. quod viderent, præter expectationem ſuam, penes vnum dominationis vniuerſæ vires pariter & frænum eſſe: quam vnius poteſtatem eſſe non intelligebant niſi cum ſeruirent. De qua ne tum quiſquam dubitaret, vt plerunque in comœdia ſatellites, ita nouem hic prætoriæ cohortes ſequebantur; e militia in vrbem pulchro artificio translatæ. Sine queîs, errore prorſus puerili, C. Cæſar curiam acceſſerat: oblitus, poteſtatem quæ æqualitatem tollit, vt ſit conſtans, armis muniendam eſſe. ac ſi deſint homines, exemplo Mithridatis, adhibendos canes potius quam nullos. Et hic Syllæ quod neſciret literas objecit. Porro eſt in aſino pars non ignobilis quam caudam vocant. Eam in

hoc

hoc Romuli jumento aliquot euellere conati fuerant. Qui cum fruſtra eſſent, vnus iſte, non in gentem magis Iuliam quam ſeruitutem Populi Romani adoptatus, ſiue * ad Bubula, ſiue ad Aſinina, quæ vbique poſtea inuênit, natus capita, in omni vitâ, ſuum illud canticum, FESTINA LENTE, vſurpare ſolitus, cum ex ea pilum vnum, ac mox vnum, totieſque vnum demeret, paulatim omnes dempſit. Vt Quiritum quiſque, eques pariter ac pedes, qui Rempublicam tenerent, calui ea parte ſtarent quæ aperta riſum mouet. Quod ſpectaculum tot aſinorum, longe vafro principi jucundius fuiſſe reor, quam camelopardalin aut album elephantum, quos quotidie Senatui ac plebi in ſolatium amiſsæ libertatis exhibebat. Neque aliud ſpectaculum in mentem morienti venit, cum de mimo ex amicis ſcire vellet. Quem ſic egit, vt in eo primas ſimul ac poſtremas ſuſtineret. reliqui id eſſent quod Simalio ac Donax: quorum nomina in ſcena recitantur, vox deſideratur. Qui ſollicite interea ac magno opere, qua voce ſalutandus ſibi eſſet, conſultabant. Alij enim Romulum, Auguſtum alij dicendum judicabant.

* *Sueton. Aug. c. 5.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Quod, vt rebus ſuis congruum, in hac comœdia admiſit. Nam augurio auguſto poteſtatem ſuam auxit, donec, non perpetuus Dictator modo, ſed Magiſter ſimul, non, vt ante quidam, Equitum, ſed Aſinorum eſſet. Qui, ne quid deeſſet ad ſtuporem, legibus aſtrictum, legibus ſoluerunt. Ita enim factum, vt paulatim leges fierent quæ vellet. Quo contentus, limites imperij proferre, vt cæteri, neglexit. Et feſtiue quidem multa Cæſar Iulius. Vt cum jus comitiorum ſic cum populo diuiſit, vt Æſopi leo prædam, quam venando pariter pepererat cum aſino. E quo, niſi ſtipites fuiſſent omnium quos vlla tulit ætas maximi, de mutatione aliquid ſuboluiſſet. Quanquam admodum prudenter, quod creationem Conſulum Senatui ac ſibi reſeruauit. Quale & illud lepidiſſimum, quod cum vno inter arma equo, pedibus propemodum humanis, vteretur, reliquos, atq; inter eos etiam collegas, aſinorum loco habuit. Quorum princeps fuit Bibulus. qui cum nullum ſibi locum, quamuis conſul eſſet, ſupereſſe in Republica videret, quoties autoritate opprimi ſe ſenſit, quia aliud non poſſet, ferias obnunciari per lictores juſſit. Quamquam non

Sueton. Iul. c. 20.

non evaſit, quin feſtiuam cauillandi lepidis hominibus materiam præberet. vt, cum aliquid teſtandi gratia ſignarent, non, vt vulgo, CÆSARE ET BIBVLO, ſed IVLIO ET CÆSARE COSS. id actum ſcriberent. Atque hinc illud,

Non Bibulo quicquam nuper ſed Cæſare factum eſt,
Nam Bibulo fieri Conſule nil memini.

Quippe in alijs ſic feſtinauit, ut in caſtris ſuum illud, *Veni, Vidi, Vici*, canere adhuc, non Rempublicam tractare, videretur. Hinc continuati magiſtratus, & inprimis conſulatus, hinc prætoribus præfecti ſubſtituti, hinc poſtremo dictaturæ jus perpetuum. cum ſucceſſor eius, nihil feſtinando, nihil tamen quod in rem putaret, omittendo, ſeruitutem non inuexerit, vt ille, ſed fundarit, & quos homines inuênit, ſucceſſori ſuo aſinos tradiderit. Tanta libertatis internecione ac alterius progreſſu, vt Tiberius, tam fœdam aut miratus aut pertæſus, natos eſſe ad ſeruitutem exclamaret. Plane vt Plautinus ille, qui

muliones mulos clitellarios Moſtell.
Habent, ego, inquit, *homines habeo clitellarios.*
Magni ſunt oneris, quicquid imponas vehunt.

Vt mihi quidem cæteri ſcriptores, geſta homi-

num aut populorum, Tacitus cum ſuis, aſino-rum adamuſſim depinxiſſe videatur. Quam & cauſam reor cur tantopere iſto ſemper delectatus ſim. Nam vt iſti, non clitellas tantum magno animo & onera geſtare ſolent, ſed vectores patienter ſequi, ita Pop.Rom. quem deſcripſit, in quamcunque partem a Tiberijs, Caligulis, Neronibus, ac alijs id genus monſtris, duceretur, vltro etiam ſubſequebatur. Vt jam luſus iis eſſet aut faſtidium in quorum poteſtate erat. Nulli tamen magis quam Tiberio. Ac in multis huius viri, vix eſt riſum equidem vt teneam. Vel cum idem ille, antiquitatis, ſi Dis placet, tenaciſſimus, interpretatione noua legum ſingulos euertit, neque quicquam eminere in principatu patitur: vel cum ſpecies honorum texit quas erepta libertate miſeris objjciat: vel cum denique in Senatu, quem tot miſerum ludebat modis, verbum Græcum, temere agenti aliud elapſum, ne quid præter dignitatem Pop. Rom. ac Senatus ageret, excuſat: nec excuſat ſeruitutem, quam jam totam miſeri admiſerant. Nihil magis tamen nos oblectat, quam cum impetrata tribunicia pro Druſo poteſta-

teſtate, hoc eſt, poſt ademptam libertatem eius quoque ſpe erepta, Græculorum de aſylo controuerſias dijudicandas patribus permittit. Qui, quid aliud quam aſini togati, longas fabularum ad arbitrium Græcorum ſeries ac logos cognoſcebant? Nam Tiberium, videlicet, tangebat, quo in loco vel Diana vel Apollo eſſent geniti: Epheſine an in Delo Dijs Nixijs Latona ſuppli-caſſet: quæ Senatui tum accurate diſquirenda permittebat. Quaſi nihil eo tempore eſſet quod curarent, aut abunde jam proſpectum eſſet vt perpetuo ſeruirent. Ad Romanam maieſtatem, ſcilicet, intererat, Leucophryne vnde dicta eſſet, ac quod jus haberet: hæc an Perſica plus poſſet: quæ in Cypro Venus (erant enim plures) præferenda eſſet. Cum interea ab auguſtiſſimo terrarum ordine, a conſcriptis in Senatum Patribus (qui miſerrimi, non ſecus ac ſi pariter libertas reſtituta ſibi reſtituta populo fuiſſet, gratulari ſibi ac geſtire) hæc cum gaudio acciperentur.

Magnaque, inquit ſummus autor, *eius diei ſpecies fuit, quo Senatus maiorum beneficia, ſociorum pacta, Regum etiam, qui ante vim Romanam valuerant, decreta, ipſorumque numinum religiones* *Tacitus lib. Annal. 3.*

introſpexit: libero, vt quondam, quid firmaret mutaretue.

Tam vbique pauci ſunt, qui ſuperſtitionem pro religione imperitis, cæteris regnandi inſtrumentum eſſe ſciant. Ac cum eſſent tales, ne hoc quidem penetrabant, ſolos eo tempore felices eſſe, qui aut eſſent aſini aut viderentur: maximum arcanum ſub tyrannis. Atque inprimis iſto: cuius artes nemo euadebat, niſi qui non intelligeret: aut, quod erat proximum, non videretur; ſub quo nemo emergebat, niſi qui ſub aſino lateret. Nam ex alijs pleriſque, quidam aut feroces aut præfracti eſſe, quidam, quod non minus capitale erat, palam adulari. Quæ res aliquot euertit. Inter cæteros & Gallionem. qui cum modum adulationis ſub Tiberio non didiciſſet, neque cogitaret, quod non minus pauci hodie in aulis norunt, ſi quis imperite principi palpetur, metuendum eſſe ne recalcitrare ſciat; primo curia, deinde Italia exactus eſt. Ac inſtillat vetus quidam, Vbi leonina deficit, vulpinam aſſuendam eſſe. Quanto autem melius prudentiuſque, ſub tyranno aſininam addidiſſet. Niſi quod hic exquiſito opus eſt ingenio. Quo pruden-

Tac. lib. 6.

denter ſub Tarquinio rem geſſit Brutus. Nam, Tiberio regnante, quos aut nimiæ virtutis aut improbitatis circumſtabat fama, cum illuſtribus ac opulentis, maieſtatis protinus tangebat ſica. Ijs autem qui prudentiores eſſent, cum vulpina ſub tam vafro principe haud prodeſſet, dignitates aſinina conferebat. (quod ne ſcriptor quidem Florentinus annotauit.) qua tum ſola contra delatores ac inuidiam armati, ſponte ac ſenes diſcedebant. Inter quos Camillus fuit, vir haud minus callidus quam fortis. cui triumphalia tum Patres, (inquit magnus ſcriptor) contulerunt. Et impune quidem, quod bellorum expers habebatur. Talis enim voluit haberi. Neque multo ſecus triumphale decus, conſulatum item ac prouincias, a principe Sabinus impetrauit: nulla arte aut eximia virtute, ſed quod par negotijs nec vltra eſſet. aut, quod daret operam, vt talis videretur. quales nec virtutem jactant, nec ab ea metuuntur. Cuius generis & Galba fuit: qui prudenter in deſidiem ſegnitiemque ſub Nerone ſe conuertit. Contra Corbulo, vir grauis ac ſeuerus, ſed qui parum callide virtutes occultaret, imperante Claudio, qui nihil penetrabat, in ſuſpicio-

Tac. lib. 2. Annal.

Tac. lib. 6. Annal.

Id. lib. 11.

cionem apud æmulos incurrit. qui, *formidoloſum paci, virum inſignem, & ignauo prægrauem principi* aiebant. Et plerique e cæteris qui hoc non didiciſſent, cum miſeria ac ſordibus conflictabantur, aut ſuſpicioni principum tum anima tum opibus litabant. Quos commiſeratione dignos credas, niſi ſeruitutem perdite amaſſent, niſi libertatem toties oblatam dimiſiſſent, aut ne reſpexiſſent quidem. Vt cum, auſpicante imperium Caligula, quo tetrius immaniuſque monſtrum nulla vidit ætas, tribus, ac ne totis quidem, menſibus, ad centum ſexaginta victimarum millia

Sueton. Cal. c. 14. præ gaudio mactata ſunt. Et cum tales aſini ac tanti in togata gente, domina terrarum, extiterunt, vt in morbo eius depugnarent quidam, quidam & pro principis ſalute caput titulo propoſito vouerent.

Sueton. Cal. c. 27. Qui, vt gratus eſſet, multos paulo poſt *honeſti ordinis, deformatos prius ſtigmatum notis, ad metalla & munitiones viarum, aut ad beſtias, condemnauit.* aut poſtremo, *beſtiarum more in cauea quadrupedes coërcuit:* præter reliquos, quos *ſerra medios diſsecuit.* Ad quæ minimus ex aſinorum gente ſuffeciſſet. Fœdiora enim prætermitto, ac inprimis, quod Senatus, paulo ante

vis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

vis imperij cum populo ac columen, nunc *occurrere togatus venienti, nunc cœnanti*, vel *ad pedes, vel ad pluteum*, adſiſtere coactus eſt. Quid, cum hoc ſublato, nemo digitum pro libertate mouit? quanquam Cæſarum memoriam ac templa, abolenda cenſuiſſent. Quo quid fuerat facilius, cum & animandus & quærendus eſſet imperator nouus. qui, non imperandi modo, *Sueton. Claud.* ſed viuendi quoque ſpem, concluſus in ſolario, jam pridem fatis, ſtolidiſſimus mortalium, tranſcripſerat. quem cum Oſtiam profectum, ex inſidijs ſublatum credidiſſent, tanto animi dolore, tanto libertatis jam oblatæ metu, conſternatos ferunt, *vt & militem, vt proditorem, & Senatum, quaſi parricidam, accuſarent*. Et quis aſinus, quæ bellua,

ruptis

Cum ſemel effûgit, reddit ſe praua catenis?

Quid? cum jam exhauſta poſt Neronem ſtirpe Cæſarum, in Hiſpania allectus eſt

Parcus, ſeuerus, ac veternoſus ſenex,

credas aliud quam aſininum huius populi fuiſſe fatum? Nam quis vltra Deos quos fecerunt hæc tam ludrica extendat? Adeo, vt, cum alios, tum illum de quo paulo ante egimus, teſte matre,

Sueton. Claud. c. 3.

propria, *portentum hominis, nec abſolutum a natura, ſed vix inchoatum*, omnium quicunque non regnarunt modo, ſed vixerunt vſquam, ſtolidiſſimum, poſtquam diu conſtanter admodum tuliſſent, cœlo darent. Credo, vt in locum Iouis, vetuli illius ac edentruli jam pridem, nouum hunc Tonantem conſecrarent. Aut vt populus, terrarum paulo ante princeps, principem telluris aſinum, quo maior nunquam fuit, nulla alia de cauſa niſi quod ſub eo onera geſtaſſet, ſacerdotibus ac aris coluiſſe diceretur. tam a libertate auerſum, vt cui tum ſeruirent omnes, ſub tutela libertorum ageret: tam dementem atque incogitantem, vt dum coniux corpus non vulgaret modo, ſed & vni ex adulteris ſe viuo nuberet, ſecurus omnium quæ gerebantur ac ignarus, no-

Tac. lib. 11.

uas literas excogitaret. Qui in Deos ſine dubio tranſlatus, protinus edictum ſuum quod in ter-

Sueton. Claud.

ris meditatus fuerat, quo *flatum crepitumque ventris emittendi liberam conceſſit poteſtatem*, diuulgauit. Et quid animi fuiſſe putas Patribus Conſcriptis, cum ad pedes citharœdi, hiſtrionis ac aurigæ jacuerunt? Quid, cum, nunc ducentem nunc nubentem, inter cinædorum agmina ſeruarent?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

uarent? Ac nonnemo forſan, etiam togatus,

Incolumi Ioue & vrbe Roma,

ſponſæ daret operam.

Deinde illam in lecto illæ collocarunt. Terent. Eunucho.

Sto expectans, ſi quid mihi imperent. Venit vna.

Heus tu, inquit, Drome,

Cape hoc flabellum. ventulum huic ſic facito,

dum lauamus.

Ac addatur, quod ſubſequitur,

Tunc equidem iſtuc os tuum, impudens, videre nimium vellem,

Qui eßet ſtatus, flabellulum tenere te aſinum tantum.

Nihil enim leue aut exiguum in ſeruitute eſt: quæ, extincta libertate, nunquam medium admittit. quippe quam rebellionis protinus ac maieſtatis crimina ſequuntur; innocentium ac aſinorum pœnæ. Quæ vt nullum jus in libertáte habent, ita ſine lege, aut pro eâ, inducuntur. quibus tum conſtrictæ mentes pariter ac voces tenebantur. Et reperiuntur nunc, ſi Dijs placet, qui ad ſeruitutem natum eſſe noſtrum dicant, qui in vitio hoc ponant? cum hac laude nulli hominum conceſſerint Romani. Quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ne mirum quidem, cum vrbs ipſa aſinus inuerſus eſſet. Nam quemadmodum Quirites, primo omnium a Quiri, quod Sabinis haſtam notat, dictos, veteres exiſtimant, ſic Hebræis eadem hæc Romah, vnde & Roma, fuit dicta. Eam autem vocem ſi inuertas, Amor, ſiue Chamor, feceris. quod eâdem lingua aſinum deſignat. Itidem vt Syri aſinam fœmellam, Athana, dixerunt. Quo vocabulo Mineruam, & ab ea vrbem omnis eruditionis principem, ſed quæ in ſeruitutem poſtea pudendam incidit, dixerunt. Quæ vt forte, (quanquam Pœnis voces ſuas maxima ex parte ac Hebræis Græci debent) ſic fataliter videntur eueniſſe. Ne quis admiretur, aut Athenas Atticas, aut populum Quiritium Romanum, ad quamcunque ſeruitutem, pronum adeo fuiſſe ac facilem. Quo non dubio reſpexit, qui, poſtremos Romanorum, Caſſium ac Brutum, dixit. Qui quid aliud quam aſinos fuiſſe cæteros ſignificauit? Nam quæ poſtea ſecuta ſunt, annales ac hiſtoriæ abunde docent. Et ne vulgus tantum ac ſcientiarum omnium ignaros huc trahamus, præiuerunt ad hanc ſcabiem poëtæ, veri libertatis veſpillones, qui hoc vnum poſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ereptam libertatem ſedulo egerunt, vt tyrannum pariter & ſeruitutem commendarent. non minori gaudio ac voluptate, quam ſi ex ergaſtulo ad pileum vocati eſſent. Ecce tibi, vix jam principe Auguſto, maximus eorum; qui ſic libertati funus fecit:

Tuque adeo, quem mox, quæ ſint habitura Deorum Georg. 1.
Concilia, incertum eſt; vrbiſne inuiſere Cæſar,
Terrarumque velis curam, & te maximus orbis
Autorem frugum tempeſtatumque potentem
Accipiat, cingens materna tempora lauro:
An Deus immenſi venias maris, & tua nautæ
Numina ſola colant, tibi ſeruiat vltima Thule,
Teque ſibi generum Tethys emat omnibus vndis.
Anne nouum tardis ſydus te menſibus addas,
Qua locus Erigonen inter Chelaſque ſequentes
Panditur. ipſe tibi jam brachia contrahit ardens
Scorpius, & cœli juſta plus parte relinquit.
Quicquid eris (nam te nec ſperent Tartara regem,
Nec tibi regnandi veniat tam dira cupido,
Quamuis Elyſios miretur Græcia campos,
Nec repetita ſequi nolit Proſerpina matrem) &c.

Vbi mentionem Tartari nonnunquam fieri mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ratus ſum, tum quo minus hoc appareat, Ely-
*Phædone. ſium cum eo jungi, contra quam aut *Plato ipſe aut poëtæ ſolent. In quo Tartaro, affixus ſcopulo infelix Catilina ab eodem hoc artifice in octauo operis diuini ponitur; non oppreſſor ſed tentator modo libertatis: quæ a domo Cæſaris tentata ſimul & oppreſſa fuit. vt acute
Mach. Diſſertat. ad .I. Tit. Liu. Decad. cap. 10. ſcriptor Florentinus. Et Catonem quis non admiretur, qui, ne hanc tyrannidem videret, animam effudit, locum in Elyſio ab eo impetraſſe? Nec vulgarem quidem illum, ſed vt pijs jura daret. Ita enim ibi,

Secretoſque pios: his dantem jura Catonem.

Inter quos non poteſt fieri vt Cæſares ponantur. Nam quis jura ijs ferat dari, qui jus omnibus dederunt? aut quis parti Cæſarum addictus, a Catone ferat Cæſares in ordinem poſt fata cogi? Vnde & prudentiſſime hîc a pijs & Elyſiorum campis Cæſares ſeiunxit. vt diuiſum, credo, cum Catone, cui hunc ſeruabat locum, ibi quoque imperium haberent. Qua de cauſa, inter Virginem & Magnam Belluam, (qua voce Scorpius a Græcis Mathematicis in cœlo, aſinus a nobis dicitur in terra) ſtationem Cæſari aſſignat.

Quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Quod priuſquam faciat, ex eo loco Libram tollit. cum qua nihil habuit commune qui æqualitatem ſuſtulit. Quanquam alter ſane, ad Tartara ab eo deprimendus fuit, vt contrariorum ratio conſtaret. Id ne eueniret Cæſari, tyrannis jam recepta, ne Catoni, conſcientia virtutum eius ac terrarum calculus cum ipſa veritate obſtabat. cuius, vt vel hic apparet, vis immenſa eſt. De eodem ſic ſuauiſſimæ facundiæ ille alter, vera Romanorum Siren & facundiæ poëticæ idea:

Hic ſua præferri quanquam vetat acta paternis, Ouid. Metam. 15.
Libera fama tamen nulliſque obnoxia juſſis,
Inuitum præfert, vnaque in parte repugnat.
Sic magnis cedit titulis Agamemnonis Atreus,
Ægea ſic Theſeus, ſic Pelea vincit Achilles:
Denique vt exemplis ipſos æquantibus vtar;
Sic & Saturnus minor eſt Ioue. Iupiter arces
Temperat æthereas, & mundi regna triformis:
Terra ſub Auguſto eſt: pater eſt & rector vterque.

Qui felicitatem æui & ſublatæ prouocationis bonum, tum illius quem tantopere laudauerat benignitatem, eques nobiliſſimus, ab eo, cuius Suet. Aug. c. 1. ante Iulium familia ad plebem fuerat prolapſa,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ad Scytharum relegatus ſolitudines, non multo poſt expertus eſt. Vno nomine beatus, quod ad ea loca miſſus eſt, in quibus reperiri aſinos * antiquitas negauit. Quanquam Dionæum non euaſit ſydus: quod Auguſto, quanquam breue ac caducum, † ſub ſeptentrionibus apparuiſſe volunt. Huic tertium adiunge, qui cum omnes naſo callide ſuſpendit, nemo tamen minus aliquid pro libertate auſus fuit. Qui ſic inter alia ad ipſum:

Cum tot ſuſtineas ac tanta negocia ſolus.

Solus enim Tribunatum, miſer, ſolus Dictaturam, ac (ſi quando vellet) Conſulatum, cum Cenſura ac Pontificatu, ſuſtinebat. Quæ vt ſingula ſeorſim populum aut optimates tuebantur, vnum a Republica arcebant; ſic, cum pariter vnius eſſent, cæteros, erepta quoq; quod miſerrimum tum erat, prouocatione, peſſum dabant. Quod commiſeratione Reipublicæ, ſi Flacco credimus, ab eo factum eſt. Tanta quidem diligentia ac fide hoc egiſſe conſtat, vt prouincias quæ bellicoſæ eſſent ſibi reſeruaret, cæteras Senatui relinqueret. Ægyptum autem, magno principatus ac vaferrimo arcano, ne adire quidem ſe ignato Sena-

** Ariſt. De Hiſt. Anim. lib. 8. c. 25. & l. 8. c. 28. De Gener. Anim. lib. 2. c. 8. Strabo, alij*

† Plin. lib. 2. c. 25.

Horat. Epiſt. lib. 2. Epiſt. 1.

Vide Tac. lib. 2. Annal.

Senatoribus permitteret. Ne quis denique æquior aduerſus Pop. Romanum extitiſſe crederetur, cuius ab autoritate ſalus olim ciuium, jus ciuitatis, bella, fœdera, Senatus denique, Pontificum, ac Magiſtratuum autoritas pendebat, eum pariter cum plebe, omni onere ac labore in ſe tranſlato,

Credo, vt ſit, miſer, præ amore excluſum foras,

ad Circenſes & poëtas relegarat. quod nunc illi Flaccus, de poëtis ac ſpectaculis dicturus, gratulatur. Abſoluta modis omnibus ac numeris poſt prœlium Actiacum graſſari cœpit ſeruitus: ex quo rerum omnium potiri idem cœpit. Circa quam, obambulanti forte, vt Plutarchus autor eſt, agaſo quidam occurriſſe fertur, qui rogatus, ecquis eſſet; ſibi quidem Eutycho, aſello autem quem impelleret, Niconi nomen eſſe dixit. Quo, ſi quicquam judico, Auguſtum quidem principem, Romanos autem aſinos poſt illud prœlium futuros, non oblique, nec illepide, ſignificauit. Vt imperium ex parte aſino debuerit. ſicut ea auibus debere ſe exiſtimabant, quæ ex obſeruatione earum auſpicatum ſortirentur exitum. Vnde ingratitudinem tam magni principis mi-

Vide Plutar. Anton.

rari aut obliuionem cogor, quod, cum Capricornum, ſub quo natus dicitur, crocodilum, poſt Ægyptam additam imperio, ſerpentem Africa recepta, pagurum cum papilione, Sphingem, elephantos, Pegaſum, ac aquilam, in nummis poſt victoriam expreſſerit, nuſquam autor primus ac auſpicium victoriæ, compareat. qui Rempublicam Romanam, cum ordinibus ac tribubus, exprimere examuſſim potuit. Sed præcipue ſcriptores, qui præ cæteris victoriam extollunt, qua recuperandæ libertatis omnis ſpes ſublata eſt. De qua hunc in modum idem ille noſter:

Ode 37. lib. 1. vbi Actiacam celebrat victoriam.

Nunc eſt bibendum.

Quare? Nihil enim libertati nunc eſt relliquum.

nunc pede libero
Pulſanda tellus.

Qua de cauſa? Vere enim omnes nunc ſeruimus.

nunc Saliaribus
Ornare puluinar Deorum
Tempus erat dapibus ſodales.

Et quid ita, noſter Quinte? Profligato ſcilicet Antonio. qui Antonius, hoc ipſo quod ſuperſtes eſſet,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

eſſet, totam adhuc morabatur ſeruitutem. Nemo ſic triumphum celebrat, vt hic amiſſam libertatem. ne in Bruti caſtris fruſtra militaſſe credas. Cuius viri vtinam extarent ſcripta! Extant certe aliquot Epiſtolæ. Inter eas altera ad Atticum, ad Ciceronem altera. Quam cum lego, ſæpe lachrymas pro libertate effundo, ſæpe gemitum vi magna eluctantem continere nequeo. Eo magis, quod non ignorabant, ne poëtæ quidem, ne hic quidem noſter, quid honeſtum eſſet, quid pro libertate ac patria audendum eſſet, & ingentem illum ac indomitum Alcæi ſpiritum, qui pro hac & ſcripſit plurima aduerſus Pittacum & geſſit, non quotidie legebat tantum, ſed & commendauit. Etiam Virgilio Catonis laus non excidit, ſed placuit. Cuius enim alij quam inimico Cæſaris hoc munus, de quo ſupra, aſſignare poterat. Idem & de Flacco dicas. Nam quid commendatione iſta maius, quid ſublimius?

Et cuncta terrarum ſubacta, *Horat. lib. 2. Od. 1.*
Præter atrocem animum Catonis.

Quis obnixius Domitianum operis initio extollit quam Papinius? Idem tamen, vbi ore ſuo loquitur & ſenſu, nihil præter libertatem loquitur.

Cuius cauſa, non Pompeios tantum & Catones, ſed Lucanum ipſum, (quibus numeris ac verbis!) libertatis celebrat præconem. Ac tum denique Romanum ac ſe dignum canit carmen.

Genethliaco Luc.

Mox cœpta generoſior juuenta,
Albos oſſibus Italis Philippos,
Et Pharſalica bella detonabis:
Et fulmen ducis inter arma Diui,
Libertate grauem pia Catonem,
Et gratum popularitate Magnum.

Item,

Et te nobile carmen inſonantem
Pompeij comitantur & Catones.

Et,

Tu magna ſacer & ſuperbus vmbra,
Neſcis Tartaron, & procul nocentum
Audis verbera, pallidumque viſa
Matris lampade reſpicis Neronem.

Quis autem crebrius aut pluribus ex domo Cæſarum blanditur, quam acutus ſcriptor Martialis? Atqui hic eſt, cui *magnus* Cato dicitur; imo, quaſi etiam hoc parum eſſet, *conſummatus*.

Lib. 1. Ep. 79.

Hanc mortem fatis magni præferre Catonis,
Fama poteſt.

Et,

Et,

Quod magni Thraſeæ conſummatique Catonis
Nomina ſic celebras, talis vt eſſe velis.

Et hactenus poëtas tantum loquimur. Quid, qui omnium philoſophorum, quos Latini norunt, maximus, qui nihil præter porticum & libertatem loquitur, qui acuto ac mordaci ſale ita Claudio illuſit, vt, feſtiuius Romani hominis in terris nullum extet ſcriptum? Atqui, idem ille, ille, inquam, idem, de hoc ipſo (Stoam hic aut ſapientiam excuſa) ita ſcribit:

Dij illum Deæque omnes terris diu commodent: acta hic Diui Auguſti & annos vincat. *Sen. Conſol. ad Polyb.*

Et inter alia non pauca:

Abſtine ab hoc manus tuas fortuna. nec in iſta potentiam tuam, niſi ea parte qua prodes, oſtenderis. Patere eum generi humano diu ægro & affecto mederi.

Et accuſat aliquis in aſino, quod tantis viris placuiſſe videt? quos & legimus, & terimus, & admiramur. Ac profecto, primum quod ſuccedit libertati, amor ſeruitutis eſt. Qui quo magis ſimulatur, eo longius ab illa abit, plus in adulatione proficit. Siquidem hoc ipſum eſt, ſeruire.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Erant quidem qui ægerrime obliuiſci libertatis poſſent, qui cum ſummo animi dolore ac lachrymis ſublatam quererentur. Neque deerant, qui magnas ei ac victuras commodarent voces. Et quod magis admireris, etiam poëtæ. Inter quos Lucanus totum Diuæ huic opus quod nunc ſupereſt, cum ſpiritu ac ſanguine, impendit. non profecto aſinus, ſed equus. Qui, vt A-
Iliad. 19. chillei illi, in calamitate iſta loqui cœpit, ac, cum nemo amplius auderet, generoſum, ſiue hinnitum ſiue fremitum, poſteritati conſecrauit. Cuius generis ſunt iſta:

Ex populis, qui regna ferunt, ſors vltima noſtra eſt,
Quos ſeruire pudet.

Et liberrimum ac plane acerbum illud:

Ibid. *cladis tamen huius habemus*
Autorem, quantum terris dare numina fas eſt:
Bella pares ſuperis facient ciuilia Diuos:
Fulminibus manes, radijſque ornabit & aſtris,
Inque Deûm templis jurabit Roma per vmbras.

Et,

Lib. eod. *Non jam Pompeij nomen populare per orbem,*
Nec ſtudium belli, ſed par, quod ſemper habemus,
Libertas & Cæſar erunt.

Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Et liberrima ac veræ indignationis plena illa:

Tu quoque, cum ſæuo dederis jam templa ty- Lib. 1.
ranno,
Nondum Pompeij cineres, ô Roma, petiſti.
Exul adhuc jacet vmbra ducis. ſi ſæcula prima
Victoris timuêre minas; nunc excipe ſaltem
Oſſa tui Magni, ſi nondum ſubruta fluctu
Inuiſa tellure ſedent. Quis buſta timebit,
Quis ſacris dignam mouiſſe verebitur vrnam?
Imperet hoc nobis vtinam ſcelus, & velit vti
Noſtro Roma ſinu. Satis ô, nimiumque, beatus,
Si mihi contingat manes transferre reuulſos
Auſoniam: ſi tale ducis violare ſepulchrum.
Forſitan aut ſulco ſterili cum poſcere finem
A Superis aut Roma volet feralibus auſtris,
Ignibus aut nimijs, aut terræ tecta mouenti;
Conſilio iuſſuque Deûm tranſibis in vrbem,
Magne, tuam, ſummuſque feret tua buſta ſa-
cerdos.

Quæ cum aliquando annotaſſem, ac cum pari ſpiritu quo ſcripta ſunt ac animo, ad libertatem natus, percurriſſem, quidam, triſtis aliquantum & ſeuerus, ac tum capite demiſſo, multa in Lucano accuſare cœpit. Ac mouere primo, quæ-

dam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

dam eſſe, in eo emendanda, quæ ne ſatis quidem caſtigate eſſent edita: tum, non optimum Latinitatis eſſe autorem: ac poſtremo, neminem tam perdite adulatum eſſe. & vel operis initio id palam eſſe. Ad quæ, quanquam alia tum agerem, Narro tibi, inquam, frater, fatum eſſe noſtri temporis, an morbum, vt in maximis autoribus, vix quicquam, præter verba jam ſpectetur: (quo, ſi lubet, emendationes iſtas refer) rerum nerui, &, ſi quæ maioris ſunt momenti, ne tangantur quidem. ſiue, quod nonnulli hic non vident: ſiue, quod hæc nihil ad ſe pertinere arbitrantur: ſiue, quod poëtas, optimos atque antiquiſſimos prudentiæ autores eſſe, nondum didicerunt. De Latinitate, aliquando, & cum voles. quæ fortaſſe ab antiquis illis pluſculum deflexit. Ita ſuo tempore Naugerij, Flaminij, Sinceri, Pontani, Bembi, Vidæ, Fracaſtorij, ac Cottæ judicabant. Quibus ſatis erat, ſi Virgilianam maieſtatem, aut Catullianam illibatam illam Venerem ac puritatem, proxime referrent. atque hoc. aſſecuti ſunt. Quod, de adulatione & initio, ſufflaminandus ac monendus es. Lucanum eo tempore ſcripſiſſe non ignoras, quo

non

non niſi præfinito aut obſcure loqui licuit, & quo, qui liberiores erant, figurate aut ambigue ſcribebant. maiore quidem cum periculo, ſi caute parum ac improuide id fieret. Requirebat enim ea res, non aſinum, illuſtre nimis animal ac notum, & quem aures in his talibus plerunque produnt, ſed recoctam vulpem. Id ni fieret, non auribus ſed capite luendum erat. Vt cum Caius miſerum poëtam Atellanæ, ob ambiguum, ſed intellectum tamen jocum, medio amphitheatro, non ambigue cremauit, & Hermogenem Tarſenſem, *propter quaſdam in hiſtoria figuras*, crudeliſſimus Domitianus, cruci cum librarijs affixit. De hoc figurato genere non pauca Græci. A Romanis quidem certe, nunquam magis quam Neronis principatu vſurpatum conſtat. Quo & octo Dubij Sermonis libros Plinius conſcripſit. Neque aliud Lucanum tum egiſſe exiſtimamus. Quod hic obiter cum bona venia clientis noſtri oſtendemus: cuius negotiolum interea, quod fieri interdum a patronis ſolet, nondum penitus dijudicata lite, paulum differemus. Ipſa verba audiamus:

Sueton. Cal. c. 2.

Id. Domit. c. 10.

Vide Plin. Minorem.

Luc. lib. 1. *Quod ſi non aliam venturo fata Neroni*
Inuenêre viam, magnoque æterna parantur
Regna Deis, cælumque ſuo ſeruire Tonanti,
Non niſi ſæuorum potuit poſt bella Gigantum;
Iam nihil, ô Superi, querimur. ſcelera ipſa nefaſque
Hac mercede placent.

Indignatio ambigua, nec minus vehemens. quæ ſub ironia tamen verſutiſſime celatur. cuius eſt, contrarium inferre. Ita dubie interdum, vt ex animo autoris ſit petenda veritas. *Si non aliter quam per calamitates*, inquit, *noſtras, ad Neronis tempora & hanc felicitatem peruenire licuit, fatendum eſt, non leue tot miſeriarum ac flagitiorum in hoc vno nobis precium perſolui.* Et quam callide de regno: quod non tribuit Neroni, cum hoc tamen innuat, ſed Ioui. Sub eodem ſchemate, tum ſeruitutis nomen latet, tum Gigantes Cæſares dicuntur.

diros Pharſalia campos
Impleat, & Pœni ſaturentur ſanguine manes:
Vltima funeſta concurrant prælia Munda.
His, Cæſar, Peruſina fames Mutinæque labores
Accedant fatis: & quas premit aſpera claſſes
Leucas, & ardenti ſeruilia bella ſub Ætna.

Sequi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Sequitur,

Multum Roma tamen debes ciuilibus armis,
Quod tibi res acta eſt.

quod perijſti & in ſeruitutem es delapſa. Quippe hoc ciuili bello debes. Ac ſi *debet* legas, ſimplex ironia eſt.

te, cum ſtatione peracta,
Aſtra petes ſerus.

Sub notiſſima, ac tum recepta, adulatione, vox poſtrema latet. Qualis illa,

Serus in cœlum redeas, diuque *Horat. lib. 1. Od. 2.*
Lætus interſis populo Quirini.

Et,

Serus vt ætheria Germanicus imperet aula, *Mart. lib. 13. 4.*
Vtque diu terris, da pia tura Ioui.

Seneca in Adulatione verius quam Conſolatione ad Polybium: *Sera & nepotibus demum noſtris dies nota ſit, qua illum gens ſua cœlo aßerat.* Contra autem infert, Sero, & poſt vota omnium, hinc abiturum eſſe.

prælati regia cœli
Excipiet.

Quam nunc prætuliſti, quia Deus vis haberi. Vnde & Suetonius: *deſtinauerat etiam, quo Apolli-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

nem cantu, Solem aurigando æquiparare æſtimaretur, imitari & Herculis facta, præparatumque leonem aiunt, quem vel claua vel brachiorum nexibus in amphitheatri arena, ſpectante populo, nudus elideret. Sed & *cœli* voce, vt hoc loco, cum a polo ſeparatur, tota illa cauitas cum inferis quæ terram ambit deſignari ſolet. vt præclare Varro. qui cum Chao cœlum jungit, & ab hoc deducit.

gaudente polo.

Vrbaniſſime. quia enim procul illo & ab orbe noſtro es futurus. Sicut paulo poſt vtroque polo relegatur. In ſignificatione enim ludit.

Seu ſceptra tenere.

quod Romanis tam inuiſum, jam in terra vſurparat.

nihil, mutato Sole, timentem:

quem quotidie in terris prouocas; pro Cæſare, auriga.

Igne vago luſtrare juuat.

quali nuper Romam accendiſti. qui, ſex dies, ſeptem noctes, dicitur vagatus.

tibi numine ab omni

Cedetur.

Nullos Deos Aſſeſſores habiturus es. omnes enim

enim in aduentum tuum ſe ſubducent

jurique tuo natura relinquet.

Quod Neroni nullum erat, qui Romanum quoque,* τὴν ἰσονομίαν, ſine qua Reſpublica conſiſtere non poteſt, penitus ſuſtulerat. * *æqualitatem.*

Quis Deus eſſe velis.

Pallor aliquis, videlicet, aut Febris, aut Ridiculus. qui non ita procul a Capena colebatur. aut poſtremo, neſcio quis Veiouis.

Vnde tuam videas obliquo ſidere Romam.

Oculorum hebetudinem non dubie perſtringit. De quibus Plinius: *Neroni oculi fuerunt, niſi cum conniueret, ad prope admota hebetes.*

Sentiet axis onus.

Propter aqualiculum eiuſdem ac abdomen. *Onus axis*, vt *onus terræ.*

librati pondera cœli

Orbe tene in medio.

In terræ centro: in quo Pythagorici, & hodie ex Theologis nonnulli, inferos conſtituunt.

pars ætheris illa ſereni

Tota vacet.

Pars ætheris ſereni, eſt Galaxias: quem Heroum animis antiqui deſtinabant. Hic immunis, in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

quit, omni gente Cæſarum, inprimis autem te, futurus eſt.

nullæque obſtent a Cæſare nubes.

Ne vlla in poſterum a Cæſare calamitas nos premat. Vocem *nubes* Græcis ac Latinis, neque minus & Hebræis, pro calamitate ſumi, nemo eſt qui neſcit. Sequitur:

Tunc genus humanum poſitis ſibi conſulat armis,
Inque vicem gens omnis amet.

Te extincto bella extinguentur: pax ac caritas redibit. Fundamentum libertatis, paritas redibit, & imperij viciſſitudo. vnde amor & concordia.

Pax miſſa per orbem,
Ferrea belligeri compeſcat limina Iani.

Quod, ſuperſtite Auguſto, factum eſt, vt belli clauderentur portæ, te exſtincto fiet. Sed occulte
Sueton. Ner. cap. 14. iterum Neronem tangit, qui & ipſe, *tam reſiduo quam nullo bello*, vt Tranquillus ait, Ianum geminum facete clauſit. quod & aliquot numiſmata teſtantur.

Ne ſic te pectore vates
Accipiam, Cyrrhæa velim ſecreta mouentem
Sollicitare Deum, Bacchumque auertere Nyſa

Apol-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Apolline inuocato non eſt opus: quem tu, vel te judice, jam æquas: vt nec Baccho patre, optimo vicino huius, ac non minus muſico. quem ventre ac ingluuie jam refers. Vides quam Satyrice ac plane. Vt non fruſtra credam, nunquam hæc Neroni viſa aut lecta, ſed ſublato eo primum diuulgata eſſe. Tantum obiter de adulatione: quam Lucanus cæteris reliquit. Nam qui ſubſecuti ſunt, quid aliud quam Sardi, alius, quod vulgo dici ſolet, nequiores alio, fuerunt? Populo hic non diſſimiles. cui, cum de libertate cogitaret, ſportula, aut recta, tanquam aſinis, oſtendebatur. Quibus artibus ad principatum primi peruenerunt. Vt non imprudenter ſtultus imperator, *Rogo vos quis poteſt viuere ſine offula?* *Sueton. Claud.* Quæ res tantum apud me effecit, vt nonnunquam cogitarim, potuiſſe fieri, vt lupa illa, optima nutricum, quæ lactaſſe ſuo ſibi lacte conditores primos fertur, aſina non lupa fuerit. Nam & aſinum fuiſſe Marti ſacrum, & eidem Deo immolari ſolitum, jam pridem ſunt qui obſeruarunt. *Vide inter cæteros Aelian. & Rhodig. l. 8. c. 18.* Conſtat certe Conſualibus in primis accurate a Romanis coli aſinum ſolere. Quem coronis quoque ac ſertis ibi floribus donabant. Credo,

vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

vt conſilia quæ ad exemplum huius caperent, Dij bene fortunarent. Conſtat, omnium religionum antiquiſſimam Veſtalem eſſe. quæ ex Oriente haud dubio manauit. Arguit hoc Deæ nomen, de quo mire intet ſe antiqui velitantur, cum id indidem cum cæremonijs tranſlatum ſit. Arguit hoc honor, qui in ijs aſinorum generi perſoluebatur. Qui, hic coronati, itidem vt Conſualibus, ac panibus onuſti, quos de collo pendulos geſtabant, pedetentim ac magnifice, mortalium grauiſſimi, obambulabant. Nam vt ignem colere, ita celebrare aſinum, mos Orientis eſt. Et, quod quidam non e triuio aſtrologi, Romanæ vrbi, eo tempore quo primum conderetur, verticalem, vt loquuntur, Helices fuiſſe caudam volunt, mihi magis veriſimile videtur, Aſinos Theſprotios tum affulſiſſe. Et hi tamen rerum domini dicuntur. Vt jam minus mirum videatur, multis reperiri hodie qui hos ſequantur, qui de libertate admodum ſecuri, ijs quoque qui hanc magno animo tuentur libentiſſime obtrectent. Hinc tot venenata ſcripta, tot conuiciorum plauſtra, quæ in Venetos quotidie ac Batauos, libertatis omnium hac tempeſtate

Nam Eſtha, אשתא Chaldæis, ignis. qua voce & Targum vtitur.

tena-

tenaciſſimos, ſparguntur. Ex quo genere hominum, cum quidam nuper, non ineptus quidem ille, ſed cum aliquo contemptu tamen, ex me ſcire vellet, Ecquid vnquam Veneti geſſiſſent, quos tam calide efferrem; Annos mille ac ducentos, aut fortaſſe plures, apud ſe riſiſſe dixi, quod tot aſini vbique eſſent, qui aut libertatem primum vitæ bonum patienter eripi e manu ſibi paterentur, aut clitellas, poſtquam ſemel conſueuiſſent, patienter ferrent. Sed præcipue Æneadas cognatos ſuos, qui, vt ipſi, a Troianis oriundi, ante tot jam annos libertatem pariter ac leges decoxiſſent. quas non minus diligenter ipſi quam vxores ſuas conſeruarent. Intelligere enim viros maximos ac ſcire, neutris mœchos vnquam defuturos. Tum & indignari ſemper, ſemper quiritari eos,

Quibus Cupido velle dat, poße abnegat.

Neque illud e comœdia ignotum eſſe,

Non habes venalem amicam meam Phœnicium?

Deinde: *Ingere mala multa.*

Et,

Impudice, ſceleſte, buſtirape.

Sciunt quoque Romam illam, quam ambitioſe,

mundi caput, rerum dominam, aut dictam legimus aut ipſi dicimus nonnunquam, ante annos mille amplius ſexcentos, cum Valeriis, cum Porcijs Sempronijſque legibus, nuſquam, niſi forte in T. Liuio, ſcriptore Patauino, hoc eſt ſuo, tanquam in pariete depictam libertatem habuiſſe. Illam autem, quam tantopere nunc premunt, intra muros ac in manu, bene ac pudice conſignatam circumferre. Neque riſu temperare poſſunt, cum imperij tam clari ortum ac progreſſum legunt. In quo tot autores, Græci ac Latini, plane vt aſini qui graue dorſo onus ſubierunt, tanta mole, tot conatibus elaborarunt: omnes ab Ænea auſpicati. qui cum, Troianorum vrbe euerſa, inſtar baiuli parentem ac Penates ſuſtuliſſet, ac in mari annos ſeptem diligenter circulaſſet, in Europa quoque ac Africa, non aliter quam ſi hiſtoriam ſcripturus eſſet, oberraſſet, tandem in Italia paſtores ex ſe duos procreaſſe. quorum poſteri cum multa libertatis ergo fortiter geſſiſſent, atque ibidem inter Optimates ac Tribunos tandem eluctati, prope integrum terrarum ſubegiſſent orbem, ex eodem ſanguine vnum pathicum ac pellicem virorum prodijſſe, qui tot mares

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

animos domaret. Cuius ſucceſſores, Senatorum quidem humeris, vt aſinorum, libere inveherent, *equis vero Conſulatus deſtinarent. Cum Antenor ſuus, cuius vix ſcriptores (tantum adulatio vbique poteſt) meminiſſent, ſine nugis poëtarum ac fabellis, nulli Flacco aut Maroni grauis, protinus Illyricum adierit. In quo populum conſtituiſſe, qui poſt tot jam ſæcula ac bella, poſt, non modo Veneris, vnde illis prima gentis ſeries, ſed Iouis quoq; patriam ſubactam, idem adhuc eſſet; legibus aduerſus ambitum, æqualitate aduerſus factiones, urbis ſitu ac ingenio aduerſus hoſtem, atque his omnibus pro libertate ſic munitus, vt nec interire Dei ope nec mutari poſſit: murus Chriſtiani orbis pariter ac cæterorum terror. ſummus idem fœderum ac pietatis cultor, ſine qua imperia non conſtant. cuius præſides religioſe ſemper obſeruauit. non vt aſini, qui ſacra & myſteriorum inſtrumenta cum geſtare nequeunt, in publico cum ijs cadunt: ſed cum moderamine inculpatæ libertatis, vt & hanc & illam vindicent ac tueantur. Atq; hoc ipſum quoque Antenoris exemplo. qui cum Deos nullos baiulaſſet, quod jumenta poſſunt, probitate & odio flagitiorum,

*Vide ſupra.

eos coluit. Ideoque autorem Helenæ reddendæ ſolum cum Ænea extitiſſe. Cum plerique, vt Phryges, ſero ac poſt patriæ calamitatem ſaperent. Atque eoſdem, Cæſarum exemplo monitos, ei maieſtatem commiſiſſe, qui æqualis poteſtate ac virtute eſſet optimis: quorum & in manu eſſet. De quo ne in mentem quidem Populo Romano venit. Atque hinc illæ lachrymæ. Nihil tamen magis ſibi lepidum videri, quam, cum præſidentes quidam & maleuoli de iſtis iudicant. Quales ſunt, qui popularia nonnulla quæ ad Optimatum formam minus facere arbitrantur, in hoc ſtatu reprehendunt. Quos ſic judicare, vt aſinum de muſica. In qua, cum totius ſit ſpectanda ratio concentus, nihil præter ſingulas attendit voces, & in ijs claras maxime miratur & elatas. Quomodo & Midam judicaſſe, & qui vpupam luſciniæ præponunt. Nam vt nulla reperitur muſica, quæ voce conſtat vnâ, ita nulla eſt Reſpublica, quæ non ſit mixta. Ea autem optime eſt conſtituta, quæ quam maxime ac dexterrime e contrarijs eſt temperata. Vnde fit, vt ſola Veneta, poſt tot jam annos adhuc canat, & eâdem muſicâ vtatur. cum antiquæ omnes, ſub iniqua ſerui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſeruitute eiulent ac gemant. Quod Lyſander magnus Spartanorum imperator non diſſimulauit. qui cum muros Populi Athenienſis, maxima cum voluptate ſolo poſt victoriam æquaret, tibias inflari juſſit: vt qui muſicam non bene in ciuitate ſua temperaſſent, alienam, maximo cum animi dolore, & ex merito, audirent. Quanquam habent quod cum illis aſini expoſtulent: de quibus parum bene meriti videntur. Primi enim omne literarum genus, præter Græcas ac Latinas, etiam Hebræas, etiam Rabbinicas, Italiæ ac orbi intulerunt. Primi animas antiquitati pares produxerunt ac magnifice educarunt. Primi prope ac ſoli, cum illuſtri Medicæa domo, Mæcenates Auguſtæo æmulos, fataliter ac infinitos prope ediderunt: Contarenos, Bembos, Maurocenos, alios. Inter primos vero Aloïſium Molinum, Patauinæ libertatis aſſertorem: cuius viri ſanguis in Dominico Molino adhuc ſpirat; vt Muſarum, ita libertatis Genio ac Tutelari. Qui illuſtre nomen ſuum ac humanitatem incredibilem trans Alpes pridem miſit, ne tam magnus animus Italia contineretur. quem æternum fore in terris beneficio Muſarum, eruditi augurantur. Et in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

eo omnes allaborant. Quos nunc Bataui ſequuntur. Quibus aures ſuas qui obijciunt cum vate Hiſpano, mentem ſuam a cliente noſtro mutuati ſunt. cum judicio & eruditionis laude inter primos cenſeantur. Academia ſit teſtis, in qua tot præſtantes viri, qui ſcientijs vel ſingulis vel omnibus, ætatis ſuæ dignitatem ſemper vindicarunt. Manu autem & pro libertate quantum poſſint, nemo melius quam populares huius norunt. Atque hinc tot conuiciorum tempeſtates, tot calumniæ in populum vtrunque libertatis pertinacem, aut vulgantur, aut cum magna voluptate ab æmulis leguntur. nulla alia de cauſa, niſi quia ſoli aſini laudantur. Soli enim neque bellum timent, nec de pace quicquam ſuſpicantur: quoduis autem jugum magno tollunt animo ac ferunt. Habet ergo aſinus, ſi ſeruit, magnos huius rei vel autores vel exempla; cum Iudæis Græcos & Romanos. Ac ne alios in poſterum prudentes ac cordatos, facti ſui æmulos laudare poſſit, Deus immortalis ac innatum generoſo cuique libertatis ſtudium curabit. Mihi viſum ſemper fuit, ne in iſta quidem parte accuſari poſſe aſinum, niſi flos terrarum

rum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

rum traducatur. cui nihil hic concedit. Omnis quidem certe ſeruitus obſequio cenſetur: cuius gloriam cum primis vniuerſi orbis gentibus communem noſter habet. Ac fortaſſe nobis quoque metuendum, ne dum aliena agitamus, ſua pariter ac noſtra alienus quidam agat. qui quo eſt potentior, hoc magis metuendum, ne potentiorem in ſe pariter ac nos conuertat. Cuius viribus ac poteſtate Græculi, qui olim legem omnibus dixerunt, nunc ſunt * ὑποζύγια. Ac, ſi quando huc commigrant, nihil præter ſtipem petunt. tam exiguo contenti agunt qui in aliena poteſtate ſunt. Et de ſeruitute hæc quidem. Cui vitium vicinum adde & quod cauſam huius trahit: Tarditatem dico. Quæ, ſeu virtus eſt, vt quidam volunt, ſiue opprobrium, non paucis ſemper placuit. Eandem enim & in Nicia accuſant Græci, & in Fabio Romani celebrant. Prima quidem ars regnandi in Tiberio hâc ſtetit. Qui cum recens adhuc imperandi, annos multos, quanquam nihil minus cogitaret, abitum ex vrbe ſimularet, non illepide Callippides a plebe dictus eſt. Non enim cogitabant, hoc egiſſe, vt judi-

Ita aſinos 70. Interpretes dicunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

judicia Senatus de ſe exploraret: qui præſentem qui abſentem mallent, indagaret. quibus artibus portentum hoc vulpeculæ ſcatebat. Et quid tardius Athenienſibus ac omni plebe? quorum tamen forma & diutiſſime conſiſtit & tardiſſime nonnunquam immutatur. Neque poteſt fieri, quin vbi omnium conſenſu opus eſt, in quibus multi ſunt, qui ſua aut ſuorum cogitant, celeritati non ſit locus. Quod Spartani optime intellexerunt. Qui, dum optimi Athenienſes de fœderibus moroſe conſultarent, dum rumuſculos vel ſpargerent vel rimarentur, dum legationes neceſſarias differrent, dum legati, plebis more, ſumptu publico in via libentiſſime hęrerent, & ex die diem in itinere ipſo traherent ac genio litarent, ciuitatem interim, Lyſandro duce, expugnarunt. Ac feſtiuum eſt quod Ariſtophanes commemorat: legatos ad Perſarum Regem, quarto demum anno illuc perueniſſe. Quem accedere cum vellent, nunciatum eſſe, cum armata manu in latrinas Regem abijſſe. In quibus octo menſibus cum opus eſſet, vt & commode hoc ageret, & auſpicato muſculum poſteriorem clauderet, quod ante nouilunium,

cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

cum maxima res eſſet, fieri non poſſet, domum & ad ſuos, Rege vix conſpecto, redijſſe. Et miramur hos Lycurgi ciuibus ludibrio fuiſſe? Quanquam nulla gens aut extat hodie aut olim fuit, quæ non alijs ſtuporem, aut, quod idem eſſe volunt, aſininum aliquid, in vita aut ingenio obijceret. Notum quid hoc tempore de Belgis Galli, de his Belgæ, inter Belgas alij de alijs, quod ſæpe riſi, de Hiſpanis cæteri, de omnibus Hiſpani, gens quæ pro ſucceſſu animos nunc gerit, judicare ſoleat. Inter omnes quæ ad noſtrum proxime accedat, neque dictu eſt procliue, & antiquam libertatem, cuius nunc vix vſurpamus nomen, temporum noſtrorum ſecta non admittit. Illud conſtat, in Theſſalia Antronios, in Achaïa Arcadios, Reatinos in Italia, Celtiberos in Hiſpania jam olim commendari. Qua occaſione, vix eſt vt non lepidam contentionem hic apponam. Nam cum ante hos paucos annos vrbes aliquot hoſtiles, quod induciæ tum dabant, animi ac voluptatis partim, partim amicorum cauſa, quorum ſingularem ſæpe fidem ſum expertus ac candorem, curis omnibus ſolutus perluſtrarem, forte euênit, vt ignoto cui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

dam homo noſtras, rudis quidem ille atque abnormis, ac fortaſſe vino aliquantum irrigatus, pluſculum moleſtus eſſet. cum vterque ſacræ (ita loquebantur) Pontificiæ autoritatis æque aſſertor, alter, homo vafer ac polite eruditus, Hiſpanorum rebus ſatis æquus haberetur. Quanquam eſſent, qui exiſtimarent, hominem verſute callidum, ſuſpenſa & ambigua libenter loqui. vt nonnulli hac ætate ſolent, qui, amiſſa libertate, ſeruitutem ferunt potius quam amant, & ex commodo ſucceſſu dominantis, magnitudinem calamitatis ſuæ in futurum augurantur. Huic rixæ, homo, fugitans, ſi quiſquam, litium, vt intercederem; dedi operam, vt, more veterum, ad vinum quiſque gentem cui maxime faueret, ordine extolleret ac commendaret. Mihi, quod gratiſſimum euênit, laus Belgarum ceſſit. Quorum Martiales animos, integritatem ac ingenia, ſic extuli, vt eſſent qui nonnihil datum patriæ exiſtimarent. quanquam & modeſte omnia, & ſine vllâ, vel leuiſſimâ, quod curæ nobis ſemper fuit, ordinis aut populi vllius reprehenſione: niſi quod, cum ad hæc tempora, ad miſerandam patriæ calamitatem, cædes, ſpoliationes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tiones, vaſtitates, ac præcipue diſtractionem animorum, ventum eſſet, oculis ſuffuſæ reluctanti ac invito lachrymæ, nonnihil vocem ſuppreſſerunt. Quas cum magno animo ſubinde imbibiſſem, ſanguis maxima vi naribus erumpens ſubſecutus eſt. Quod nonnemo advertiſſe videbatur. Atque haud multo poſt, cum in triclinium in quo conſederamus, tanquam ad condictum, forte, ac prorſus præter expectationem, aſinus veniſſet, orto de peculij apud Belgas raritate ac virtutibus ſermone, ibi noſter ille, qui mos peſſimus in Belgio nunc tenet, vt de Rebuſpublicis ac populis, non minus quam de ſacris, quilibet pronuntiet, *Et olim aſinorum*, inquit, *laude celebrem Hiſpaniam fuiſſe audio, & hac tempeſtate nuſquam alibi maiores reperiri reor. qui*

vna cum gente tot annos
bellum gerunt. cuius libertati poſt tot prœlia ac clades turpiter ſubſcribunt. Et nuperrime præclaram, ſi Dijs, inquit, placet, pacem aut inducias in alienas confecerunt leges. Ac cum animi & vinum acceſſiſſent, vltra ſatis acriter prouectus, *Duos olim ſe in terris veneratum eſſe, neque quenquam diligentius Pontificem Romanum cum Hiſpano coluiſſe. De priori, nondum*

pœnitere, ſed nec cauſæ quicquam eſſe, cur aut pœnitere debeat aut poſſit. Alterum cum Batauis odiſſe. Neque hic ſubſiſtens, aut de cauſa animi mutati quicquam pro ſe adferens, vt qui Baccho pluſculum litarunt, *Timidum Hiſpanum ac imbellem, ſed præcipue regnandi imperitum, perfidum, crudelem, juris denique omnium raptorem, ſui diſertorem, maximis lateribus ac voce, nec intemperanter minus, intonabat. Et Flandrorum vicem ſe dolere, vt & cæterorum, qui ſub jugo atque iniqua ſeruitute luctarentur. Semper enim agere animam nec vnquam mori: miſeros perpetuo futuros, niſi quem nunc habent dominum, haberent hoſtem. Id ſi fieret, ſi Batauorum ſaperent exemplo, cæteros, vt ſunt Belgarum animi, amicos & inuictos fore.* Quæ res facile a me impetrauit, vt ſecederem nonnihil. Ita enim fore exiſtimabam, vt, ſi forte ad ferrum, quo a vino facile tranſitur, res veniſſet, poſt principia ex diſciplinæ militaris vſu interim laterem: neque minus ſingula quæ dicerentur clam ad limen accuparer. Quod conſilium tum præferendum duxi: ante tamen vehementer obteſtatus, *Vt vterque animos ac rixas poneret. Hactenus non peſſime inducias ceſſiſſe. Eum eſſe Belgicum candorem ac ſimplicitatem, vt, qui ferro diu graßati eſſent,*

nunc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

nunc benignitate ac officijs certarent. Ac vidiſſe me pleriſque, cum amicos in Brabantia aut Flandria aduenientes conſpexiſſent, lachrymas vbertim excidiſſe. Gratum Deo hoc certamen eſſe. Eo ſanguinem eluerent, qui tot jam annos ſine more effuſus eſſet. Vnum eſſe optandum, vt tranquilla pace ac firma, non doloſa, non ſuſpicioſa, res componeretur. quam ciuili bello, poſt tot publicas calamitates præferendam qui non iudicaret, barbarum ac plane immanem eſſe. Petere interim, ne innocentiam hilaritatis, ne, quod vnum Deus vinculum dediſſet animorum, in ſeditionem ac furorem verterent. Supereſſe, & quidem multos, quibus curæ iſta forent. Vnam in Republica priuatis gloriam relinqui, vt modeſte ſentiant de imperantibus ac judicent. Eius meminiſſent. Inprimis darent operam, vt Regibus ac Magiſtratu, etiam inuiſo, etiam hoſtili, parcerent. qui vni Deo, non priuatis, pro lubidine ac opinione ſua cuique, rationem reddituri eſſent. Poſt hanc hiſtrioniam, quam multi hodie in terris agunt, poſt hanc laruam, ſub qua multi latent, Dei optimi ac Maximi tribunal ſupereſſe, cui hæc cognitio ſeruetur. Eos autem maxime prudentes eſſe, qui cum maxime hæc intelligant, hoc ipſum maxime diſſimulant, & in vſus ſuos quicquid ſit conuertunt. Libertatem, & iudicia profeſſa, plus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

in talibus nocere quam damnatam populo ſimplicitatem, qui libentius quam verius de publicis pronuntiat. Vnde factiones, quas ſeditiones & ciuile bellum conſequuntur. quæ a Principum & Magiſtratuum contemptu orta, latius, & extra legum moderamina graſſari. Longe vero amplius in aliena & hoſtili terra metuendum eſſe, vbi omnia ſuſpecta eßent quæ ab aduerſarijs aut fierent aut dicerentur. Illud quoque cogitarent, diuerſarum gentium diuerſas laudes eſſe. Inter potentiſſimas Hiſpanam ſemper habitam fuiſſe: eandemque tot ingeniorum, tot eruditorum matrem extitiße. Aduerſus quam, ſi quicquam ægre cuiquam eßet, armis diu hactenus certatum eße. Miſerum vindictæ genus, contumelias ac maledicta, fœminarum generi relinquerent. Me quod attineret ſemper operam dediße, ne aduerſus patriam odiſſem quenquam aut amarem, neque minus ſedulo cauiße, ne vel ſcripto vel ſermone gentem vllam temere irritarem; multo minus Principem aut Regem. Cuius moderationis memorem futurum eſſe quam diu viuerem: ſalua patria atque eius libertate, cui, bonos omnes ſacramento eſſe obſtrictos. Cauſam Deo, & virtuti ſingulorum, vbi iterum ad arma ventum eſſet, committendam. In quo, poſtulare me, vt acquieſcerent. Sic ad fores ali-

quan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

quantulum ſeceſſi. Quibus more, vt ait ille, nepæ, ac receſſim, cum egreſſus clam ad limen ſubſtitiſſem, ibi alter ille, nihil ſane minus quam commotus, vt prudentes ſolent, libertatem prius ac ſilentium, vt in atcanis, quanquam apud ſuos eſſet, ſtipulatus, ac nonnunquam circumſpectans, tum teſtatus, apud eum, qui ſacrorum eorundem eſſet particeps, ſe loqui, ita cœpit. *Aſinos vbique naſci, vetus dictum eſt. Vnam hic Hiſpaniam excipio. Et profecto, ſiue robur animi, ſiue illam quam ciuilem dicimus prudentiam, intueor, merito excipiendam judico. Hæc eſt illa Romanorum armis prope indomita. In qua per ducentos fere annos vario ſucceſſu dimicatum eſt. Hæc eſt illa, quæ tres Senecas Romanis, quæ ætate noſtra, tot æternas animas, Philoſophos, Theologos, conſultos legum & ſcientiarum dedit, ac ad poſteros tranſmiſit. Quæ tot terras vel detexit vel inuênit, & ad artes prope infinitas, nauigationem quoque adiunxit.* Hæc duriſſimos, *vt ait ille*, milites, hæc expertiſſimos duces, hæc facundiſſimos ora ores, hæc clariſſimos peperit vates. Hæc iudicum mater, hæc principum eſt. Hæc Traianum illum, hæc deinceps Adrianum miſit imperio. *Hæc & Theodoſium, & hac ætate Ferdinandum, (ac,*

Hiſpanienſis cuiuſdam, pro Hiſpanis, ac de publico Europæ ſtatu, iudicium.

Latin. Pacat. Panegyr. Theodoſ.

quem

quem non poſtremo? ne aut nouos textam panegyricos aut veteres retexam) tulit. Ac vel iſta tempora, ſi lubet, vide. Nihil enim nunc de Indiarum prælijs, aut de ijs quæ in Belgio non infeliciter jam olim geſta ſunt, ne longius diffundar, hic commemoro. Nec defendere animus eſt gentem, quam armorum vſus, & præcipue prudentia, non extra reprehenſionem modo, ſed & ſupra laudem ponit; grauem, ſobriam, relligioſam. tantum, quæ liberius in vino dicam, huic & amori gentis, tum neceſſitati, qua hæc provocatus nunc repono, condonari volo.

Et cum aliquamdiu hic conticuiſſet, ac identidem circumſpexiſſet, vt qui Eleuſinia aut Bonæ Deæ ſacra inter caſtos ac initiatos celebrare ſolent, *Reges, inquit, hodie plerique ac principes, ſuis quique finibus contenti, aliena vel ignorant vel contemnunt, niſi quos communis metus & ex eo nata fœdera coniungunt. Solus noſter, non Europam modo, ſed & arma eius ac inducias vbique moderatur. Solus fœderatis ac aduerſis, vtrum lubet, callidiſſime præſcribit. nec bellandi tantum, ſed ceſſandi cauſas, vbi viſum eſt, imponit. Et, quod magis admiremur, ſine ſuo aut ſuorum ſumptu, omnes inter ſe committit. Vt immunis belli, feſſos eo ac defatigatos, ſub vnius vires trahat. Quo nunc omnia me hercules inclinant. Satis conſtat Regos principeſque*

Rerum-

Rerumpublicarum viribus ſubnixos, multum poſſe, & has iſtis. Quod certiſſimum aduerſus vnam dominationem munimentum eſt. Hos ſuſpicionibus, quæ inter tales, vel propterea quod tales ſunt, facillime accenduntur, dirimit. Conſtat ſibi bene velle Reges. hos, ne ſibi quiſque ſtudeat, aut vni noceat, non vna domi factione, tanquam pullos, cauea includit. Denique, vt Philippus ille Græcus, inter concordantes odia, inter cæteros ſeditionis fomites accendit. tum, quod illi quoque fuit proprium, bellorum cauſas ſibi ſeruat. vt in aliena ſic immiſſus, more eorum qui negociantur, belli ſumptus bello alio reficiat, & terrarum orbi, in quo alia aut ſua quiſque agit, ſeruitutem ſine impenſis ſuis ac periculo inducat. Ipſe interim ſecurus, tanquam e ſublimi arce autoratos ſuos maxima cum voluptate luſtrat.

Nec, ſi forte roges, poſſum tibi dicere, quot ſint:
Pauperis eſt numerare pecus.

aut cum cura, quis vbique ſit venalis, callide inquirit. quos, vt mercem quæ clam proſtat, emit, ac aduerſus ſuos quemque poſſidet. Quorum arte, præter Corycæos proprios quos habet, vafros, callidos, verſatiles, (hæ ſunt aures illæ quas antiqui Midæ hac de cauſa aſſignatas notant, quæ eximia ac prima dominandi ars eſt) vbicunque lubuit, in vſus ſuos præſens, conſultationes Vide Suid. & alios.

P quaſ-

quaſque ac deliberationes vixdum natas, tanquam e parentis ſinu, excipit ac pro ſe tollit. quomodo, dum armis alij ac ſanguine inter ſe contendunt, alibi ſub aris, alibi ſub auro, alibi ſub ſtola, clam irrepit, aut cunctando ac imagine contractuum, paratos bello, in occaſiones ſuas differt. vt non agere hoc ſed jam egiſſe ſentiant qui reliquis plus vident. Si quid ſupereſt, legatos audit: quos plerunque, vt olim Delphicus Apollo, æque a ſe incertos cum oraculis dimittit. Quorum inuolucra & ambages dum excutiuntur, dum conſultant Patres aut in partes eunt, dum nonnunquam tempus quoque extrahitur ab ijs quos addictos ſibi habet (qui, ſi quid periculi impendet, minuunt ex arte atque attenuant) momentum, quod in rebus ſæpe magnis breue eſt, elabitur. Illud ſcio, cum vnius cauſa omnia gerantur, omnes qui id necdum credunt, quanquam huic infeſtiſſimos, pro eo eſſe quem oderunt. ſemper enim mora eſt pro eo qui plus poteſt. Vt & illos, qui leuiſſimis de cauſis inter ſe diſſentiunt. ſatis enim eſt, ſi ſeparentur. neque refert, quid de nobis ſentiant, dum & diffidant ſibi. nemo enim timet multos, quos ſuſpicio aut imprudentia aut artes ſuæ effecerunt ſingulos. Sic cum Curiatijs congreßus eſt Horatius: cum Græcis idem ille Rex Philippus. Cuius artificium aduerſus ſingulos, non filij, vt

ignari

ignari harum rerum putant, generoſus vigor, orbem in vnius poteſtatem dedit. In Hiſpania non ita pridem aliquid tentaſſe Batauorum naues ſcimus: vt abeſſet parum quin jam ipſam penetrarent. Quod arcanum grande, tum inprimis, quia nerui deerant bellandi, Deos pariter & homines tangebat, neque tam Hiſpania quam ſtatus orbis tentabatur. Ijs ergo, quia recte ociari neque pueri neque his ſimillima plebs nouit, feriæ induciarum ſpecie obiectæ ſunt: quas in rixas ac diſcordias ciuiles protinus vertêre. Et hoc tempore, de fato ac arcanis Dei, tum de neſcio qua deſtinatione & arbitrandi libertate, quæ autoritate & ſcholarum apud nos pomœrijs prudenter terminantur, inter viros patriæ amantes diſputari audio. Quod initium maiora jam promittit. Nam vt ſcabies affrictu, ita ardor talis diſputando gliſcit. Et plerunque fit hoc æuo, vt qui maxime de probitate ſunt ſecuri, de religionis ſenſu maxime inter ſe contendant, & de Sacris libris ac eorum mente diſputent. quam, interpretando, ſibi quiſque & opinioni ſuæ aptat ac mordicitus tuetur. Vt non raro nodi tales cum in plebem peruenerunt, gladio ab hoſte diſſoluantur. qui licentia induciarum jam admiſſus, fouet ea clanculum ac moderatur, & nutantes aut diſſentientes veniæ ſpe ac promiſſis tentat. Quod diſtractis animis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

aut vlceratis facile procedit. Adde quod familiaritas eorum ac benignitas accedet, qui parêre didicerunt, qua vicina gens haud parum valet. quæ feroces ac auerſos dominatione animos paulatim mitigabit. Quod humanitatem vocant, qui illecebram ad ſeruitutem eſſe ignorant. Atque hoc, vtilius & eſt, & eſſe ſibi credit, quam vt aliquid in regno ſuo argutentur, quām vt Indiam vtramque inuadant, quam vt bellum illuc ſubito tranſmittant, aut onuſtas auro ac argento naues duplici diſpendio in littus ſuum parum comiter auertant. Quanquam neque Hiſpanos alibi excuſo. quorum aliqui has terras, accurate a ſe deſcriptas, publicarunt. ac ſi eo manu, tanquam in beatas inſulas, ducendus hoſtis eſſet. Ita gloria priuata ſæpe publico interuenit. Et ſic ſolent aliquando literati: aliud quam expedit ignari agunt. Similes aſello, qui cum neſcio qua curioſitate proſpectaret, dominos latentes judici in manum dedit. aut quod referunt de quodam non diſſimili, qui cum, curioſus itidem, in officinam figuli cuiuſdam caput demiſiſſet, vaſa eius omnia confregit, quod luendum domino tum fuit. Quanquam a maioribus initio peccatum eſt. Nam quid imprudentius Albano, qui crudelitatem alibi exercuit, vt cæteros, qui ſuæ ſpontis adhuc eſſent, monitos exemplo cæterorum, quaſi jam oppreſſos, ante tempus in nos concitaret.

Vide Luciani Lucium, ſiue *Aſinum*. Vide Suid.

taret? Quibus & licentiam audendi, quam fortuna auxit, & ignotum, ipſis quoque, maris vſum, ita inſtillauit, vt haud parum hoc magiſtro profeciſſe videantur, & Hiſpaniæ jam ipſi graues eſſe poſſint; armis certe, ſi quid iudicare queo, expugnari ægre poſſint. In quo Claudius, ineptus alias ac vagus princeps, multo circumſpectius: qui, cum populus palumbum poſceret, Daturum ſe recepit, vbi captus eſſet. Mihi quidem ita ſemper viſum eſt. Ac nonnunquam ſum miratus eos quos prudentia commendat, delirare interdum aliquid, quod in vmbratico vix feras. Siue verum eſt quod dico, ſiue quod ambiguum eſt ante euentum, poſt hunc cuiuis patet, ac non parum prouidentiæ diuinæ mixtum rebus noſtris, in diuerſa ſollertiſſimas deliberationes rapit. Illud ſane conſtat, bellum ſine ſumptu maximo ac dubio euentu, cum munitis, neque minus armis quam tractatione eorum ac locorum opportunitate, hactenus invictis, confici vix poſse. Iſto autem modo vix eſt dubium, quin hic refectæ, ibi interim diſſenſione ſua ac ſuſpicione principum diſtractæ vires, bello aliquid vtilius daturæ ſint. Sed & interim langueſcet ardor, quem amorem vulgo libertatis dicunt: refrigeſcet cauſæ cogitatio ac intellectus, qui haud ſæpe ad hæredem tranſit. Adde, quod armorum quoque exercitatio facilius remitti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

mittitur quam revocatur. Securos enim ac inermes, pacis ſubeunt non minus vitia quam amor. Quæ eneruant animos, nec tam auerſos bello reddunt quam inhabiles. & hos corpora ſequuntur. Adde, quod non raro Principum qui manu valent ardor cum ætate perit, vt & fauor populi, qui tanti quemque putat, quantum bello aut ſucceſſu præſtat. Adde, quod interdum feſſa ætas, dum cunctanter omnia circumſpicit, a prima obſcuratur: quod de Cæſare Tranquillus non tam innuit quam docet. vt omittam, vnica ſuſpiciuncula extingui anteacta. Adde, quod occaſiones ſæpe ac momenta ſuperueniunt, quæ nemo ſperet. Et quot nuper legionibus fuiſſet opus, vt Henricus Magnus, qui de toto orbe cogitare videbatur, ea ſpe deijceretur? Quo cum ſtrepitu ſcribendus miles, conuectandæ machinæ atque explodendæ, impellenda tympana, inflandæ buccinæ, atque alia id genus, quibus, tanquam puerorum crepitaculis ac ſignis, militares animi ac vulgus delinitur. Quorum neutri de ſucceſſu admodum laborant. qui hic ſemper pendet, & aut mora deterit victoriam aut ſumptu. Pleno die, populo ſpectante, ictibus duobus tota res confecta eſt. Et nunc ille indomitus, inuictus, publicus Europæ terror, longe a deſtinatione ſuâ

placidâ compoſtus pace quieſcit.

Si ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Si ad loca beatorum peruenire potuit, qui nec pietatem veram hactenus promouit, & diſſentientes clam prouexit, Rerumpublicarum certe vires, quæ conſilijs vnius obſtant, callide ſuſtinuit. quibus, vt poſt illas Reges cæteri, quod optime in ſacris fieri videmus, ſummam poteſtatem vni aliquando cedant, larua libertatis, quæ in vniuerſum dominantibus aduerſa eſt, prius exuenda erit. Vt in terris magnum illud aliquando fiat, quod Theologi huc trahunt, & in quo nunc omnes occupantur, Cognouit bos poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe Domini ſui. *Et vt vnicam Eccleſiam in terris vnus Pontifex diſpenſat, ita aliquis exiſtat, qui terrarum orbem, bello ac diſſidijs exhauſtum, vt Auguſtus olim Populum Romanum, cum ad pacem intereſſet, ſub imperium accipiat. Cui plurimorum voto vnus maxime obſtitiſſe creditur: qui nunc fatis locum ac diuerſa ſentientibus conceſſit. Præter expectationem certe, vt ipſi, ita fœderati, poſt tam magnum facinus atque audax, iacent: qui celeritatem iſtam aut non penetrant aut imitari in Republica non poßunt. Semper enim ſerum eſt quod multi ſciunt, & plerunque aliqui non probant. Tum quæ magna ſunt, incœpta temere, non parum nocent: de patratro fruſtra diſputatur. & quod publice vtilitatem habet, conſcientia pau-*

Eſ. 1. v. 3. Gloſſa Moral. Per bouem & aſinum intelliguntur ſimplices Chriſtiani: per Iſrael Clerici, & ſpecialiter Theologi, intelliguntur.

paucorum tegit aut inuoluit. Ac frequenter alibi autoritate vel vnius vel multorum ſit, vt hæc non tangi, ad tranquillitatem publicam interſit aut prudenter intereſſe prætendatur. In quæ homini priuato nunquam irrumpendum eſt. Ac fuerunt quidem, qui in parricidium nonnihil inquirendum judicarent. Quæ res ne turbaret, protinus,

Tibicina, & Hymenæum qui caneret,

ex aula oblatus eſt. Ex illo tempore

Cæſ. lib. 1. De bel. Gall. *Gallia omnis eſt diuiſa in partes tres.*

cuius qui arcana penetrant, hoc agunt, vt, quemadmodum ætatem ſic autoritatem magni Regis aliquando pro ſe habeant: aduerſus quam fortaſſe irritari poterunt qui hactenus obſiſtunt. ne non merito ac ſpecioſe euerti videantur. Bellum quidem certe auguror ac video. Quod nec geri nec parari poteſt, niſi vires ſuas tanquam lima deterat, & dum hoſtes noſtros tollit, ipſe afflictus atque exhauſtus, viam nobis ſternat. Nam Italia quo loco ſit, non minus vides. altera nimirum parte jam teneri. Et quid ſi inferiora huic accedant: ſi Germania tentetur, aut ex arte in diuerſa diſtrahatur? cui rei ſcena & occaſio deeſſe diutius non poſſunt. Datur eo per ſuſpiciones, datur per diuerſos de religione ſenſus, quod nunc malum vigilantibus vbique

fauet,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

fauet, maxima occaſio atque aditus. Quorum ſtudijs ac partibus qui diſtrahuntur, citius euerti quam conciliari poßunt. Neque quicquam eſt facilius, quam vt pars vna hoſti vtriuſq; in exitium alterius accedat. qua ſublata, prædæ & exitio relinquitur qui minus poteſt. Et quid ſi gens hactenus ſanctiſſima Heluetij, aut ex ijs quidam, aliquando diſcant, quod jam pueri vbique ſciunt,

quid valeat nummus quem præbeat vſum:

quid ſit illud ex Hiſpania,

Conciſum in titulos facieſque minutas,

quo facilius quam ferro, primum animi, deinde vrbes expugnantur? Si Regina libertatis Venetorum ditio cingatur? Si, vt longius nunc eam, ipſe Rex Sacrorum Pontifex cum tota cæli juriſdictione his inuoluatur, & aut alieni numina imperij adire, aut, quod ante factum ſcimus, extra Chriſtianum orbem petere ſubſidium cogatur? Quanquam, ne hoc Diui ſirint, & concordes ſpero fore. Noſti tamen eos qui religione armantur, multum apud eos poſſe quibus ſanctitatis expedit opinio: vbi ad ambitionem vel potentiorem ventum eſt, vtilitatem prævalere. Quod Italia non ſemel didicit. Ac non ita pridem viſa eſt pedum via: etiam ad vrbem & ſupremum fidei antiſtitem. Nam de vobis amplius non addo. qui poſt iſta omnia

Terent. Phor.

Anno 1527. a Borbonio.

quid expectandum ſit videtis. Tantum Reatinos Aſinos ac Celtiberos nunc omitte, & ad Belgas, qui, vt cæteri, ſecure agunt, oculos conuerte. Qui, ni cauent ſibi, ac ni alteri non nimis properant, aut ſubito offendunt eos, qui vt multum poſſunt, ita nondum iſta credunt, mirum rebus auguror euentum. Ita a prudenti hoſte feſtinari video. Cuius, quod nonnulli aut cæcutiunt, aut in perniciem vel propriam vel mutuam conſpirant, partim ſalus, partim ars eſt. Nam quod de ſubſcriptione neſcio quâ vrges: res non tanti eſt. Et

Terent. Phor.

de ratiuncula
Iampridem apud vos relliquum pauxillulum

adhuc reſtare putat. Aliquot Batâuus terras poßidet, quas pridem factum eſt cum aßerit. Alter vim opponit, cui hactenus fortuna & ſucceſſus adfuit. Ac nunc forte eſt vt vſu doctus arbitretur, armis ac vi bellica inexpugnabiles, aduerſus pacem aut imaginem illius imbecilles fore. Et, paulumne intereſſe cenſes, ſanguine ac labore multo an prudentiâ perueniat quo optat? Nam & ſuum poſtulat, vt arbitratur. Et, quid ſi ad imperandum natus, inſuper fatali rerum omnium vicißitudine, ac diſſenſione ſingulorum, quæ venena Principum ac Rerumpublicarum ſunt, huc trahitur? Nam vt aliquid

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

quid fatale, ita naturale aliquid in libertate eſt. Quam qui optime aut tuetur aut inuadit, omnium judicio, aut ſuo, quod hic ſatis eſt, digniſſimus imperio habetur. Reliquis ſeruitium, vt bubalis aut aſinis, natura ſuo iure imponit. De quo fruſtra queritur qui jugum jam admiſit. Adde, quod victorem nemo de contractibus aut fide apud iudicem accuſat: ſiquidem æqualibus opitulantur leges. Reſtat illud de crudelitate ac violata fide. De quo, vt nunc excuſare nolim, aliquid a milite nonnunquam in direptione vrbium, dum ira feruet,

Gladiuſque felix, cuius infecti ſemel
Vecors lubido eſt,

parum ex humanitatis legibus patratum eſſe; ita vide, ne hoc probrum ijs aliqua ex parte debeat cum quibus bellum geſſit. Fama enim & opinione aduerſus hoſtem animare plebem, vetus mos eſt. De fide autem, dictum illud memor tolle,

Si violandum eſt jus, imperij gratia
Violandum eſt. alijs rebus pietatem colas.

Quam ſententiam nō omnes laudant. pauci tamen ſunt, qui, cum occaſio offertur, prorſus, quamuis cum iniquitatis famâ, eam negligant. Quanquam abſit. Et, ſi quid liberius in vino. noſti. his præſertim ſacris mecum hodie ini-

 tiatus.

tiatus. Ac efferri nolim, quæ non aliorſum quam tentandi tui, ac ne ſermo hic deeſſet, a me dicta ſunt. Nam, vt quidem ſpero, Deus animos vtrinque, ſiue inducijs ſeu pace, lege æterna junget. tum virtutem quidem citius in noſtris accuſabit ſaxo hoſtis quam conſtantiam in dictis. Atque hæc quidem iſte, indignante multum illo ac furente. Et cum additurus quædam alter, alter aliquid repoſiturus videretur, interuentu peregrini ſermo hic diremptus eſt. Tantum, ne a ſæculo ac temulentia abiret, aliquot conuicia retorſit. Sed ad rem vt redeamus: Quicquid reliquis negauit, vni contuliſſe aſino natura mater optima videtur. Cuius cauſa, quanto ad hunc maxime accedunt, tanto magis anteferri cæteris mortales ſolent. Niſi quod vix ad quadrupedes, quod maxime mireris, bipedes accedunt. Quanquam ne hoc quidem mirum, cum illius cauſa iſti quoque commendentur. Credo, quod in illis nihil fruſtra, nihil niſi ex judicio ac vſu hominum natura fecit. Totum quantus eſt a capite ad calcem mihi vide. Exclamabis merito,

Theſaurus bonorum hominibus eſt aſinus.

Θησαυρὸς ἀνθρώποισίν ἐστ' ὄνος καλῶν.

Adeo,

Adeo pars nulla, nullum prope in aſino eſt membrum, quod non aut humanis vſibus aut morbis a natura deſtinatum videatur. Nam caluariam, vt hinc incipiam, ac jecur, ei, quem Comitialem, ſiue Sacrum, nuncupant; lienem, vitio lienis; renes tritos ac cum vino ſic exhibitos, veſicæ; ſanguinem, quotidianis febribus; pulmonem, vbi de veneno ſuſpicantur; carnem phtiſi; cinerem poſtremo vngularum, fimum, ac vrinam, plurimis mederi, pridem obſeruatum eſt. Ac præclarum ſit oportet animal ac ſacrum, cuius excrementa quoque veteres mirati ſunt. Quod euênit noſtro. Ideoque hoc nomine a Grammaticis, nec ſine graui cauſa, vapulat Homerus. qui tam grandi alligare ſe facinore auſus eſt, vt aſinorum excrementum bubus, nihil maieſtatem noſtri veritus, tribuere non dubitet. Et quid, ſodes, vel indignius vel grauius excogitari poteſt, quam vt tanti animalis tanta res proſtituatur, & quod proprium eſt aſinorum, peſſimo exemplo, ac trahenti, vt poëta ait,

Perniciem veniens in æuum,

nunc ad boues nunc ad equos transferatur? contra omnes quidem leges, quæ ex meo tuum domino

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

mino nolente vetant fieri. Lis inprimis magna, & eorum digna tribunali, qui de vmbra aſini in ſcriptis ſuis libentiſſime jus dicunt. Excrementum, aiunt, aſininũ, ὄνθος proprie vocatur. †Homerus autem eo quo certamina deſcribit libro, ita properaſſe Aiacem in currendo ait, vt * εἰς ὄνθον βοῶν, magnus heros, laberetur: ac deinde, tota facie hac tinctus, riſum omnibus moueret. cum in aſinino ſummum vſum ſummam omnes dignitatem ponant. De quo, vt nunc cæteros omittam, ita Columella: *Optimum putatur* (loquitur de excrementis) *id quod facit aſinus. nam id animal lentiſſime mandit, ideoque facilius concoquit, atque idoneum protinus aruo fimum reddit.* Atque hinc lætæ ſegetes. quibus, velint nolint, ſuſtinere vitam homines coguntur. Eundem equis quoque tribui, Grammaticorum maximi obſeruant. nam ὀνίδια & ὀνιαίας, etiam de equis dici. Vt jam, niſi interdicto hic prohibitorio ſuccurrat Prætor, de poſſeſſione fimi ſui in diſcrimen cliens noſter veniat. Carnes eius, quanquam id Galeno non probetur, in delicijs fuiſſe aliquamdiu, minus mirum. ac inprimis Mecænati. adeo, vt nihil æque maximo ingeniorum ſaperet fautori.

Vide Pollucem, & cæteros Grammat.

† *Iliad. 23.*

* *Fimum boum.*

Vide Heſych. & Suidam.

Quod

Quod cur pauci noſtra tempeſtate imitentur, cauſam eſſe puto, quod, ex veteri Pythagoræ opinione, multi auum, aut parentem, aut cognatum aliquem defunctum, morſu violare timent. Et fortaſsis res periculo non caret. cum in hoc præſertim animali, cui tanta eſt cum homine affinitas, * παλιγγενεσία videatur metuenda. quam & in Phædone Plato, &, ſi Chriſtianis credimus, in libris περὶ ἀρχῶν, etiam Origenes, amplexus eſt. qui in equos, mulos, ac ſubinde aſinos, tranſire animas vaticinantur. Nam quod tranſitum hunc animorum negat Ariſtoteles, qui in belluarum corpore eas actiones, quarum cauſa ſola ac principium humana eſt anima, præparari poſſe negat, locum hic non habet, cum in noſtro ſæpe aſinus naſcatur, & ſub opibus aut dignitate lateat. Mentem certe (vt de iſta prius agam) principem in noſtris obtinere locum, nemo eſt qui neget. Cui tanta eſt cum aſino vicinitas, vt Criticorum primi, alterum pro altero aut ponant aut confundant. quaſi nihil inter aſinum ac hominis interſit mentem. Nam cum Ariſtophanes in eo Dramate, in quo feſtiue magis quam ex vero Socrates traducitur, venuſte dixerit,

** regeneratio.*

* Tí

*Τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ᾽ ὄνου καταπεσών; dubitarunt illi, vtrum ἀπὸ νοῦ, quod eſt, *a mente*, an ἀπ᾽ ὄνου, ſiue, *ab aſino*, legendum eſſet. Quod, vt inter literas, ſic inter res, de quibus agitur, exiguum diſcrimen eſſet. Quin & cauſam addunt. Duos enim aiunt in deſerto quodam cum errarent juuenes, quendam ibi neſcio quo caſu (ſatis enim frigida eſt fabula) occurriſſe aſinum. De quo cum nonnihil inter ſe certarent, aſinum, acutum, vt plerunque ſolet, ac Grammaticis qui iſta tradiderunt, non diſſimilem, vtrique elapſum. Cui quid euenerit exinde, non exponunt. Vitioſe in re tanta, e qua Græciæ totius eruditio pendebat. Neque alia fortaſsjs dari poteſt cauſa, cur Apollini clientem noſtrum Hyperborei mactarent. Quemadmodum eundem, & Sileno, Deo rerum omnium perito, ac, vt quidam volunt, Genio diuino, qualis affuiſſe Socrati putatur, aſinum aſsignant. Adde, quod in Medicorum libris, vbi ἀνου legitur non ſemel, vtrum ὄνου an ἀνθρώπου, ex contractione vſitata ſit ſcribendum, etiam a Medicis in controuerſiam vocatur. Vt cum de caluaria τοῦ ἀνου Trallianus agit. Cui ſimile eſt propemodum, quod Criticis in ſacra pagina

** Quid negaris tanquam ab aſino lapſus?*

Vide Schol. in Ariſtoph.

paginâ euênit: qui cum, *fortis aſinus*, ſiue, *oſſeus*, in ſacro codice inueniſſent, ijſdem prope literis decepti, *bonum concupiuit*, reddiderunt. quaſi ſummum bonum atque illius deſiderium, non aliud quam aſinum ſignificaret: ad quod, nomen aſini, occulta quadam ratione ac fataliter, † accedit. Eius, cuius ſtudium tot modis atque amorem veteres teſtantur, vt cum bono jure a nobis quoque Pamphilus indigitari poſſit. Quo referri tot honores ac prærogatiuæ poſſunt, quas deferre noſtro, etiam ſcriptores, conſueuerunt. Medici præſertim. Nam Aiacem quidem ſummis atque heroicis affectum inter homines poëtæ fabulantur, tantum quia vni floſculo inſcriptum nomen eius vulgo crediderunt: cum innumeræ propemodum aut herbæ ſint aut plantæ, quas non alio quam aſinino nomine periti ſtirpium & hodie & olim inſcripſerunt. Hinc onochiles & onoclea, altera anchuſæ ſpecies: eadem nimirum, quæ & Alcibiadis vocatur. Vt cum nomine aſini, herois maximi jungatur nomen. Hinc onagra quoque & onothera: hinc onopuxos, ſiue buxus aſinina, vt & onopordon. qua guſtata noſter, Plinio autore

Num. 16. 15. Vide infra.

† *apud Hebræos.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ventris, quod & alias non raro ex decreti Claudiani libertate ſolet, crepitum emittere putatur. Hinc onobliton, onogyros, onobrychis, onitis, aliaque id genus, quæ vt rationem pro ſe habent, ita numerum excedunt. Credo, vt, quemadmodum arboribus amantes nomen eius quem colebant inſcripſerunt olim, ita nomen hoc vbique occurreret amantibus, vbique legeretur. Ingenij haud dubio ac mentis eius admiratione. De qua qui ſiniſtre ſentiunt, ſtuporem ſuæ aut malignitatem profitentur. Legat, cui operæ, quæ Leo Africanus, in Deſcriptione Africæ commemorat. quæ, præſertim in ſuburbijs Alcairi, a doctiſſimis clariſſimiſque aſinis ad nutum hiſtrionis fieri teſtatur: nihil nimium judicia mirabitur Grammaticorum, qui vix cicum inter mentem aſini ac noſtram intereſſe exiſtimant: neque dubitabit, quin bipedibus pleriſque quidam eius generis ſint præferendi. Nam ſi hos ingenioſos, alios ex illis in eâdem gente tardos eſſe credimus, jam neceſſe erit hanc, vt Genethliaci loquuntur, * ἰδιοτροπίαν ad aſtrorum poſitus referre. Vt nonnulli ſub Saturno, alij (prudentes illi ſcilicet ac vafri) ſub Mercurio naſcan-

Lib.1.c.20.

** proprietatem morum.*

naſcantur. Aut vt ſola Aſia ingenioſos norit. quod Europa non admittet, quæ minores nunquam tulit. Interim nonnullæ de ingenio adferri poſſunt cauſæ. Inter quas vel prima erit, quod a frigore abhorret, neque quicquam magis auerſatur. Sanguis autem frigidus alacritati officit ingenij & intellectus. qua de re præclara duo viri maximi * Plutarchus † & Galenus pro ſe quiſque annotarunt. Atque hinc illud,

Sin has ne poſſim naturæ accedere partes,
Frigidus obſtiterit circum præcordia ſanguis.

Cui adde, quod in ijs quæ vtrinque ſunt dentata ponitur. In quibus quidem animalibus quemadmodum luxuriat nonnunquam adeps, ita ſeuum & axungiam ignorant. Qua de cauſa inter ea, quorum ſtupor manifeſtus eſt, ſus ponitur. vt pote a qua vitium hoc, * ὑωδία dicitur: quam tot modis Ariſtophanes traducit. Et axungia, de fungo aut de homine qui nihil ſentit, vſurpatur. Quo reſpexit Martialis:

Coſconi, qui longa putas epigrammata noſtra, lib. 2. 77.
Vtilis vngendis axibus eſſe potes.

Hoc eſt, brutum pecus ac ſuillum es Coſconi, neque aliud quam merus ſtupor & axungia. Ea

* *De Virtut. Moral.*
† *Quod anim. mor. temper. corpor. ſeq.*

* *quaſi ſuillitatē, dicas.*

enim in vngendis axibus præcipuum habebat vſum: cui nomen debet. Plinius: *Antiqui maxime* (axungia) *axibus vehiculorum perungendis ad faciliorem circumactum rotarum vtebantur. Vnde nomen.* Quod poëta, ſi quis ex antiquitate tota, eruditus, in hoc loco (in quo fruſtra ſe interpretes torſerunt) feſtiuiſſime circumlocutus eſt. Memoriæ Græcorum monumentis proditum habemus, quendam nomine Ammonianum, magna eruditione ac præſertim Græcâ extitiſſe, qui diutiſſime inter auditores ſuos aſinum habuerit. Ea olim diligentia præclari animalis fuit ac induſtria: cum hoc tempore facilius in mari aprum quam in Græca lectione aſinum inuenias. Ac nonnulli tempeſtate noſtra (nam vt omnes, abſit ſane, & nonnullos noui qui per omnes cultus ad ſeueriora animos informent) ſine vlla ſapientiæ antiquæ, ſine vlla aut linguarum aut facundiæ, aut mathematicarum artium cognitione, vbi more canum qui feſtinant, Ius ciuile, aut Medicinam, aut Theologiam eminus viderunt, protinus ad templa, ad Reſpublicas, ad ægros tranſmittuntur. Ita fit, vt illi ſemper legulei ſint, ac veris legum ſacerdotibus infeſti agant: iſti, ſine antiquitatis cura,

Vide Suid. Ammonianus.

ad

ad quam nunquam oculos conuertant, properantibus ad cœlum, pro Galaxia, quam animis nobilioribus antiqui aſsignarunt, aſinum frænatum, vt loquuntur Genethliaci, oſtendant, quem ad manum habent. Hi poſtremo, ne in verba antiquorum, ac ne ſui quidem Aſclepiadæ, jurare videantur, quem non legunt, male ſanis ſe inſinuent: quorum chronicos plerunq; morbos, in acutos mutant, & vt ipſi ſua didicerunt, ita eos ad quos veniunt compendioſe mori docent. Quæ res ſummam ſine dubio terrarum orbi ignorantiam denunciat. Atque hinc perverſa, hinc infeſta cunctis qui ſeuera lege profecerunt, tanquam e putredine, judicia naſcuntur: hinc auerſi Muſis animi ac alieni. qui haud ſecus quam in alium delati orbem, vbi eos legunt qui antiquitatem exprimunt aut aliquid victurum ſcribunt, dentem parant. tantum quia admirari ea neſciunt quæ admiratione digna ſunt, aut nihil vnquam recte didicerunt. Scirent enim, carmen vnum aut orationem, aut epiſtolam, ſtupore dignam, & quæ ſæculum excedit, immortalitate dignam eſſe. Hi ſunt, qui plerunq; quærunt, quid hic ſcripſerit aut ille, aut quid dignum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

nomine in vulgus edat: aut quid egerit, poſtremo. Vt nonnulli de Scaligero ac alijs hac tempeſtate. Qui videntur mihi, vt pro ijs aliquid nunc dicam, operam dediſſe, vt nulli vſquam aſini extarent. Quod cum homini ſperare nefas eſſet (eſt enim immortale hoc animal quod commendamus,) nunc poſt fata graues vniuerſo generi perſoluunt pœnas. Hi ſunt, qui ne lectione quidem Græca aut intuitu dignantur. qui, cum loqui neſciant, hoc vnum rudunt, GRÆCA ESSE, LEGI IDEO NON POSSE. Quod ſi æuo patrum, in Italia Philelphi, Beroaldi, Barbari, in Gallia Alciati, Cuiacij, Budæi, Fabri, Rondeletij, Fernelij, in Germania Eraſmi, Capniones, alijque infiniti, judicaſſent, nulla hac ætate diſciplina, vel pateret omnibus vel vſum atque acceſſum ſui publice præberet. nulla denique eſſet, quæ non ab interiore adyto quemcunque vel e ſacerdotibus arceret. Niſi quis fortaſſe omnes reliquos aut arbitratur eſſe aſinos aut optat. Cuius generis nonnullos noui: qui cum ſcripta aliorum ſolo nomine & præfatione leuiter mutata publice extrudunt, carduis vel fœno victitare cæteros ſecuri prorſus opinantur. Neq; hoc

ſemper

ſemper ijs peſſime procedit, cum nonnulli ex Politicis antiquos ne delibent quidem. Credo, quia non Italice aut Gallice ſed Græce ſua ediderunt. Quod venenum eſt eorum qui ſoliditatem eruditionis fugiunt aut rident: vmbram, cum verſantur inter ſuos, & imaginem ſectantur. tantum ad hoc nati, vt quæ neſciunt illudant; in his autem quæ videri volunt ſcire, eruditioribus ridendi materiem ſuppeditent. cætera tam frugi, vt, quæcunque ab imperitis literarum fiunt, ne tum quidem male fieri exiſtiment, cum peſſime geruntur: ſi quis autem eruditus in Republica impingit, miros clam cachinnos tollant. Nam hos pædagogos ac ſcholaſticos libenter dicunt. nulla alia de cauſa, niſi quod, vt ego quidem reor, primam in humanis rebus ignorantiæ prærogatiuam donant. Atque, hi cum plures ſint, ne dubitandum quidem, quin & multi, & qui maxime ab ineptijs abeſſe ſtudent, proxime ad clientem noſtrum ſuo merito accedant. Nunc ad reliquas proprietates noſtri redeamus. Nihil magis probat, animal vicinum homini eſſe aſinum quam Ariſtoxeni exemplum. quem & aſinam amaſſe, & ex ea,

ſuſce-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſuſcepiſſe filiam, non autor aliquis e vulgo, ſed Rex ſapientiæ ac culmen, Stagirita prodit: cui nomen fuerit Onoſceli: quo nomine & Empuſam Græci poſtea dixerunt. Forte quod cum cætera (nam hoc quoque addunt) exquiſitæ eſſet formæ atque inprimis emendatæ, matrem pedibus referret. Quo fortaſſe & Scipio reſpexit, qui cum mentis tarditatem ac dementiam Metello ad Numantiam obijceret, matrem eius, dixit facetiſſime, ſi quintum peperiſſet, aſinum fuiſſe parituram. Atque id ne aut nimium miremur, aut ſcriptori ſummo fidem derogemus, minime a natura alienum eſſe, noſtri temporis experientia teſtatur. Cum non ita pridem eueniſſe idem in Germania a viris eruditis, & qui maxima cum cura animalium hiſtoriam tractarunt, ſæpe intellexerim. Vbi cum veſpillo quidam, non illepido ſcortillo inter arma, vbi leges ſilent, illuſiſſet, grauidam ex eo mulierem, menſe nono aſinum humana ſpecie enixam eſſe. Qui cum † in antiquo codice legiſſet, Perſas aliaſque gentes voce aſini in bello tubæ loco vſos eſſe, eo tempore quo omnia ad pacem inclinare videbantur, *Sacrũ claſſicum Scripſiſſe.

Vide Parall. Plut.

† Vide Herodotũ, loco de quo ſupra.

** Liber cruentus iſto nomine.*

In

In quo nihil, præter cædem ſanguinem ac neces, etiam infantium ac puerorum, ſpirat: tanto ſtrepitu ac omnium eorum qui Europam habitant, pauore ac metu, vt

* *Sub terris tonuiſſe putes.*

Adhuc enim, ne quis de origine eius dubitare auſit, memorem parentis ſui, mortuos amare. Et præiuit noſtræ Furiæ Virgiliana, cuius illi placuit exemplum. quæ, cum omnia in Latio pacata eſſent, claſſicum eodem modo canit,

† *cornuque recuruo*

Tartaream intendit vocem: qua protinus omne
Contremuit nemus, & ſyluæ intonuere profundæ.

Nunc aut Theologicos libellos, frigidos, inſulſos, de exiſtimatione Italiæ, ingeniorum principis, & acutiſſimo Gallorum & Belgarum naſo ac judicio ſecurum, typis deſcribendos dare: aut poſt multa, quæ in Reges, Gallum ac Britannum (cui maximo Monarchæ, tanquam cæco, ſummus artifex collyrium parauit) in Senatum Venetum ac Batauorum Optimates, ſcripſit, mirâ venuſtate noſtri temporis Pontificem delineare: quem in Pædagogo ſuo (eo nomine libellum edidiſſe) ſimplicem ac bonum, cæterum, vt reliquos

* *Vide Vitam Lucani. qui hoc hemiſtichium Neronis,* clariore, *inquit autor,* ventris ſtrepitu emiſſo, *in latrinis publicis pronuntiauit.*

† *Virg lib. 7. Aeneid.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

liquos Europæ principes, regnandi, credo quod crudelitatem nimiam non probent, imperitum ait. Ita omnia, quod ſcriptor Madaurenſis de ſe olim dixit, etiam Pontifices ac Principes qui huic fauent, de vnius aſini ac transfugæ iudicio nunc pendent. Aſini fœmella, decimo poſt menſe vnum, ac rariſſime gemellos, parit. Ita tarde res procedit. Magnum enim eſt quod naſcitur. Vnde cum non ita pridem, dicax quidam homo ac acerbus, tum præſertim eruditis parum æquus, & qui profeſſores ſapientiæ pro aſinis haberet, quales nunquam deſunt, qui ex inſectatione noſtrâ laudem apud ſuos putidiſſime aucupantur, ex me ſcire vellet, vt quid adeo, cum tarde ac vnus tantum naſceretur, tantum inter eruditos aſinorum eſſet; Plures fieri quam naſci, dixi. Inter eos autem daret operam ne ipſe eſſet, qui cum olim, non Latine tantum, ſed & Græce didiciſſet, nunc obliuionem eruditionis, cum contemptu eius, mallet profiteri. Eam enim ſolam laudem, poſt deſertas partes, quod pleriſque euenire ſolet, reliquam nunc ei eſſe. Multos enim Baſſo ſimiles vbique reperiri. Quod cum quidam qui tum aderat cum riſu excepiſſet, quid

Vide Præfat. quam Pædagogo Principis præfixit.

hic

hic Baſſus ſibi vellet, percontari cœpit. Cui, nunquam defuiſſe homines reſpondi, qui cum ſtolido ingenio ac tardo eſſenr, nulla tamen re impenſius quam dicteriolis & lepidâ mordacitate caperentur. Inter eos Baſſum quendam Iulium fuiſſe, qui cum, hilaris ac dicax, neque minus tamen eſſet ſtolidus (eum enim eſſe puto quem incuſtoditum eleganter dixit Plinius) vulgo Aſinus, & quidem Albus, teſte Fabio, in vulgus dicebatur. Album enim Græcis de hilaritate vſurpari. Vt cum, Album diem, hilarem ac feſtum, dicunt. Quod Latini ab his mutuati eſſent. Neque multo aliter Turnebo viſum. qui hic adeundus eſſet. Methodo cum coit, vt & equus, ea vtitur quæ ὕϛερον vocatur: qua præ reliquis Homerus vtitur cum narrat. Ac triginta menſium non maior, fœminam inuadit: quanquam maior aliquanto gignit. Fœmina, cum marem tollit, aſtat validus plerunque arator aut agricola, qui fuſte aut flagris dominam, vt notat Ariſtoteles, coërcet, ne vrinam, quam admiſit, delicatam, temere cum altera, quod ſæpe fit, emittat. Equam vero, teſte eodem, ſugit, vt ad coitum ab ea admittatur.

Lib. Epiſtol. 6.
Lib. 6. cap. De Ridic.
Adverſ. lib. 28. c. 31.
Ariſtot. De Gener. Animal. l. 2. c. 8. Id. lib. Hiſt. Animal. 6. c. 23. Id. Hiſt. Anim. lib. 7. 28.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Quod ſic facile impetratur, ac tum quidem Ιπποθήλης, ſiue, Equiſugus, dicitur. Sed præcipuum naturæ munus, vt jam dixi, eſt viuacitas, quâ æquales omnes quam longiſſime poſt ſe relinquit. Cuius causâ optimus ac ſemper ſui ſimilis eſt habitus ac valetudo. Paucis enim morbis diu victurum animal expoſuit natura, vt & bene & cum voluptate viueret. Inter paucos hos catarrhus eſt, quem maliaſmon medici hîc dicunt. Qui ſi in pulmonem fluit, vita ac humanis rebus aſinus excedit. Quod & euenire, quoties in tormina aut marmaron, equorum malum pariter ac canum, incidit, Aurelianus notat. Cum in equis nulla pars ſit corporis, quæ malum non admittat, neque vlla mulomedicinæ cura, vel a capite furorem, vel a partibus internis ac externis, morbos totidem quot ipſæ, vel a toto corpore nunc aridos nunc humidos, arcere poſſit. Ne hic enarrare cogar, quoties aut talus exeat, aut aluus ſponte ſua fluat, aut veſica indignetur. Quibus malis cliens noſter, nec inuitus nec cum damno ſuo, caret: quem ſenectæ quoque immunem quidam tradidêre. Græci quidem certe lepidâ fabellâ ſuo more hic defunguntur. Expertem quippe

ſenij

ſenij egiſſe quondam. cæterum, cum vehementius ſitiret, a ſerpente, qui ad fontem verſabatur, ea lege ac conditione, vt in eum munus hoc transferret, eſſe admiſſum. Qui nunc ſenectutem exuit cum lubet: cuius onere aſinus torquetur. Quanquam idem paulo aliter Nicander, de quo ante. Longe tamen dignius de eo Hebræotum ſentiunt magiſtri. qui æternos quoſdam, &, quod maxime mireris, numero non ſpecie, ſtatuere videntur. Nam quem Abrahamus, oblaturus filium, adhibuiſſe dicitur, eundem eſſe, qui Meſſiam olim advecturus ſit. Atque hanc cauſam reor cur tam tarde hactenus procedat. Quin eundem eſſe, cui coniugem ac liberos imponit Moſes. Neque alium, quem Zacharias laudat. Hæc magiſter Selomo. Denique, cum oue aſinorum primogenitum redimere ac ceruicem aſino incidi mandat Deus, huic ſuppar quidam ex eâdem gente, verbum quo hic vtitur, haud paulo aliter interpretatur. Velle enim, vt ex aſini ceruice ſcheda appendatur: in qua reuerendum Dei, quatuor, vt vocant, literarum deſcribatur † nomen. vt a reliquis ſic diſtinguatur. Ad quam dignitatem nemo Iudæo-

Aelian. De Animal. lib. 6. c. 51.

Vide Nicand. Ther. in Hiſt. Dipſados.

Geneſ. 22. 3.

Summa Iudæorum in Sacrarũ expoſitione literarum profanitas.

Exod. 4. 50

Zach. 9. 9.

Exod. 13. 13.

† quod ſcemhamphoras ab illis dicitur.

rum facile accedit. Quendam ſane, id cum eſſet auſus, flammæ protinus adiudicatum ferunt. De quo nomine quam multa putide Grammatici negantur. Vt cum dicunt, non mutari in regimine, quod immutabilis ſit Deus. Quaſi in Grammaticorum ditione venerandum illud nomen primo natum ſit, aut ab apicum ac literarum conſtitutione tanta ac tam admirabilis ducenda ſit proprietas, aut poſtremo, quaſi in regimine mutetur nomen aſini, quod eâdem fruitur prærogatiuâ. Tantum aſinis deferre ſolent: quos Rabbinis ſuis & doctoribus hic anteponunt. Quanquam ſane ad iſtos hi accedunt, & ad hos viciſſim, qui in ſcriptis grauibus ac ſacris fuſius hæc exequuntur. Ne nunc addam quæ de aſino Balami a nonnullis diſſeruntur. Quanquam multo luculentiora iterum pro dignitate aſini hic adferunt Iudæi. Aiunt enim Deum ſuum (nam de noſtro, quem impuri etiam illudunt, reuerentius loquendum eſt) poſtquam omnia creaſſet, ac jam feriata legibus iſtorum requies inſtaret, ideoque properaret, ne, quod illis grande nefas eſſe ſolet, luce ſeptima adhuc in opere eſſet, ſub occaſum Solem decem res ex tempore creaſſe.

Primo

Primo omnium os terræ, quo cum Abirone Dathan hauſtus eſt. *Vide præter Hebr. Toſtat. ad 22. Num.*

Secundo, alterum os. putei, videlicet, qui Iudæis aliquamdiu patuit, eoſque anteceſſit.

Tertio, os aſini, quo vſus eſt Balamus.

Quarto Iridem. ac cætera id genus.

Quid quod in doctrina, quam a conſeruatione patrum, quibus eam debent, & acceptione eius, Cabala dixerunt, ſapientiæ in aſino conſtituunt ideam? quem haud aliter ac normam candidatis eius exprimendum dicunt. Nam & tolerantem oneris cuiuſuis ac laboris, & contentum eſſe minimo, & ſimplicem, & minime iracundum. quæ in candidatis ſapientiæ ante omnia requiri. Ex ſententia Cleanthis, qui, cum aſinus audiret, nihil admodum offenſus, minime id mirum eſſe, dixit, cum Zenonis onus (diſciplinam præceptoris innuebat) ſolus baiulare didiciſſet. Ne quis admiretur, ſi exemplo, quod proponunt, ſuo, acutiſſimi doctores examuſſim præſtiterunt. Nam cum triplex ſit eorum Cabala, vna quæ præcipuas a primo homine ad Moſen, ſecunda quæ ſequentes, ad Thalmudicos ſcriptores, qui interpretationem legis vniuerſam compilarunt, tertia

quæ

† Quæ contracte פ״א ſive Pirke Aboth, vocant.
** Ὄνων θανάτους.*
Prouerbiū de rebus frigidis.

quæ cæterorum obſeruationes habet ac traditiones; ſicut prima nihil fere præter † Patrum Capita, vt vocant, quæ adhuc ſuperſunt, ita hæc poſtrema, nihil præter * Aſinorum Mortes & ineptias complectitur. Cultos quoque honoribus diuinis huic genti, tota pene credidit antiquitas. Vnde illud Taciti:

Effigiem animalis, quo monſtrante errores ſitimque depulerunt, penetrali ſacrauêre.

Quod non optime ſcriptori maximo proceſſit. Nam cum fidem notis teſtibus vbique comprobarit, hac de cauſsâ, loquaciſſimus mendaciorū, a ſcriptore Afro dictus eſt. qui collegas tamen, Appionem, Poſidonium, Molonem; etiam Strabonem cum Plutarcho; in hoc habet. Quam calumniam ad Chriſtianos Iudæorum traduces tralatam, omnes itidem antiqui notant. Cum res tota, aſinino, hoc eſt, lepido errore, quem Hebrææ linguæ ignorantia inuexit, ad Romanos pariter ac Græcos, dimanarit. Quæ in iſtis non vulgaris ſemper fuit. Vnde ingenioſi nimis, atque in accuſandis Chriſtianis, quorum prorſus ignorarunt rationes, multa ſine vlla commenti ſunt. Vt cum Aſinarios nos dicunt. & quod indi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

indidem manauit, Deum noſtrum vngulis ac capite aſini formarunt. Quos ſceleſta Gnoſticorum æmulata ſecta, Deum Zebaoth, vt Epiphanius teſtatur, vultu aſini depinxit. Quanquam forte haberent quo ſe tuerentur qui de cultu ſolo agunt: cum hac tempeſtate a Chriſtianis plurimi colantur. Quomodo & Tacitum, cum de Iudæis agit, facile eſt tueri. Nemo enim neſcit, quomodo Doctores ſuos ea gens coluerit, qui ad pecoris Arcadici acumen proxime acceſſerunt. Vnde & non inepte a Grammaticorum gente dici ſolet, *Cæcum & Iudæum minimo differre.* Et non ſine causâ D. Hieronymus, Auguſtinus, Iſidorus (& quis non ex pijs?) aſinum, quem Dominus poſthabuit, cum eius tamen pullo vectus eſt, ad gentem iſtam ac eorum Synagogam vno ore referunt. Nam quod vſum aſino, profani quidam, qui in jocum ſacra vertunt (a qua peſte hominum vix dici poteſt quam abhorreamus) vel mirantur vel illudunt, imperitos tum receptæ conſuetudinis per Orientem profitentur. Neque enim, ſi id nouum aut inuſitatum illâ tempeſtate accidiſſet, tam inuſitatâ ac divinâ acclamatione ſimplex ætas, quæ in contumeliam

> *Atque hoc eſt quod vulgo dicunt: Cæci cum patach: Iudæi cum camets. Cæci enim* העורים *cum brevi, Hebræi,* העברים *cum longâ initio vocali, ſcribitur.*

propendet, Domino ac Deo noſtro ſic vehenti occurriſſet. Quare idem & Epiſcopos in veteri Eccleſiâ feciſſe conſtat. qui, exemplo Domini ac Ducis ſui, vt Chryſoſtomus notauit, aſino plerunque vehebantur. Quod cum mirum nobis videatur, eo tempore ſuperbum ac ambicioni proximum nonnulli judicarunt. quorum voces idem vir Sanctiſſimus recenſet. *Iſte ſeruos habet qui miniſtrant: habet aſinum qui vehit. Vt quid nobis præeſt?* Sicut alijs objectum docet, quod non aſino ſed equo veherentur. Sed, vt dicam libere de cultu id quod ſentio, quanuis ea eſt eritque ſemper aſini modeſtia, vt religioſum procul a ſe ſpernat, nunquam tamen tam abjecti fuit animi, vt eo minus ſe exiſtimaret dignum, quam aut Dagon ille Babyloniusac Palæſtinus, qui profecto, ſiue Deus ſiue Dea eſſet, nihil aliud quam piſcis fuit, vt vocabulum teſtatur: aut Sidoniorum nobilis Aſtarte, quæ a grege nomen habet: aut formoſus Apis, ſiue is bos fuit, vt nonnullis placet, ſiue vitulus, vt aliis; ſiue e pecore, vt plerique, ſiue ex Lunæ radijs conceptus, vt placere doctioribus videtur: aut antiquus ille Mneuis, alter item bos, quem Solis ciues coluerunt: aut Anubis,

Homil. 1. in Epiſt. ad Tit.

bis, quem, cum canis eſſet, ſuperorum nuncium ac inferorum ijdem crediderunt: aut poſtremo crocodilus, & id genus fœda ac de grege animalia, quibus ſacra ac humana omnia Ægyptum commiſiſſe conſtat. Sed nec Ioue ſe inferiorem crederet, qui, cum debellanda gens Gigantum eſſet, in ariete, aut Phœbo, qui in coruo, aut Baccho, qui in capra, aut Diana, quæ in fele, aut Iunone, quæ in vacca; Venere item, quæ, vt priſci memorant Theologi, ſub piſce, aut Atlantis ac Pleïones nepote, qui ſub Iſide delituit (eo modo quo ſub aſino nugator Madaurenſis: cuius vicem noſter ſub quibuſdam latet, loquitur, ac ſcribit) aut Minerua Megarenſi, quæ ſub mergo. A quo & Æthuiæ nomine ibi celebratam ferunt. Et haberet, quę in aurem clam Priapo ſuo, cui eum veteres ſacrificarunt, (numini famoſo & quem ſola inguinis maieſtas inter Deos rettulit, quo & noſtrum ſuperaſſe dicitur) in aurem obganniret. Neq; minus & quæ Belphegôri, ſiue is Beelphagor eſt, quem ratione ſimili *ob magnitudinem obſceni*, (vt cum maximo Eccleſiæ ſcriptore loquar) haud indiligenter Sacræ gentis fœminæ colebant. Quanquam neque fontem aliquem ex He-

Vide Muthologos, & inprimis Ouid. Metamorph. lib. 5.

Vide Pauſ. Att.

Vide Hyginum & Muthologos.

Hieron.

bræorum libris, cum Taciti errorem, cum de aquis ac aſinis hariolatur, non duxiſſe arbitror. Ea eruditio ſcriptoris fuit, ea grauitas. Et nonnulli volunt cum in primo Moſis libro, Ana Sebeonis, aut vt, non Sabini ſed Rabbini ſomniare malunt, filius Thibbonis, vt quibuſdam placet, *mulos*, vt quibuſdam *aſinos*, aut *ſtagna*, aut *confluxus*, aut poſtremo (nam de voce diſputatur) *thermas*, eo quo paſcebat reperiſſet loco, ex obſcuro vocis, ortam eſſe hanc fabulam. quæ quid ſibi vellet cum neſcirent Græci, ne mutandam quidem aut interpretandam cenſuiſſe. Vnde & hodie in Sacris † ea reperitur. Ex qua vocis ambiguitate aſinum & aquas, quæ diuerſa ſunt, iunxiſſe Tacitum. Illud quidem patet, quicquid hodie defertur equis, a Iudæis primo omnium fuiſſe aſino delatum. qui haud recte loco ac poſſeſſione motus eſt. Prius tamen dicam, quod in mentem hac de re nunc venit. more Criticorum, quibus veritatis quoque ſimulachrum placet. Puto Græcos, cum legiſſent, nihil a Iudæis adorari præter *οὐνον (ita vulgo expedite vocem οὐρανὸν notare ſolent) ex eâ ὄνον, ſiue ignaros, ſiue, vt fuerunt ſemper hominum

Geneſ. 36. 25.

† *Vox ἰαμεὶμ, quã Græci ſeruarũt, cum Hebræa ſit* ימים

* *cœlum.*

minum ingenia, feſtiuitatis cauſa ac ridiculi feciſſe. Idem imitatos poſtea Romanos, qui, cum *cœlum* a Iudæis coli intelligerent, ex eo vocem, qua Italiæ vicini Dores vti ſolent, *cillum*, lepide feciſſe. Notum autem eſt Iudæos, quibus nomen Dei ſui ne pronunciare quidem fas erat, multis circuitionibus in exprimenda eius poteſtate vſos eſſe. Vt cum, Cœli Dominum, vel, ex recepto linguæ more, Cœlum, a ſe coli dicerent. Siue eâ, quam iam dixi, causâ, ſiue quo a monſtris ac prodigijs Deorum, qui a Moabitis, Tyrijs, Sidonijs, Philiſtæis, Ammonitis, Accaronijs, ac alijs vicinis, colebantur, cœli Dominum diſtinguerent. Quod, cum quidam ignorarent, in notiſſimo ac trito Iuuenalis loco,

Eodẽ enim illis redit אל שמים *& ſimpliciter* שמים

Nil præter nubes & cœli numen adorat,

pro *cœli*, *cilli*, emendarunt. (nam de nubibus quod addit, Drama Ariſtophanis haud dubie reſpexit.) Quemadmodum in illo,

Et cœli ſummas inuocat auriculas,

cilli itidem legerunt. Quod de ſiti addit, nullus dubito quin error ex anachroniſmo & confuſione hiſtoriarum ſit. Forte, quia e maxilla

aſini, qua mille hominum proſtrata fuerant, Simſonis precibus fluxiſſe fontem audiuiſſent. † qui & poſtea ibidem extitiſſe fertur. Neque hoc magis mirum quam ſtultiſſima non pauca, quæ de gente illa non tam Tacitus quam quos ſecutus eſt, ſcripſerunt. Quale eſt, Iudæos ab Idæis oriundos eſſe, & ab ijs ita dictos. aliaque eiuſdem generis quæ pueri nunc rident. Porro jam in viam. Sponſam quoque conſtat, aſino impoſitam, ad viri domum vehi apud eos ſolitam. Heroas quoque ac heroinas, etiam cum in procinctu eſſent, eo vſos, ſacra pagina teſtatur. E qua ſingula non tango. ne, quod vulgo dicitur, profanem ſacra, aut, dum aſinorum cauſam ago,

† cuius forma qualis fuerit Chaldæus interpres in Paraphraſi ad locum hunc oſtendit.

Ioſ. 15. 18. & Iud. 1. 14.

Vide Iud. 1. 14. & 5. 10. & 12. 14. & paſſim.

Aſini me mordicibus ſcindant, boues incurſent cornibus.

Quanquam ſcio quantum cuiq; in obſeruatione antiquitatis liceat: ad quam omnia Græcorum dirigenda arbitror. Qui ſi primos aut non acceſſerunt vnquam aut ſuperbe neglexerunt fontes, mirum ſi id aſino luendum erit. Cui dignitatem atq; honorem quem Iudæi contulerunt, primo omnium Ægyptij, inepta gens ac improba, detractum peſſime iuerunt. quorum alios

diebus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

diebus certis aſinum Typhonis cauſâ per ludibrium præcipitem egiſſe, quoſdam vincti formam atque imaginem in libis expreſſiſſe, omnes odio immani proſecutos, veteres commemorant. Vnde Aſinus Ægyptius, quem omnes lædunt aut exagitant, prouerbio, ni fallor, dicitur. Adeo, vt Ocho, quem e Regibus Perſarum maxime auerſatos conſtat, Aſini vocabulum addiderint. Qui facete, Aſinus hic bovem, inquit, veſtrum brevi epulabitur. neque multo poſt, præcipuum Ægyptiorum jugulauit ac comêdit Deum. Ariſtoteles Politicorum primo, inſtrumenta quibus patri in familia eſt opus, quædam animata quædam eſſe voluit inanima. Atque ad iſta quidem, ſeruos refert: ad hæc vero, cætera, quæ infinita ſunt. Qui haud ſatis prouide, ni fallor, inter animata, neque minus inter inſtrumenta, aſinum omittit. Solus enim, vt ibidem loqui amat, Delphica machæra eſt: cum, vt pauca alia, non vni, ſed quibuſuis miniſterijs atque vſibus, accommodatus ſit. Nam & inſtar equi vehit: & in mola vſum ſui præbet: vnde * molinarij, & molarij, & molendinarij dicuntur quidam. idem & commodius quam taurus arat, ita

Vide Plut. De Iſide & Oſir.

* *Paulo Iuriſconſ.* aſina molinaria.

ita quidem vt hoc vnum didiciſſe aut egiſſe ſemper videatur. Ac in Africa vidiſſe ſeſe; *no-*

Lib.7.c.5. *biliſſimum centenâ quinquagenâ fruge campum*, vno aſino ac anu vomerem trahente, nullo admodum negocio proſcindi, Plinius teſtatur. Idem currus ac carrucas vehit: idem ſellam accuratius quam Davus aliquis aut Syrus tollit. pace quiduis, bello, quantum alibi eſt ſarcinarum, geſtat diligentius quam mulus. qui paternam quoque atque auitam exprimit virtutem: cum non raro noxæ ſint heroum filij. Vt non ſine causâ veteres Romani, cunctis animalibus intenſione precij hunc præferendum judicarint. Vnde

Lib.8.c.43. & aſinum trecentis nummis Senatorem Axium emiſſe, e Varrone idem Plinius teſtatur. victo omnium, vt idem addit, precio. Et non ita multo poſt: *Quæſtus*, (qui ex aſinis) *opima, inquit prædia exſuperat. Notum eſt in Celtiberia, vel quadragenis millibus numerorum ſingulas enixas eſſe.* Ipſe Varro, eſt cum ſexaginta, eſt & cum tricenis millibus H S, eſt cum quadragenis, Reatinos venijſſe affirmat. Magno ſane ac pro dignitate precio. cum minoris longe ſex cauſidici ex eo genere qui nunc venales ſunt, cum totidem poëtis ac

hiſtoricis mancupio haberi poſſint. Et minore quidam, quos Catones cenſeas aut Paulos, incolumitatem patriæ ac libertatem vendunt. Vnde factum puto, vt honeſtos omni parte admiſſarios in generatione aſini requirat Varro. quemadmodum & dignitatem ijs tribuit. *Quo parentum* (inquit alibi) *gignantur ſimiles, eligendi mas & fœmina, cum dignitate vt fiat.* Certe quidem, ignorantiam in eo qui accuſant, nimiam eorum quæ hoc tempore laudantur, ignorantiam videntur præ ſe ferre. Nam qui hodie vel ſciunt aliquid vel huic rei operam dederunt, fungi ac vmbratiles, qui fundamenta artium, vt ipſas accurate diſcant, prius perceperunt aut intelligunt, Grammatici, qui Politicarum rerum demonſtrationes ex effectibus ac cauſis proprijs, colligere ac ſcrutari accurate didicerunt, contumelioſe nunc Philoſophi dicuntur.

Lib 2. de re Ruſt. cap. 6.

Horum ille nihil egregie præter cætera
Studet.

Primo enim, vtrum plus analogiæ an anomaliæ tribuat, incertum eſt. Sane nec ex Priſciano quæ Aptota, nec ex Probo diſcit quæ Catholica dicantur: nec articulorum vim ex Apollonio:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

multo minus, an ſimpliciter an ad exemplum certum ac æternum ex ſententiâ Platonis mundus factus ſit. Nam in ſingulis, quæ vocant, cuius generis Herbarum eſt hiſtoria & Animalium, haud multum profeciſſe, vnum maxime euincit. Aiunt quippe, in Thuſcia cicutæ quoddam genus eſſe, quam depaſci noſter, ſiue voluptatis causâ, ſiue vt languentem carduorum aſſiduitate ſtomachum hac ratione erigat, nonnunquam ſolet: parum gnarus quidem ille, vt ſuſpicor, quid Socrati euenerit. Hoc perfunctus (quanquam maximis exemplis ac vi herbæ excuſari poterat,) haud confeſtim tamen moritur. Interim lethargo graui captus, pro defuncto ac jampridem conclamato jacet. Quod agricolis faciliſſime perſuadet, qui, haud dubiâ ſpe lucri, corium Endymioni noſtro protinus detractum eunt. Quem vt primo quidem, ne indignum quicquam mortuo committat, nihil mouet, ita jam exutus parte ſui, quod tum denique rem ſuam videt agi, plenos illos maieſtate oculos cum pedibus attollit. quo ſchemate, ineptum diſcerptorem illum ſuum ac prædonem metu ac pauore in fugam agit. Credo, non quin verum

Vide Matthiolum, ad Dioſcor. lib. 4. c. 74.

verum illud Stoicorum eſſe ſciat, Iuſtum & propoſiti tenacem, nulla ratione ab inſtituto dimoueri: ſed, quod ſummis oſſibus diuulſa cutis, vt mortali omnes ſemine oriundi ſumus, graues ſentiendi cauſas habet. Ac ſic, quanuis cæterorum parum gnarus, ſcitum illud Medicorum, Ariſtoteli aduerſum, Inſtrumentum tactus cutem eſſe, autor maximus confirmat. Idem nec Politicorum axiomata, neque Primæ quæ vocatur placita philoſophiæ, neque Dialecticorum, quæ ex hac proueniunt, vocabula addiſcit. Non indoctior nonnullis qui hæc omnia contemnunt, & digniſſimus profecto qui ab iſtis pedem nunquam vnicum recedat. Neque dubito quin iſti, vt nunc pſittacos aut ſimias aut canes in delicijs habere ſolent, breui aſinos ſint habituri. Quibus quam ſimillimos nunc habent. quos non alio calore quam ſtuporis amant, & quod nihil ſcire eos arbitrentur. Quod fataliter non paucis ex antiquis quoque placuit principibus. Vt omittam eos, quos libidinis ac fœdæ voluptatis cauſâ, coluiſſe nomen illud atque impoſuiſſe ſuis, a ſcriptoribus notatur. Qualis olim fuit Onos ille Commodi, & Veretraſinus *Lamprid. Commodo.*

impuri Marci, de quo memorat Capitolinus, & Onobelos Heliogabali. Quales, quos matronis in delicijs fuiſſe ſcimus. Vnde illud,

Id. Heliogab.

atque alium bipedem ſibi quærit aſellum.

Iuue al. Sat. 9.

Membri eius causâ, quod in aſino, κορυνη, hoc eſt, claua, a Nicandro dicitur. Illud enim execrandum, & Mileſio ſermone dignum eſt,

Id. Sat. 6.

mora nulla per ipſam
Quo minus impoſito. &c.

Nam reliqua diſſimulare malo. quanquam non inverecunda magis quam fabellæ Madaurenſes, quæ ab omnibus teruntur. Sed nec audiendi ſunt inepti quidam, qui dicterijs ac prouerbiolis naturam eius traduxerunt. Homines haud dubio maligni. Cuius generis ſunt illa quæ de carduo obijciunt. in quo nihil præter cibum quærit, cum in alijs pleriſq; infinita præter vſum ſpectent homines. Et quod aſininum ſuperat ſtuporem, opes quærant vt cuſtodiant: quarum vſum ad hæredem ſtolidi tranſmittunt. Quanquam vſque ad carduos jam ipſi quoque profecerunt, qui hos inter fercula nunc habent. Tanta eſt ingeniorum leuitas. Atque ego, cum ex his atque alijs non paucis, quantum aſini exemplo & autoritati, contra

contra noſtrum vel judicium jam ipſi tribuamus vel opinionem, mecum cogito, ne ad carduos quæcunque in aſino traducimus paulatim adjungamus, metuo. Nec diſſimile eſt illud, Stramen mauult aſinus quam aurum. Et quid ſi pleriſque noſtrûm

Vilius argentum eſt auro, virtutibus aurum,

& affixas huic vnico metallo ſpes plerique extra vſum ſtolidiſſime tranſmittunt? Quod in aſinum non cadit. Tale eſt, In vnguento aſinus. Tale eſt, Aſinus ad tibiam. Et

Ὄνος λύρας ἤκουσε, καὶ σάλπιγγος ὗς.

Lyram audit aſinus, & tubam ſus.

Quod & Pythagoricos ſenſiſſe volunt, qui expertem omnis harmoniæ factum a natura aſinum dixerunt. Quaſi non inprimis muſicum ſit animal. Et quod magis etiam ſtuporem aut ineptam æmulationem ac liuorem arguit, quaſi non quæ maxime laudantur e clientis noſtri oſſibus formentur tibiæ. Quod de eo Plinius, &, qui ſummopere hoc in aſino miratur, ſcriptor Chæronenſis, inter cæteros obſeruat. Vt ex iſta quidem parte, filius Muſarum aut alumnus dici mereatur: niſi quis collegam dici malit. Quibus illa (quanquam nihil ſit neceſſe & jam alij id præ-

Plut. in Conuiuial.

 ſtiterint)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſtiterint) addantur: Aſinus myſteria circumfert dorſo. Inter apes aſinus, aut, Inter ſimias. Aſinus Ægyptius, Aſinus Myſius, Cumanus, Acharnenſis. Aſino dat oſſa. Aures mouet aſinus. Aſinus perpluitur. *Aſinus immittit caput. Lana aſini. Aut Rex aut aſinus. Larua aſini, & Vmbra. Caput aſini quid nitro lauas? Piger vltra aſinum. Narrare aſello fabulam. Gramen aſino & fuſtem. Aſinus leonis pelle indutus. Vultum circumferre aſini. Malo aſino invehitur. Muli quanto præſtant aſinis! Alia fert aſinus & Lacon. cæteraque id genus (nam ineptiarum tædet) quorum paſſim hic meminimus. Quæ vel †priſci vel recentiores, cum interpretatione ſingulorum collegerunt. Nam Cephiſodori illud, ſummam animi præſentiam conſtantiamque in calumnijs deſignat:

*Σκώπτει με· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

Illud autem Flacci, admodum abſurdum equidem, ne dolo dicam, atque ineptum, mihi ſemper viſum eſt,

vt ſi quis aſellum
In campis doceat parentem currere fræno.

Quaſi libertatis nota frænum ſit in equo, aut de

* ὄνου παρέκυψις.

† *Suidas, Heſych. Paræmiographi.*

* *Illudit mihi. ego autem verbis inſtar aſini perpluor.*

Sat. 1. l. 1.

de generoſitate quicquam aſini diſcedat quia ſeruitutem non admittit. Et hæc ille, qui ex fide atque Annalibus Æſopi (niſi quod Steſichoro hoc Ariſtoteles aſſcribit) ſummam in equino genere imbelliam traducit. *Rhetor.2.* qui a ceruo, animali timidiſſimo, communi gramine olim pulſi, manum ſimul hominis & frænum admiſerunt. *Horat. Epiſt. 10. lib.1.* Quid quod princeps ſapientum, flagrum equo, frænum aſino aſſcribit? Credo, quod in Oriente equi vulgo inſolentiam pertæſi, aſinum frænarent. *Sicut flagrum equo, ita frænum*, inquit, *aſino*. *Prouerb. 26. 3.* Quanquam alij, vt ſæpe alias, ignari huius moris, † vocem vnam aliter aut reddunt in hoc loco aut interpretantur. *† vocem* מתג. Eius certe generis ſunt alia non pauca. Vt non tam ex vero quam ineptis factionibus ac præiudicijs cum aſino experiantur homines. E quibus quædam maniſeſte a pueris ad viros defluxerunt. qui, ludentes, vt jam pridem a Grammaticis notatum eſt, victores ſuos, Reges, victos contra, Aſinos dicebant. *Pollux. l.9. c.1.* Et ludorum aliquot, in quibus vſitatum illud fuit, genera commemorantur. Ac ne ſolis hic Grammaticis credamus, ecce tibi ipſe in Theæteto Plato:

★ ὃς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

† ὁ δὲ ἁμαρτὼν καὶ ὃς ἂν ἀεὶ ἁμαρτάνῃ, καθεδεῖται, ὥσπερ, φασὶν οἱ σφαιρίζοντες, ὄνος· ὃς δ᾽ ἂν περιγίνηται, βασιλεὺς ἡμῶν. Vnde & illud, Rex aut Aſinus. Et hæc quidem homines. At ne Diui ſirint, vt humanâ vnquam voce aſinus vtatur, qui nunc extra vrbem ac Rempublicam Æſopi nunquam loqui ſolet. Quod ſi illi vel ad triduum concederetur, quibus(O Dij ipſi!)quam non minus veris quam facetis cauſam ſuam vindicaret dicteriolis! quot parœmias, non ſalſas modo, ſed veriſſimas, aut ipſe adferret, aut ab alijs excogitatas, confirmaret! Quam gauderet, cum audiret, Homo homini eſt lupus! quam facete exclamaret, Aurum homini eſt Deus! Quam feſtiue ſubrideret, cum videret, causâ huius trepidare, angi, anhelare, peierare, ac nihil non audere homines: huius causâ, cum marinis fluctibus ac ventis contrahi; qui tantopere aquam horret, vt ſi, teſte Plinio, *vel minimus interſit riuus*, pedes tingere imprudenter caueat. Proprio heroibus timore. qui cum omnia contemnant, vndam & naufragium plerunque abhorrent. Vnde Vlyſſes ille vrbicapus, vt a Poëta principe vocari ſolet, plorat in periculo marino, eiulat,

† Qui peccarit autem, & hoc ſemper aget, quod a pueris qui pila ludunt dici ſolet, Aſinus, qui autem vincet, Rex dicetur.

Τρὶς

Τεὶς μάκαρες Δαναοὶ · | *Ter beati Danai. Vide Hom. Odyſſ.5.*
exclamat. Et Æneas, ad eundem fere modum. Animus quippe ingens, qualis eſſe heroum ſolet, cum ex igne conſtet mero, cui nihil æque aduerſum eſt atque humor, nihil æque hic metuit ac mortem: eam dico, quæ vigorem iſtum diluit aut tollit. quod non ſine causâ fortibus concedit Stagirita. Addit Plinius, quod admiratione inprimis dignum eſt: *Nec niſi aſſuetos potant fontes, qui ſunt in pecuarijs, atque ita vt ſicco tramite potum eant.* Et: *Mirumque dictu, ſitiunt, &, ſi immutentur aquæ, vt bibant cogendæ (aſinæ) exorandæve ſunt.* Quidam credunt, cum e fluuio aut fonte bibit, quod heroicis ingenijs e bile atrâ euenire ſolet, aliquid imaginoſum pati. Quippe, cum in aquâ eminentes illas ſuas ac acutas videt aures, tremere, ac timere, ne ab ijs oculi, quos jure amat, ſibi eruantur. Scio hoc ridiculum videri. Mihi tamen contra magis deridiculi videntur, qui in alienas intuentur ſemper ac jocantur, ſuas nunquam vident. Vnde fit, vt paucæ ſint ſocietates aut collegia in quibus non ſit vnus aliquis qui talis videatur cæteris, & ab ijs, qui præ reliquis ſe ſapere arbitrantur, traducatur. Quod ſi quiſque fontem, acceſſurus alios, conſu-

Ariſtot. Eth. 3.

Lib.1.c.43.

leret vel ſpeculum, aut ſi æque corporis atque animorum apparerent notæ, faxo pauci ſint futuri, qui non aliquando verum eſſe diſcant,

Auriculas aſini quis non habet?

Tum & Midam, cui hoc euênit, Regem potentiſſimum fuiſſe. Sed jam denuo, vt verbum vetus eſt, Ab aſino delapſi ſumus, niſi quod conſtrictum adhuc auribus tenemus. Quam ſe oblectaret idem ille noſter, cum videret, ſæpe exigui lucelli causâ bellum ſuſpici aut pacem: libertatem quoque, quæ bonorum prima eſt, venalem circumferri! Et, quod omnem ſuperat ſtoliditatem, ſolum hoc parare, nõ ne egeant, ſed vt poſſideant. Ac potitos quidem, neque habere id quod habent, neque frui eo quod ſunt conſecuti, ſed augere partim id quod poſſident, optare partim quod non habent. Vt quod tanto opere corraditur, ingratis ſæpenumero relinquant & plerunque indignis. Nonne, quoties auarum aliquem conſpiceret, qui

Lucill. *(um bulgâ cænat, dormit, lauit,*

lepide adijceret,

Id. *omnis in vnâ (vitâ.*

Spes homini bulgâ eſt. hac deuincta eſt cætera

Nonne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Nonne in carduis ſecure, ac ſecurius fortaſſe quam Caligula in auro, aſſidue volutans, eiuſdemque autoris interim verſiculos decantans, longe ſe feliciorem exclamaret,

Cui neque jumentum eſt, nec ſeruus, nec comes vllus: Id.
Bulgam, & quicquid habet nummorum, ſecum habet ipſe.

Vt non temere Menander Comicus, feliciorem homine pronuntiarit aſinum. Quia enim huic, inquit,

κακὸν δι' αὑτὸν οὐδὲν γίνεται, *mali nihil, cuius ipſe cauſa eſt, ipſi euenit:*
Ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτῷ, ταῦτ' ἔχει. *Sed quæ illi contulit natura, ea habet.*

Quid dicturum porro arbitramur, ſi in magna ciuitate poſitus, videret, quoſdam, vt Reſpublicas in ciuitate baiulent ac dignitates, nihil non moliri, quibus graues ac onuſti, nemini de loco, aſinorum more, aut de viâ cedunt: tum inprimis, quibus artibus perueniant ad iſta ac illecebris. Et hæc quidem cuncta recuſantis ſpecie. Quanta voluptate animi nonnullos ex ijſdem, qui ciuilem ſibi vindicant ſcientiam, videret. qui, cum cætera contemnant, ac plerunque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Criticorum Coniecturas, Obſeruationes, Miſcellanea, ac Varias, tanquam puerorum par atque impar lepide traducant, nihil aliud quam micant ipſi & coniectant: ac ne ſcopum quidem habent niſi vagum ac incertum, quem leuiſſima res mutat aut conuertit. Ac ſi aliqua vel mors, vt ſolet, aut, vt inter principes, quos bella diſtraxerunt, fœdus interueniat, aut ſi denique alibi Cupido, non ineptus ille ac cæcus ſtellio, ſed alter quidam, plane oculatus, vnum modo vibret ictum, videas continuo

Ingentes trepidare Titos.

Ac prudentes illos, qui futura multo verſant ante ac diſponunt, nihil aliud jam præter notum illud ſcire, Non putaram Et hos aliquem ex eruditis pædagogum dicere aut ineptum! Nam quod illos laudant ſolos, ſolos admirantur, qui arcana Rerumpublicarum acutiſſime, vt videtur ipſis, excuſſerunt, nullos ſibi minus alienos ab ineptijs videri diceret. Nihil enim quo tueri ſe, aut Principes, aut Optimates, aut Plebs poſſit, ipſis relliquum feciſſe. Ac ne ſuis quidem, quibus operam dediſſe conſtat, cum hæc ſcriberent. Vt omittam, ſæpe, dum prudentiæ affectant laudem, probitatis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tis atque exiſtimationis facere jacturam. Inſtar meretricum. quæ, dum callide obnubunt vultum, neque cuiquam ſe ſpectandas præbent, publice pudorem vulgant. Inter veteres Reſpublicas, de quibus (vt plerunque nunc plebs noſtra de præſenti ſtatu) plebi quam ſimillimus, libenter judicaret, primo omnium Athenienſes, tanquam ſibi non diſſimiles, poſt eos autem Pop. Romanum, miraretur. Inter Reges, omnia diuerſa ſentientes, neminem Macedoni Philippo anteferret. a quo omnibus in expugnatione vrbium prælatus eſt. Inter quæ hoc maxime feſtiuum illi videretur, quod, dum Græculi conatu magno ac vi bellicâ certarent aut in dubijs reſponſa peterent, & dum Delphicum nonnulli, alij Iſmenium, Mileſium aut Clarium Apollinem, accederent; vni huic, qui tum aſinorum tum oraculorum ſolus vſum intelligeret, in mentem opportune venit, vnum eſſe antiquum, carioſum, obſoletum, prope ignotum, quod Dodonæ olim excidiſſet.

Vide quæ ſupra de hoc Philippi dicto.

ΔΩΡΑ ΘΕΟΥϹ ΠΕΙΘΕΙ ΚΑΙ
ΑΙΔΟΙΟΥϹ ΒΑϹΙΛΗΑϹ.

Dona Deos flectunt, venerandos dona tyrannos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Quo ſic vſus eſt, vt totam Græciam, cum templis omnibus, tripodibus, cortinis, ſacerdotibus, hariolis, atque ipſo etiam Apolline, in manu circumferret. qui Deorum optimus, credo quod onuſtum auro aſinum in templa clam admitteret, nulla niſi pro Philippo amplius oracula reddebat. Quare, vt prudentiſſimos exiſtimaret eos Reges, non qui equis & armati lente dimicarunt, ſed qui aſinos ſic adornatos clam miſerunt, ita eos ciues reliquis prudentiores eſſe exiſtimaret, qui ſub Rege callido, vulpinam aſininâ, cum neceſſe eſt, tegunt. Multis quoque haud dubio autoribus, a quibus male aut benigne eſt acceptus, par, quod aiunt, pari redderet. Atque inter eos ſeni Phrygio haud parum ſe obſtrictum fateretur, qui ad rationis partes ac ſermonis, bruta lepidiſſime vocauit. Multa enim, non indigna ſe, ab eo ſibi tribui. Et fabellam inter cæteras extare in eo non inelegantem. Quæ, ni fallor, talis eſt. Flumen aliquando ſale onuſtum tranataſſe aſinum. qui cum forte in aquam eſſet lapſus, liquefacto ſale, plurimum de onere detractum protinus ſenſiſſe. Quod cum aliquoties, vt miro eſt ingenio, expertus eſſet, ſpongias impo-

impoſuiſſe dominum. De quibus cum eodem modo quo de ſale judicaret; iterum conſulto lapſum, vi iniqui oneris depreſſum ac extinctum eſſe. Addit ſcriptor Chæronenſes, principem philoſophorum Thalen, æmulatione ingenij, cum aſino certaſſe atque ab eo victum eſſe. quod nunc mulo peſſime tribuitur. Niſi forte Criticorum id ſecordiâ euênit, qui ἡμίονος pro ὄνος ediderunt. Cuiuſcunque culpâ id ſit factum, minus ei gratum reor, laudes tantas ſic ad alios transferri. Nam Simonidi haud parum ſuccenſeret: qui, cum mulos aliquando commendaret, nomine aſini diſſimulato, quaſi plus a matre dignitatis ac virtutis traherent, ijs verbis

Plutarch. De ſolert. Animal.

Ariſt. Rhet. 3.

† Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων

odam auſpicari auſus eſt. Quem inſignem ſui generis fuiſſe hoſtem, inter reliqua & * Iambi, quos de fœminis conſcripſit, ſatis innuunt. In quibus, eam quam ex cinere & aſino conflatam fingit, ad officia domeſtica cogendam, ac plerunque vt voracẽ ſic libidinoſam eſſe, oſtendit. E quo ſatis conſtat, auariſſimo poëtę, (nemo enim neſcit quę de eo a veteribus commemorantur) aſinum omnino nullum, niſi forte, ex præſcripto Regis Macedonici,

† Gaudete velocium filiæ equorum.

** Qui apud Stobæũ in in fœminarum vituperio legũtur.*

cedonici, onuſtum auro placuiſſe: qui, vt raro ad poëtas commeare (nam tardiſſime incedunt) ita vniuerſo generi equorum anteferri ſolent. Extat Palladæ, poëtæ Epigrammatarij, quod multi laudant, non decorum aſino encomium.

Lib. Anthol. Epig. 2. Tit. εἰς Δῶρα.

Ἀντίσπαστον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκε,
Τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης·
Υἱὸν ὄνον βραδυτῆτος, ὄνον πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
Τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον πρότερον.

Refractariū, lentum, a quodam accepi aſinum,
Qui in via, tanquam portus eſt eorum quos vehit:
Aſinum tarditatis filium, aſinum, laborem merum, & ceſſationē,
Qui cum retro eundum eſt, ex vltimo fit primus.

Cui, & fortaſſe non omnino infeliciter, reſpondere poſſet:

Ἀξιάγαστον ἐμοί τις ὄνον μεγάθυμον ἔδωκε,
Τῶν βασταζομένων ἵππον ἀεθλοφόρον·
Υἱὸν ὄνον ταχυτῆτος, ὄνον τόνον, ὄκνον ἄοκνον,
Τῶν θεμένων καὶ τοὺς ὑστάτους προτέρους.

Admirabilē, magnanimū, a quodam accepi aſinum,
Qui equus eſt palmarius eorum quos vehit:
Aſinum, velocitatis filium, aſinum, merū robur, ceſſatorem qui non ceſſat,
Qui efficit, vt vltimi ſint primi.

Mens autem vtriuſque epigrammatis e Græco petenda eſt.

Aliquanto tamen, niſi fallor, acrius, nec ſine graui causâ, nouos Sacræ paginæ interpretes corriperet. Qui cum plurimis in locis, *pullum aſini*, legiſſent, nihil præter *pulli* nomen expreſſerunt. Quod non aliud quam factionem eſſe. Ita pertina-

tinaciter hoc agi. Ac ſe quidem tam anguſti animi non eſſe, vt in fide interpretum fortunas ſuas aut ingentem animum, fundatum eſſe credat, aut ineptijs poſtremo moueatur. cauſam tamen non videre, cur aut ſui eos pudeat, aut vocem fugiant quæ toties in Sacris memoratur. Et quid cauſæ eſſe, cur, cum filios Iaïri, celeberrimi herois, qui triginta erant numero, triginta *Iud. 10. 4.* aſinorum pullis vehi dixit ſcriptor Sacer, nihil præter pullos ponant. cum prope infiniti ſimiles reperiantur loci, & ad eum ipſum, pridem eius gentis annotauerint † Doctores, aſinos, aut potius, aſellos, ſolos proceres in Oriente ac magnates, conſcendiſſe: qui vel dignitatem publice vel cenſum oſtentare hoc ipſo credebantur. Quare item, cum in magno illo ac ſublimi Hymno, * animoſa heroina, quæ in Iſraele jus dixit, principes affatur, qui in bellum aſinis vehuntur, † mulos quidam ſuppoſuerint pro aſinis. Quæ lubido immutandi, ſi in Sacris cœperit graſſari, nihil cauſæ eſſe, cur non loco aſini, camelos, pardos, boues, quod uis denique animal, in poſterum legamus. Cuius factionis ne immunes quidem eſſe Græcos.

† *Inprimis Rab. Dauid. ad 10. Iud. v. 4. & 12. v. 14.*

* *Debora. Iud. 5. 10.*

† *quo loco vetus verſio* ſuper aſinos nitẽtes. *Græci,* ἐπὶ ὑποζυγίων λαμπινῶν.

Qui in eo loco, vt Hebræi ac Ioſephus obſer-
Num.16. 15. uarunt, * vbi magnus ille Moſes, populi im-
probitate ac rebellione victus, tantâ fide ac
corruptelæ odio egiſſe ſe cum populo teſtatur
vt ne vnum quidem aſinum acceperit, ne cauil-
lo locus eſſet, aut Rex Ptolomæus, cuius causâ
Sacram paginam ſuſceperant interpretandam,
aliud quid accepiſſe, (ita enim referunt) exiſti-
† rem deſiderabilem. maret, † ἐπιθύμημα ſubſtituerunt. quemadmo-
dum in alijs pro, *aſinorum pullis*, *mulos*, vbi viſum
eſt, in alijs, pro *aſino*, quod magis eſt indignum,
**Eſ.30. 24.* * *bouem* poſuerunt. Ita ſe ludificari. Atque hoc
emendari velle. ne cum boue ſemper ſibi ſit
negocium: quem præponi de compacto ſibi,
pridem factum eſſe cum aduertit. Quod & di-
cteriola nonnulla ac prouerbia teſtari. Qualis
eſt adagio, Ab aſinis ad boues. Et, Qui bouem
nequit, agat aſinum. Sed pleroſque tam infe-
ſtos ſibi eſſe, vt e Sacris libentiſſime ſe premant:
ſi quid ibi lateat, rimentur ac in luce ponant.
cum contemptus aſinorum, velint nolint, no-
ua, ac præſertim, quod jam ſæpe dictum eſt, ig-
nota Orienti res ſit. Nihil ſane cauſæ eſſe, cur
in ſacris eum locum aſino adverſum eſſe credant,
vbi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

vbi, Boue pariter & aſino non eſſe arandum, dicitur. De quo, vt diuerſa alij atque alij, ita nihil aliud, quam, bouem boui, aſinum jungendum eſſe aſino, ne inæquales coniungantur, legiſlator monet. vt Hebræi optime interpretantur. Cui ſimile, A boue ad aſinum: quod ibidem aliquoties occurrit. e proprietate linguæ, in qua bouis dignitati nihil additur, neque aliud quam duo quæ diuerſa ſunt junguntur: vt cum dicitur, A malo ad bonum. Tanto boum ſtudio efferri homines, quibus ſine causâ aſinum poſt ponunt. Quo & illud ſpectat, quod nonnulli, Aleph volunt primam ideo in Alphabeto Hebræorum eſſe literam, quia locum in armento principem tuetur taurus, quem hac deſignari volunt. Quaſi nuſquam primum tueatur aſinus. Qui ſi eſt plerunque primus, & quemadmodum aſtrologos ſideribus in cœlo, ita literis Grammaticorum antiquiſſimos in Oriente, ab animalibus notiſque rebus nomina impoſuiſſe conſtat, quid obſtare, quo minus pro eo quod nunc vulgo Aleph, Beth, dicimus, Athon, Beth, dicatur? Hunc honorem gratum ſibi & ad poſteros decorum fore. Quod facilius ab eruditis

Deut. 22. v. 10.

Iſidor. In boue & aſino arat, qui recipit Euangeliũ: cum Iudæorum obſeruantia.

Lyran. Quod ſapiens & fatuus, in opere prædicationis non ſunt combinandi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

impetratum iri, quia, Atha, Syris notam, ſiue literam, deſignat. Quemadmodum ex voce Athon, quæ Hebræis aſinam deſignat, ſi ſine aſpiratione inuertas, fiet *Nota*, id eſt, litera. Quæ *Rabbini magno ſtudio ſectantur. Adde, quod eandem poteſtatem in Grammaticâ ac numeris quam hactenus obtinuit, hæc litera habebit. neque quicquam aut de Cabalæ acumine, aut de † tempore, quod orbi ex hac literâ Doctores præfixerunt, ideo diſcedit. Et feſtiuæ obſeruationis nota erit Aſinus. Quod ad Græcos autem, non referre, vtrumne a boue an ab aſino incipiant, qui, cum omnes præ ſe aſinos exiſtiment, ipſi in re ſuâ tam ſecuri ſunt ac imperiti, vt ne literarum quidem quibus ſua efferunt ac ſcribunt, hactenus vocabula intelligant. Ideoque, vt Alphabetum ſuum diſcant, non tam ad aruſpices, & Hetruſcorum, quod Romani ſolent, principes, quam ad Chaldæos abducendos eſſe. Quorum, ſine vllo fœnore atque vſurâ tot jam annos *vocibus vtuntur. Ac ne verum quidem arbitror, quod bouem primo occurriſſe volunt Cadmo: cum ſimilius ſit vero, aſinum fuiſſe. Notum enim in Bæotiâ hoc eueniſſe, in qua plures

aſinos

**Adeo vt eâ ratione voces peregrinas, vſu ſuas faciũt. Ita* נמל *quod deſignat illis portum, ſi inuertas, Græcum* λιμὴν *inuenies. quæ hoc ipſum notat.*

† Nam cũ Aleph millenarij ſit nota, volunt Cabbaliſtæ, orbem poſt ſex mille demum annos peritu rũ, quia ſexies in primo Geneſeos verſu, vbi de creatione cæli agitur & terræ, ea litera occurrit.

aſinos fuiſſe conſtat. Vnde Sus Bœotia, & Bœotia auris, aliaque id genus, a ſtupore. Quem vt noſtrâ tempeſtate vulgo aſinis, ita olim bubus ac ſuillo pecori obijciebant. Vnde & nomen regioni hæſit. Quam, cum ſyluis omnibus ac montibus, Apollini ac Muſis, ij ipſi conſecrarunt. Vt ignari quoque aſinos extollant, quibus tantos præſides ac inſpectores addiderunt. Illud quoque monent, Cadmum ſimulac in Græciam veniſſet, nomen ac religionem Palladis Oncææ, cuius Nonnus, Æſchylus, Pauſanias, Heſychius, ac alij non pauci meminerunt, & a quâ Oncææ Thebanorum portæ poſtea ſunt dictæ, ſecum attuliſſe. Quæ non, vt plerique exiſtimant, a bouis, ſed a voce aſini ſic dicta eſt. Si quidem a *nahac*, quæ vox, vt jam eruditi obſeruarunt, aſinorũ olim apud Pœnos ac Hebræos denotabat vocem, factum *anac*. vnde *anca*, & mutata vnica vocali, *onca*. Quemadmodum ὀγκᾶσθαι Græci dicunt aſinum, cum rudit. Vnde & Oncæa Pallas. cuius ineptiſſime originem ad boues trahunt. Pudet enim eos, credo, quod ab aſinis initia ac ortus ſuos deducendos eſſe videant. Quod euadere non poſſunt. Etiam Virgilio non pa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

mur ſuccenſeret, a quo ſemel, nec amice nimis,
Georg. 1. memoratus eſt. Cuius illud:

Sæpe adeo tardi coſtas agitator aſelli,
Vilibus aut onerat pomis, lapidemque reuertens
Incuſum, ant atræ maſſam picis vrbe reportat.

Ouidium libenter excuſaret, qui non ſine causâ dixit,

*alij turpis *Vt rudit a ſcabra *vilis aſella mola.*

Sciret enim duos aſinos, e quibus alter vilis, alter precioſus dictus eſt, nouiſſe antiquos. Vnde Columella:

lib. 6. c. 37. *Id ne fiat, degener & vulgaris aſellus admouetur, qui ſollicitet obſequia fœminæ: neque is tamen inire ſinitur. ſed ſi jam eſt equa Veneris patiens, confeſtim abacto viliore, pretioſo mari jungitur.*

Quorum iſte multinummus eleganter a Varrone dictus eſt. Plinio fortaſſe tamen ſuccenſeret, qui viliſſima prunorum, *aſinina* dixit. Magis certe Flacco, cui placuit in cognomento Aſinæ licenter cauillari.
lib. 15. c. 13.

Aſinæque paternum
Cognomen vertas in riſum, & fabula fias.

A quo peteret, vt idem Claudijs, Sempronijs, Corne-

Cornelijs, obijceret. Quorum alij Aſelli, alij Aſelliones, alij poſtremo, hoc eodem, Aſinæ ſunt dicti; omnes nobiliſſimi. Peteret, vt idem illuſtriſſimæ Aſiniorum genti obijceret, quæ & Senatores aliquot & Conſulares dedit. Niſi forte his præferret Flaccos, qui & ipſi a deformitate aurium ſic dicti ſunt. Nonno vehementer ſe obſtrictum fateretur: a quo in re ſeriâ ac graui, *ταχύγενος dictus eſt. Vt omnino parum abſit, *velox. quin ad dignitatem Pegaſi ab eo ſit tranſlatus. Quem qui nimium aut rident aut mirantur, natione Ægyptium fuiſſe non intelligunt. Vbi tollutarij reperiuntur, qui ad quadraginta paſſuum, vt ferunt, millia, eodem die expediunt. cui non diſsimiles Arabia ac Palæſtina ſemper habuiſſe creditur. Viro maximo Galeno, gratias, & quidem maximas, haberet, a quo non vulgari neque perfunctorio honore celebratus eſt. Nemo enim dubitabit, quin ſi ſpeciem, quod noſtro tribuit, a genere diſtinguat, etiam definiat ex arte ac diuidat, atque eâdem ratione nec a Syllogiſmis & eorum fundamento, quod De Omni dicitur, auerſus ſit. Quod ſi recte aſſequatur, fieri non poſſe, quin ab ipſo hic diſſentiat

Scal. aduerſus Cardan. Exercitat. 217.

**ſiue qui eam Galeno aſſcribunt.*

ſentiat*Galeno, qui ab eius poteſtate ac diſpoſitione, in figurâ ſuâ, quam nunc vulgo Quartam dicunt, aut Galenicam, recedat. Sed & cum Grammaticis Græcorum, pro familiaritate mutuâ nonnihil, credo equidem, expoſtularet. quod ſe, copioſi, ſi Dijs placet, illi ac verborum opulenti, voce eâdem cum vxore includant. Quam rem & incommodo philoſophis & ignominiæ non paruæ ſibi eſſe. Vt cum Ariſtoteles, † ὀχεύειν καὶ ὀχεύεσθαι τὸν ὄνον, dixit. crimen flammis vindicandum. Quod ab eo egeſtate linguæ factum eſt. Ideoque melius Romanos, qui diſtincte ſexum efferunt: tanto ſtudio Grammaticorum, vt non tantum *aſinis*, ſed *aſinabus*, quoque, vt *Deabus*, moneant dicendum. Et Hebræos, Syros, Arabas, Chaldæos, qui, cum nomen habeant commune, fœminæ peculiare ac ſuum addidêre. Tum &, quod in magnâ gente fieri conſueuit, ſuo inſuper & ſobolem diſtinguunt. Optime hos quidem, illos autem negligenter. Ac tantâ iſtos quidem erga fœtum ſuum comitate, vt a* vigilando & alacritate mentis nomẽ impoſuerint. Nuſquam tamen Græcos magis de penuriâ ac paupertate linguæ conueniret, quam in ſuo

lib. Hiſtor. Animal. 6. c. 23.

† inire & iniri.

**Volunt enim* עיר *quod pullum aſini deſignat, ab* עור *dici, quod excitati ſit animi.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

ſuo nomine ac illius vſu. quod ad alia prope infinita tranſtulerunt: & diuerſa quidem maximâ ex parte aut diſtincta. Nam & ſtellas duas geminas in cœlo, & in mari piſcem, & in regno Rhadamanti, neſcio quem aſinum, & in terrâ, inter cætera, porcellionem, animalculum, quod curionem & multipedam Latini dicunt, fuſum item, & axiculum ſeu ſuculam, & funes quoſdam, & fabrilem ſerram, tum & vaſis quoddam genus, & peculiare inſtrumentum medicorum principi, & in teſſerarum ludo vnionem, denique & inferiorem molæ lapidem (qui Hamor quoque, ſiue Chamor, ab Hebræis, quod eſt aſinus) eâdem voce dici. Ac ſi nomen illis aliquando ſuum, (vnumquemque enim dominum ſuarum rerum eſſe) ſubito ereptum iret, multa fore quæ vocabulo cum ignominiâ præclaræ gentis deſtituerentur. cum vnius ſuum, cœlo, mari, terræ, inferis, atque omnibus humanis, jam aptarint. Et hos quidem tam de ſuo liberales eſſe ac prodigos, cum de ſexu ſequiore in gente ſuâ nunquam cogitarint. Magno ac intolerabili errore. Eſſe enim ſuas ſibi, eſſe vxori ſuæ, quod ignoret nemo, certas & peculiares

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

animi ac corporis virtutes. Quas vel vitio vel egeſtate linguæ neutiquam miſcendas eſſe. Has matronas eſſe, quæ labore viris nihil cedant: quarum lac, vt in delicijs, ita inter prima faciei medicamina fuiſſe olim, notum eſt. Vt nonnullas ex Romanis ſeptingentas aluiſſe, autor ſit non vnus. Et quas ideo Poppæa, reliquis comitibus haud fruſtra prætuliſſe creditur. Quanquam, quâ vrbanitate ſunt, par pari viris referunt. nam vt ipſi e complexibus equarum mulos, ita illæ ex equorum, hinnos ac burdones edunt. Multum tamen Græcis ſe debere, & hoc candide fateri. Qui cum ſingulos Deorum tanto pluris eſſe exiſtimarent, quanto pluribus nominibus in ſacris colerentur, quemadmodum non ſine causâ, in

Callimach. Hymno Apoll. & Dianæ.

Dianæ & Apollinis elogio Battiades teſtatur, idem ſibi eueniſſe. Ab vtilitate enim ὄνον, ab officio ἀστράβην, ab ætate & labore plurimo πρωΐην, a virtute μέμνονα, a colore πελίαν & λέπαργον, a libidine atque vſu eius μυχλὸν, ab eiuſdem impotentiâ νωθουργὸν, ab inſigni magnitudine κανθήλιον, κάνθωνα ac βούπαλον, a voce ὀγκηστὴν & βρωμήεντα, a vecturâ onerum νωτία, νωτοφόρον, σκευοφόρον, tum a dentibus

tibus poſtremo, ἀμφώδοντα, dici. Eundem δάλεσον Cretenſibus, κιλλὸν Dorienſibus, μαλλὸν Phocenſibus, βελκὸν Cyrenenſibus, γάδαρο Græcorum vulgo, mutuatâ a Chaldæis voce; ἀνεμώτην denique, a ſacrificandi more, Tarentinis dictum. Quæ non paulò diligentius Grammatici, & hac ætate ex ijs quidam collegerunt. Quos non compilamus, & ſi quando eadem dicenda ſunt, inuentis addimus. Multa quoque haud dubio doceret multa diſceret, neque pauca quæreret ex eruditis. Atque ex ipſis, arbitror, Theologis audire vellet, non argutam quæſtiunculam & diſputationi promptam, quæ Reſpublicas nonnunquam turbant, ſed amœnum aliquid & ſui fori. ac fortaſſis, Quale animal Onocentaurus eſſet, qui ex Aquilæ interpretatione Sacram paginam nunc occupat. Nam Onocentaurum Æliani, quanquam a Pythagorâ, ſi illi credimus, deſcriptum, vt commentum, facile reijceret. Itidemque e Medicis, quid de Galeno ſtatuendum ſit. qui * interim lac aſininum ait eſſe tenuiſſimum, † interim cameli pariter & equi hac in parte anteponit. Quare item, ſi quis grauiter a ſcorpione ictus, id in

*Lib. 6. De ſanit tuendâ.

†Lib. 3. De aliment. facult.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

id in aurem inſuſurret aſino, ex tempore curetur. Nam hoc multi notant. E conſultis legum, An ſi damnum bipes aſinus intulerit, pauperiem feciſſe exiſtimetur: cum non minus ratio hic ceſſet. Vt ſi paraſitus, ſine corde ac capite, in hominem aut ſtatum publicum incurrat: animal, quod leges hic requirunt, nihil minus ſcilicet quam ferum. cum, egreſſus e culinâ, nunquam reuertendi animum amittat. Vnde & Venetorum Patres, cum concluſum intra ſepem atque in Tulliano ſuo tale animal tenerent, ac jam pœnam multi expectarent, multi carminis horrendi legem animo præirent, quanquam læſi, nihilo tamen minus, quem prærogatiua maior ac naturæ leges tutum ac indemnem præſtant, ſaluum ac intactum dimiſerunt. Norant enim rerum humanarum pariter ac legum, ſi qui hodie, conſulti, Actionem nullo jure in pecudem concedi. E Politicis, Cur priſci, ac præcipue Athenienſes, pietatis inſtrumenta, quibus ſemper principes vtuntur, baiulanda aſinis committerent. Cuius rei, niſi fallor, cauſa, antiquariorum limites excedit. Neque quicquam Critici, quod ſciam, quanqam ſatis accurati, hac

Tit. Si quadrupes. paup. fec.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

hac de re ad Ariſtophanem notarunt. Ex Aſtrologis, quod a Pyrrhonijs jam pridem agitatum eſt, Quare aſinus & homo, ſub eodem nati themate, diuerſam vitæ ſeriem ſequantur: adeo, vt alter geſtet onera dum viuit, alter primas, quanquam non diſſimilis, in ciuitate obtineat. E Philoſophis, qui de natura agunt, Quare aſini & equi, ſi recentes ficus baiulent aut mala, fame immodicâ corripiantur. Quare item, albi ex eorum cicatricibus naſcantur pili. Aut ſi quem acutiora juuant, Cur infantes pellis eius, metu vacuos, autore Plinio, efficere putetur. Cur plus ſicci item excrementi (nam & illud diſputatur) reddant aſini quam humidi. Tum poſtremo, Cur tenuior vrina aſinarum ſit quam marium. E Grammaticis ac Criticis, non infrunitis illis, qui ex vnâ Feſti aut Varronis paginâ, quam perfunctorie legerunt, ſpiritus aſſumunt, ſed qui bonâ fide Græca cum Romanis coniunxerunt, Cur in codice Heſychiano, ὄνομα, pro ὄνος, toties legatur. Verum nunc a Græcis ac ſimilibus ineptijs ac tricis, quibus parum noſter capitur, ad ipſum redeamus. In quo multa ſapientiæ veſtigia exhibuit natura. Vt & hic haud paucos bipedum

Plutarch. Sympoſ. 6. & alibi.

Ariſtot, Probl.

Id. ibid.

 excedat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

excedat. Stoici affectus omnes tollunt. Quis hos vnquam, non jam dicam omnes ſuſtulit, quod multis diſplicet, ſed lenes magis magis faciles naturæ vnquam debuit, quam aſinus? Nam quod ad dolorem, qui cum voluptate omnium eſt parens, nemo hunc aut fert conſtantius aut acriore ſpernit animo. Vt nonnunquam fuſte partim, partim onere immenſo fractus ac exulceratus, nihilominus aut edat aliquid in viâ, aut ſecurus ambulet; magnus celeberrimi illius Paradoxi ex eâdem ſcholâ confirmator, SAPIENTEM, QVANVIS IN TORMENTIS, ESSE BEATISSIMVM. Illud vero, NIHIL ADMIRARI, quis conſtantius tuetur? aut quis magis omnia ſecurus atque immotus præterit, quam noſter? Quem non tabulæ ex arte pictæ, non vllius dicti elegantia aut facti, nulla aut orationis grauitas aut carminis maieſtas, aut ingenij ſublimitas, vel mouet vel impellit. Quanquam in hoc vno multos hodie collegas habet. Negant opinari ſapientem. Nunquam opinatur aſinus. Ac tum minime cum vapulat. Sed & baiulare, vapulare, ac impelli, quod

eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

eſt primum vtiliſſimumque e porticu præceptum, ex eorum genere ſcit eſſe, quæ in poteſtate noſtrâ non ſunt poſita. Ideoque, non ferenda tantum ſed & perferenda eſſe. Niſi quod ad perturbationes quantum attinet, aliquanto propius ad Ariſtotelem accedit. Qui nonnullas vel materiam virtutis eſſe exiſtimat vel anſam. Ideoque dirigendas ad virtutem potius quam recidendas. ac nonnullas, bonas per ſe eſſe ac naturales. qualis liberorum amor eſt. Quem tam generoſum eſſe in noſtro ferunt, vt in igne medio deprehenſos tollat. Nam de irâ, notum ſane quæ a Stoicis tradantur: notum, quis quantuſque ſit hic noſter. Fortis, nempe, quantum eſt neceſſe. in familiari autem conſuetudine, vt lenis ſemper, ita ſemper ſui ſimilis. Vt nonnunquam mirer eos, quibus publice affectus ille haud raro nocuit, præceptore alio quam aſino hic vti. Quem iratum nemo vidit, nemo ſenſit vnquam. Et in vrbe Româ, patrum tempore, aulicos fuiſſe ſcimus, qui collegia ac ſcholas inſtituerent, in quibus mutuo ſe probris ac infamiâ notarent.

Eâ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Eâ lege, vt qui pronior in iram eſſet, mulctaretur. Quod vt recte illi, & ad vſum: nihil enim maius eſt ac difficilius quam perturbationes animi ac primos coërcere motus, quibus magni ſæpe proceres ſuccumbunt: ita nondum video quo aſinum excedant: cui hanc prærogatiuam virtus & natura indulſerunt. Ad eundem præceptorem & Sophiſtas cuiuſcunque ſectæ relegari velim: quorum diras, probra ac calumnias, modeſti omnes, etiam ex ipſis, deteſtantur. A quibus qui leuiſſime diſſentit, quanuis omni commendatione ac reprehenſione maior, nullâ ratione euadit, quin ſcortator, ebrioſus, ſcurra, nulli rei, & inprimis, quanquam longe doctior, Theologiæ imperitus audiat. Quaſi ars ingenua aut pars cœleſtis diſciplinæ ſit, conuitiari, aut in alios infamia hæc vertat quam in ipſos. Ad eundem & e Criticis nonnullos: qui, dum frontibus aduerſis, vt arietes, concurrunt, dum ſe ipſi mutuis collidunt ictibus ac plagis, nihil præter aures quas Satyricus deſcripſit,

Perſ. Sat. 1. *Nec manus auriculas imitata eſt mobilis albas,*

& quæ digitis formantur, hoc eſt aſininas, a

lectore

lectore ſuo conſequuntur. Siue enim cum inferiori certant,

Nulla eſt gloria præterire aſellos. Mart.lib.2. ep. 36.

ſiue cum ſuperiori, caſtris & exiſtimatione exuuntur. Æmulationes omnes, omnes ſimultates, etiam ſcholaſticas, ignorat. Credo, quia optime de alijs, optime de ſe exiſtimat. Ac profecto, me quod attinet, nihil eſt quod minus optem, ſi occaſio ſic ferat, quam cum aſino committi. Neque enim modice timerem, ne plerique nouitatis ſtudio, cuius auidiſſimi mortalium ſunt animi, poſthabito patrono, ad clientem ſe conferrent. cuius ſola vmbra, aut illius mentio, inſigne, quod ſtupenda ac diuina illa eloquentia non potuit, auditorium Demoſtheni conciliauit. Eſſent tamen, qui continuo conferrent capita, qui miſellum clam morderent, qui, non vernam equitem, ſed peregrinum eſſe dicerent. Nam hoc tempore ita viuitur. Exterior incedat an interior, ne hilum quidem intereſſe cenſet. Locum ſuum fortiter tuetur, alienum & priorem non affectat. Quæ ineptiæ nonnunquam ſummis rebus interueniunt ac publica morantur. Hære-

ſes nec ſequitur nec ſpargit. Pacem non commendat quidem omnibus, ſed colit. Nulli libertatem ſuam, quanquam ſeruit, nulli ſuam inuidet felicitatem, quanquam miſer. contra quam hominibus ſollenne eſt. Apud quos, vt auis aui capitur & hoc officium aucupibus libenter præſtant quæ jam captæ ſunt; ita ſunt, qui poſtquam ſemel libertate exuti ſunt ac manum pati didicerunt, alienæ libentiſſime inſidiantur. Adeo pleroſque in ſeruitute nihil tam delectat quam cum alijs ſeruire. Quæ cum ſemper ſit ignauia abiecti animi, obſequium tum dicitur. Sicut libertatis ſtudio ac curæ aſſidet rebellio. Quæ vocabula, vt pleraque humana, a ſucceſſu immutantur. contra quem nec ſcholæ nec Grammaticorum rationes quicquam poſſunt. Quanto autem melius candidiuſque noſter. cui cum ex genere animantium, ſalus, ſtellio, ac ſpinus, præter eos, quos jam diximus, infeſti agant, ipſe vix ac raro commouetur, neque ex illis cuiquam autor vnquam fuit, vt in manum homini ſe daret. Tum, quod omnem ſuperat prudentiam, ne quicquam ſe indignum patiatur aut committat, ab aſpleno herbâ, quæ purgare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

purgare bilem creditur, remedium non raro petit. Sicut autem fundamentum Stoicæ *ἀπάθεια, ita Cynicæ, quæ maxime naturam imitatur, † ἀδιαφορία creditur. Cuius notæ ſunt, cubare humi, ſine certâ ſede ac laribus vagari: Venerem, non more humano ſed ſub dio exercere. Aliaque id genus, quæ excogitaſſe Canis generoſus inter homines putatur. Quibus neque video cur aſinus vincatur. Quod ne fiat, lenti eius, far, aut carduum, aut hordeum, aut furſures, aut omnia, quæ ſunt viliſſima, opponimus. Neque manum, quâ, reiectâ cotylâ, haurire didicit, moramur. cum compendio maiore, ſolo ore noſter, meram, &, vt matre nata eſt, fluentem, ſtomacho tranſmittat. Cuius potu, etiam pingueſcere notatur. Illum enim, qui dum viuit nunquam bibere putatur, fidei Græcorum & Herodoti relinquimus. Hoc ſubinde miror, quare Baccho ab antiquis conſecretur. niſi forte ob ferulam, quâ delectatur, vt videtur Plinio: aut quod primus omnium putationem vitis ac reſectionem demonſtraſſe hominibus putatur. Quâ de cauſâ, aſinorum capita, & quidem vite alligata, Romæ, in triclinijs repoſita fuiſſe anti-

*affectuum vacuitas.

† promiſcuitas: virtus quæ ſine diſtinctione omnibus promiſcue eſt contenta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

qui docent. Inter cæteros Hyginus. Neque alio reſpexit Iuuenalis. Ita enim.

Sat. 9. *Sed nudo latere, & paruis frons ærea lectis,*
Vile coronati caput oſtendebat aſelli.

Vnde a Chaldæis quoque ac Syris, literis ijſdem quibus vinum, nomen eius ſcribitur. Quemadmodum & apud Græcos vno tantum diſtat elemento. Pannum duplicem nec geſtat nec oſtentat; pelle vnica ſat fortis, quam non mutat: nec propterea, quod multi admirantur, Cynicorum aſſeclas perpetuos admittit. quibus princeps animalium naturæ beneficio immunis eſt. Denique de dolio ſecurus, ſine vllo apparatu, ſomnum, feſſus ac defatigatus, occupat, non quærit. ac poſt onera continua ac flagra, pronus humi aut in latera procumbit,

Noctemque ſub dio & trepidis agit
In rebus.

Cum interea bellator equus, rei omnis publicæ oblitus ac priuatæ, non ſub Ioue, ſed in ſtratis noctem agit. Sit ne virtus verecundia, an quædam animi affectio, non ſine causâ diſputatur. Hanc vt omnes Cynicis eripiunt, ſic matronis in hac gente Plinius ac cæteri, præſertim vbi partus

appetit,

appetit, aſſcribunt. *Paritura* (inquit) *lucem fugit & tenebras quærit, ne conſpiciatur ab hominibus.* Forte quod tum demum imminutâ ſe virginitate inter homines verſari ſentit. Curâ ac ſollicitudine carere, proprium eſt aſinorum, inquit Ariſtoteles. quæ haud dubio eſt illa patris Epicuri, alijs haud ſatis intellecta, animi tranquillitas. quam famoſo voluptatis nomine nonnulli deformarunt. Illa, quam εὐεστὼ ante dixerat Democritus. quæ ad ſummum vitæ diem comitatur noſtrum. Porro, quo cuiuſque animus in terris defæcatus magis eſt magiſque purus, hoc in ſomnis concitari acrius putatur. Quod & noſtro vſu venit. qui *Plin. lib.8.*
ſi quando ſomniat, quod ſæpe fieri notatur, tanto *c. 43.*
vngularum motu terram ferit, vt illiſæ humo penitus rumpantur. Quid in ſomnis videat, incertum eſt. Neque enim verſus, credo, ſcandit. nam hoc inſanire vocant aſini. Tum & leuitatem quandam in hoc genere hominum accuſant quidam, cum grauiſſimum ac ipſis ſimile animal ſit aſinus. Si quis tamen diuinationi in re tantâ locus eſt, de vmbrâ ſuâ ſomniare eum tum exiſtimo. Nam vt ipſe mentis eſt mitiſſimæ, ira illa, vniuerſam nunc Europam concitat atque occupa-

 tam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

tam tenet. Hinc tot controuerſiæ de rebus nihili ac ineptiolæ, quæ ad bella ſæpe & ſanguinem proficiunt ac gliſcunt. Nam vt quiſque vmbram aſini aut propriam in ſomnis vidit, ita protinus diuerſum aliquid a cæteris de eâ ſuſpicatur aut in vulgus edit. Quæ quo eſt tenuior, hoc magis animos accendit, cum ad ſeria admittitur. De morte quid exiſtimet non ſatis conſtat, niſi quod ab eâ aliquid timere creditur. Moriente enim aliquo e ſuis viſo, quam celerrime ipſum genus, Plinio autore, deficit. Moriturus autem ipſe, nec teſtatur, nec querelam inofficioſi metuit. Quippe liberis, in vniuerſa bona, ac præſertim ſanctam illam ignorantiam, ab inteſtato venientibus (quod & inter homines nunc obtinere video) mulis ex ſemiſſe, aſinis ex aſſe. Vbi vero moriendi inſtat tempus, eo fere modo quo terrarum victor Macedo, e vitâ abit. Poſtquam enim ſemel expirauit, amplius non viuit. Funus omni apparatu, omni pompâ caret. Vnde & ab Hebræis funus tale, (ne quid de clientis noſtri moderatione hic omittatur) Funus aſini, vulgari verbo dicitur. Mortuus, ne nihil agat, ſobolem de ſe produ-

producit. Nam, vt viuus mulos, ita tum crabrones gignit: animoſum animal, & quod facillime irritatur: irritatum, niſi difficulter animos non ponit. Quod non pauci hodie experiuntur. Magis autem cæteris qui controuerſias Sophiſticas attingunt. Quod impune nemini, quod ſciam, hactenus ſucceſſit. Certum eſt, vt ſemel concludamus, inter animalia non eſſe dubium quin aſinus excellat: inter homines non eſſe dubitandum, quin, vel conſuetudine, vel tacito amore animalis, vel fatali quadam & occultâ ratione, qui ad aſinum præ cæteris accedunt, cæteris non raro præferantur. Quod qui ſemel animo propoſuit, moroſos omnes queruloſque, ac de hoc perpetuo ſollicitos, magno animo ridebit. Ipſe interim ſecurus ac tranquillus, id quod emendari nefas eſt, conſtanter feret; vnâ ſapientiâ innixus, quam nec ſtulta hominum judicia nec ſæculi calamitas attingit. Hoc de me teſtari poſſum, nunquam magis erigi aut animo attolli, quam cum æmulorum de me voces ac judicia intelligo. qui, vt olim optime Pythagoras e modo ſpatioque plantæ Herculis de corpore Herois iudicabat, de exiſtimatione homi-

num

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

num magnorum, e liuoris magnitudine pronuntiari poſſe exiſtimo. Ad quem tamen habitum non niſi ſenſim perueniri, id quoque equidem expertus fateor. Neque raro hanc prudentiam in ſummis hac ætate hominibus deſideraui. qui, obliti Socratis, cum viros ſæpe maximos, a quibus laceſſiti ſunt, prætereant, in aſinorum agmen bilem vertunt. Græco cuidam haud diſſimiles. qui cum agaſonem percuſſiſſet, atque is domo ſe Athenienſem eſſe diceret, toto impetu in aſinum converſus, Tu Athenienſis, inquit, certe non es. qui, cum tribum nullam, nullum pro ſe populum adferre poſſet, ad ſatietatem fuſte dedolatus eſt. Nos, quod tanto debebatur animanti, candide perſoluimus. Quod ſi me quoque inter cæteros hic commendaui, res inuidiâ, ni fallor, caret. Et Plutarchus, prudentiſſimus ſcriptorum, fieri id poſſe ſcripto integro probauit. Sed nec dubitare quidem poſſum, quid de me dicturi ſint, qui linguas omnes, omnes literas cum ſapientiâ oderunt. a quibus ſatis erit ſi non penitus auerſum eſſe ex his intelligent. Nam ſi crimen ſummum eſt ac pædagogicum, in Græcis aliquantum ac Latinis profeciſſe,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

feciſſe, quis abſoluet eos qui tentandum quiduis putant ſapienti, vt pauciſſima ignoret? Inter quos libenter nomen meum ad poſteritatem omnem, hic conſigno. Qui ex quo ineptæ juuentutis ſpatia exceſſi, neſcio quo pacto aſinos amare cœpi. Memini enim me, cum prima olim literarum rudimenta ſub doctoribus deponerem, quoties aut carmen aut orationem infeliciter ſcripſiſſem, aut quæ dicerentur minus eſſem aſſecutus, magno cum dolore meo aſinum ab illis dici. Quod vocabulum, vt per ſe atrox, grauius quam dici poteſt, animum tum penetrabat. Donec accurate in res humanas intueri, Græca cum Romanis, noſtra cum antiquis, paulo aliter quam pædagogi ſolent, inter ſe conferre, &, vt alij antiquitates aut obſcuras voces, ſic arcana ac recondita imperij in maximis autoribus notare, ac de ijs judicare, cœpi. Ibi enim facile intellexi, nihil eſſe cauſæ, cur id eſſe nollem, quod tam multi, & nonnunquam proceres, ac totæ gentes, eſſent aut fuiſſent: ac, vt reliquos omittam, quod tam multi eſſent, quos præferri cæteris videbam. Amorem quoque ac admirationem, quâ clientem noſtrum, quem cum plures co-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

lant, multi tamen accuſare audent, ſemper proſecutus ſum, hoc ſcripto profiteri viſum eſt. In quo, niſi fallor, etiam expreſſi quem commendo. Nam vt ille ſine certâ lege aut ordine vllo, cum in carduos præcipue, aut ſegetem, quod illi tribuit Homerus, incidit, libenter errat ac de viâ abit, ita nos ad hominum ineptias & aſini cognomines, cum lubuit, digreſſi ſumus. Quod tutiſſimum putaui, quia nemo eſt qui talem ſe exiſtimat. Ac ne illi quidem quos Europa vniuerſa oculis deſignat. Quanquam inter omnes nemo ſit qui meliori jure id nomen vindicare ſibi poteſt, quam vos Patres. quos cum homines natura genuiſſet, ignorantiâ ſcientiarum ac contemptu, quibus, linguas maximum erectæ mentis atque ipſius ſapientiæ, inſtrumentum, ancillari decet, primum vobis inter aſinos feciſtis locum. nunc autem, poſtquam ſpem diſcendi fruſtra cum ætate elapſam cernitis, vel priuati, vel in dignitate, (nihil enim refert) poſiti, vobis diſſimillimis libenter inſultatis. Qui, vix dici poteſt, quam hoc generoſo animo contemnant. Ac non dubitamus tempus aliquando fore (quanquam crudeliſſima hæc bella, vaſtitatem vni-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

vniuerſæ eruditionis ac interitum minantur) cum præclare meritis de omni diſciplinâ gratiam perſoluent eruditi. Vos autem, vel ne extitiſſe quidem ſciet vnquam, aut ſi eò ope ac commendatione noſtrâ, veſtrum aliquando peruenturum eſt nomen, aſinorum principes fuiſſe, omnis fatebitur poſteritas.

DIXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

LECTORI,

Cum plurima ex varijs diſciplinis in hoc occurrerent libello, viſum fuit vberem hunc ſub finem adijcere Indicem: vt in promptu lector haberet, quæcunque in ipſo leguntur.

INDEX.

A.

AB aſinis ad boues. 168
A boue ad aſinum. 169
Abrahami, Moſis, Zachariæ aſinus, idem qui & Meſſiam aduecturus eſt. 139
Acanthis ac ſtellio aſinis inviſi. 17
Achillei equi loquuti. 86
Actionem nullo jure in pecudem concedi. 178
Adeps, & ea animalia ingenioſa eſſe in quibus adeps: barda in quibus luxuriat axungia. 129
Adeps & axungia. 129
Ἀδιαφορία *Cynicæ philoſophiæ fundamentum.* 185
Aduerſus aſinos, nullum eſſe in vitâ remedium, niſi vt fortiter ferantur. 48
Adverſus patriam, neminem amandum, aut odio habendum. 110
Aegyptij aſini, quantum exiguo tempore ſpacij conficiant. 173
Aegyptij quam aſino infeſti. 148. & 149.
Aegyptum quam callidè vni ſibi ſeruarit Auguſtus. 81
Aemulationibus auerſum eſſe aſinum. 183
Aeneas quomodo deſcriptus ab auctoribus. 98

Aeolicum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Aeolicum digamma. 6
Aeſopi leo. 66
Aeſopo quantopere obſtrictus aſinus. 164
Aethuia Minerua dicta. 145
Africani aſinis libentius quam equis vtuntur. 26
Agaſo, obuius Auguſto ante Actiacam victoriam. 81
Albani imprudentia. 117
Albi aſini, vbi in vſu. 11
Albus aſinus. 137
Albus dies. 137
Alcæus libertatis ſtudioſus, & hoc nomine a Flacco commendatus. 85
Alcibiadis herba. 127
Aleph quare prima in alphabeto litera. 169
Alia fert aſinus & Lacon. 156
Aloyſius Molinus, Patauinæ libertatis aſſertor. 101
A malo ad bonum. 169
Ambiguum quod eſt ante euentum, poſt eum cuiuis patet. 117
Ammonianus auditorem in Græcis aſinum habuit. 130
Amor liberorum maximus in aſino. 181
Amor ſeruituais, primum quod ſuccedit libertati. 85
Amphimachus Pindari æmulus. 38
Αμφώδυς *aſinus.* 177
Anac vox Hebræa. 171
Anacharſis dictum inprimis ſapiens. 47
Ana Sebeonis quid inuenerit. 146
Anaximeni quopacto auditores ſuos præripuerit Diogenes. 1
Anhelus equus. 25
Ανεμώτης. 177
Animo magno nihil æque aduerſum eſſe ac humorem. 159
Anachroniſmus in Tacito, & ex eo natus error. 147
Anim⁹ quo magis vegetus, eo acrius in ſomnis concitatur. 186
Ἄνυ *in medicorum libris.* 126
Antenorem non baiulaſſe Deos, ſed coluiſſe. 99
Antenor vir quantus, & qualem conſtituerit populum. 99
Antiſthenis facetum de ducibus Athenienſium dictum. 42
Antonius ac Lepidus duo muli, quomodo euerſi ab Auguſto. 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Ἀπάθεια, Stoicæ philoſophiæ fundamentum. 185
Apis quid, & quomodo conceptus. 144
Apollini ſacrum olim aſinum fuiſſe. 17
Apollo Delphicus à Philippo Macedone corruptus. 164
Aptota. 151
Aquæ potu aſini pingueſcere putantur. 185
Arabia ac Palæſtina quales aſinos habuerit ſemper. 173
Arcadici aſini celebrati. 105
Arcadia ex ſententia quorundam aſinis originem dedit. 6
Ariſtotelis de perturbationibus opinio. 181
Ariſtoxeni filia Onoſcelis ex aſino nata. 134
Armorum exercitatio quam facile remitti ſoleat. 118
Artubaſdus quâ pœnâ affectus a Conſtantino. 12
Aſel Hebræum, & ab eo Eſel, qua voce Belgis aſinum dici.
Aſelli, Aſelliones, Aſinæ, viri magni Romæ dicti. 173
Aſinæ apud Græcos. 8
Aſinarij dicti Chriſtiani. 142
Aſinarum laus. 176
Aſinas quanto ſtudio Romanæ coluerint matronæ. 176
Aſinaſus, Aſines, Aſinaria. 6
Ἀσινὴς & ab eo aſinus. 6
Aſini & dicunt ſæpe & ſcribunt. 33
Aſini κατὰ σύμβολον definitio. 8
Aſini natales ac origo. 9
Aſinina pruna. 172
Aſini nec bellum timent, nec de pace ſuſpicantur. 102
Aſini nomine quidam voluptatis causâ culti. 153
Aſinij apud Romanos. 8
Aſini occurſu quomodo paulatim aſſuefaciendi animi. 45
Aſininam ſub Tiberio pleriſque dignitatem contuliſſe. 71
Aſini prope ſoli maledicunt. 33.
Aſini qui flumen ſale onuſtus tranſmiſit fabula. 164
Aſini qui minimi. 48
Aſini quare ingenioſi. 129
Aſini qui nunquam bibunt. 183
Aſini quo pacto de magnis ingenijs indicent. 47. & 48

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Aſini Rabbinis ipſis a Iudæis antepoſiti. 140
Aſini varia quibus a Græcis indigitatur nomina. 176
Aſinorum gens illuſtriſſima. 173.
Aſinis nemo maledicit. 102
Aſino dat oſſa. 156
Aſino multos ſimiles natura eſſe voluit. 3
Aſino, qui auro ſit onuſtus, optime expugnari ciuitates. 56
Aſinorum ferre occurſum, magni eſſe animi. 46
Aſinorum contemptus, noua ac ignota Orienti res. 168
Aſinorum genus immortale. 38
Aſinorum nomen plantis pluribus inſcriptum. διεξοδικῶς. 127
Aſinos breui loco pſittacorum atque ſimiarum in delicijs fore. 153
Aſinos cum myſteriorum inſtrumenta nequeant geſtare in publico cum ijs cadere. 99.
Aſinos in Scythia non reperiri. 80.
Aſinos in terris, in cælo, in mari, apud inferes, vbique denique, inveniri. 37
Aſinos in omni dignitate ac vitæ ſtatu reperiri. 48
Aſinos omnibus gratos & acceptos. 127
Aſinos plurimos a Chriſtianis coli, & ſic fortaſſe locum Taciti intelligendum. 143
Aſinos vbique naſci. 11
Aſinum a ſedendo ſunt qui dici volunt. 5
Aſinum & equum, ſi recent es ficus baiulet aut mala, fame corripi. 179
Aſinum omnibus præferri, & eam rem bene intellectam, tranquillitatis eſſe cauſam. 189.
Aſinum ſolum vbique naſci. 10
Aſinum ſeruitutem non ſine magnis autoribus amare. 107
Aſinum vbique reperiri. 36
Aſinus ab omni dolo ac fraude abeſt quam longiſſime. 4
Aſinus, ab vtilitate dictus. 8
Aſinus Acharnenſis. 156
Aſinus ab tibiam, 155
Aſinus Aegyptius. 149

Aſinus

Aſinus Ammoniani in Græcis auditor. 130.
Aſinus aquam horret, proprio heroibus timore. 158. & 159
Aſinus Baccho conſecratus, & quare. 185
Aſinus bipes, & de eo quid ſtatuendum, ſi damnum intulerit. 178
Aſinus Cumanus. 156
Aſinus Delphica machæra. 149
Aſinus de puteo Aeſopi. 51
Aſinus de vtilitate ſuâ non cogitat.
Aſinus, ex Menandri ſententiâ, homine felicior. 161
Aſinus ficus comedit ac vinum bibit. 33
Aſinus Idea ſapientiæ Iudæis. 141
Aſinus immittit caput. 156
Aſinus in perturbationibus ad Ariſtotelem accedit. 181
Aſinus in populari ſtatu gratus ſemper & acceptus. 31
Aſinus intenſione precij omnibus apud Rom. animalibus prælatus. 150
Aſinus inter apes. 156
Aſinus inter ſimias. 156
Aſinus leonis pelle indutus. 156
Aſinus Marti ſacer, & eidem Deo immolari ſolitus. 95
Aſinus Myſius. 156
Aſinus myſteria circumfert dorſo. 156
Aſinus perpluitur. 156
Aſinus quam multa ſignificet διεξοδικῶς, 175
Aſinus quâ parte Stoicus.
Aſinus quem Dominus poſthabuit, ad Iudæos pertractus. 143
Aſinus qui proſpectando prodit dominos. 116. qui item vaſa ſic confregit. ibid.
Aſinus quomodo de Muſica iudicet. 101
Aſinus quo pacto affectus, cum equam ambiret. 22. & 23
Aſinus tripes, 34. bipedes multi. ibid.
Aſinus unde Latinis dicatur. 5
Aſplenos herba quam ad rem aſino conducat. 184
Aſtarte Sidoniorum. 144
Ἀστράβης aſinus vnde. 176
Aſturcones inter equos laudati. 26

Atel-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Atellanæ poëta diro ſupplicio ob ambiguum verſiculum a Caio affectus. 89
Atha Syris quid. 169
Athana, Syris aſinus fœmella. 76.
Athel, Chaldeis aſinus. 9
Athenienſes ac Thebani libertatem quomodo amiſerint. 55.
Athenienſes, cum ad portus communis Græciæ verſaretur hoſtis, nihil vidiſſe. 3. *eoſdem de vtilitate ſuâ nunquam cogitaſſe.* 3
Athenienſes pietatis inſtrumenta commiſiſſe aſinis, & quare. 178
Athenienſes ridiculo Lycurgi ciuibus fuiſſe. 105
Athenienſium legati, feſtiue a Perſarum Rege excepti. 104.
Athenienſium tarditas. 104
Athlorum domina, Bona fortuna. 24
Athon Beth, pro Aleph Beth. 169.
Athon, Hebræis aſina, & ab ea aſinus. 8
Athon inverſum quid. 170
Auarorum miſerrima conditio. 160.
Auditus conceptacula largiſſima eſſe in aſino. 14
Auditus qualis in aſino, & quam ad philoſophiam neceſſarius. 19
Auguſto imperante, reliquos fuiſſe, quod in Comœdia, Simalio ac Donax. 65
Auguſto oblatus aſinus ante Actiacam victoriam, optimi ominis loco. 81
Auguſto quam gratum fuerit ſpectaculum aſinorum. 65
Auguſtum inter Virginem & Magnam Belluam a Virgilio locari. 79
Auguſtus ad Capita Bubula natus. 65
Auguſtus Cæſar tanquam agaſo, pop. Rom. vſus eſt. 60. *ſub principatus nomine poſt Syllam ac Dictatorem Cæſarem callide irrepſit.* ibid.
Auguſtus lepide ac cum exprobatione ſeruitutis mortuus. 63.
Auguſtus non invexit ſeruitu-

tem tantum, ſed fundauit. 67.

Auguſtus Pontifex cœlum cum aſtrologis in partes ſuas traxit 57

Auguſtus populo ac Senatui crebra exhibere ſpectacula ſolitus. 65

Auguſtus primus Cæſaris Cometen vidit. 59

Auguſtus quam facete omnia Romano eripuerit populo. 80.

Auguſtus quam facete omni munere ac labore omnes ſubleuarit in Rep. 81

Auguſtus quam feſtiue poteſtatem protulerit. 63

Auguſtus quanam ratione & quibus modis provocationes ad homines ac Deos pariter ſuſtulerit. 61

Auguſtus quantum aſino debuerit, & ingratitudo eius. 82.

Auguſtus quâ occaſione principatus nomine ſit vſus: idem tribunus, idem pontifex, idem omnia. 61

Auguſtus, quare limites imperij proferre neglexerit. 66

Auguſtus quare patrem ſuum conſecrarit. 57

Auguſtus quos homines invenit, ſucceſſori ſuo aſinos tradidit. 67

Auguſtus vbi natus. 65

Aulici in vrbe Româ, quomodo adverſus iram ſe exerceant. 182

Auris Bœotia. 171

Aures aſini eſſe mobiles. in iiſdem præſagia poſuiſſe veteres. 14

Aures mouet aſinus. 156

Αὐτάρκη cæteris præferri. 30

Aut Rex aut aſinus. 156

Axibus vngendis quis vtilis. explicatus Martialis locus. 129

B.

Bacchus quomodo iratum ſibi conciliarit Iouem. 31

Balami aſina peculiariter creata. 141

Balami aſina, & quæ de eâ Iudæi. 140

Βάναξ fit ab ἄναξ. 6

Βάννας

Βάννας quid, & vnde. 6
Baſſus Iulius, quis & vnde albus aſinus dictus. 137
Batavi Marte & eruditione ſummi. 102
Beatrix AEnobarbi quâ pœnâ affecta. 12
Belgæ nimis libere de gentibus alijs ac ſacris judicare ſolent. 107
Belgarum commendatio. 106
Belgas nomen quo aſinum exprimunt, Hebræis debere. 9
Belgas pridem aſinos nouiſſe. 9
Belgica ſimplicitas ac candor. 108
Bello populum ac militem plerunque deliniri. 118
Belphegor quâ de cauſâ a fœminis cultus. 145
Bibulus Cæſaris collega, & quo loco illi. 66
Blandiendum quomodo in publico. 50
Bœotia Sus, Bœotia Auris, vide Sus & Auris.
Bœotii libertatem quomodo amiſerint. 55
Bona fortuna athlorum domina. 23
Bonæ mentis ac ſcientiarum illuſores ad dignitates euehi plerunque. 35
Bos pro aſino poſitum. 168
Bos an primo occurrerit Cadmo. 170
Boue pariter & aſino non eſſe arandum. 69
Boues ab hominibus, inepte aſinis præponi. 168
Βούπαλος aſinus vnde dictus. 176
Βρικὸς aſinus Cyrenenſibus. 177
Bruti epiſtolæ inprimis magnanimæ, & quæ præcipue. 8
Brutum Rege Tarquinio ſub aſinina latuiſſe. 71
Brutus & Caſſius poſtremi Romanorum dicti. 76
Βρωμήτης aſinus vnde dictus. 176

C.

CAbale, & eius diuiſio. 141. & 142.
Cæſarem uſque Transformationū opus Ovidius produxit. 56
Cæſares a Catone & piorum campis a Virgilio ſecreti. 78
Cæſaris Cometes, & quid de eo

Vulcanius aruſpex judicarit. 58
Cæſaris defuncti ſidus quam callide ab Auguſto excogitatum. 58
Cæſaris ſidus, nihil aliud quam cauda aſini. 58
Cæſares Gigantes a Lucano dicti. 90
Cæſar Iulius collegas aſinorum loco habuit. 66
Cæſar Iulius quam feſtiue multa immutarit in Rep. 66
Calcitro equus. 25
Caligula quam gratus imperio. 72. *eiusque immanis crudelitas adverſus liberos.* 72. *quam Senatum deſpexerit ac contumelioſe habuerit.* 73
Camillum albis quadrigis vrbem inuectum, acrem populi invidiam in ſeſe concitaſſe. 31
Camillus quâ re triumphalem ſub Tiberio meruerit. 71
Canem cani, bouem boui, &c. pulcherrimum videri. 3
Canis dictus ab acerbitate Diogenes. 1
Capita aſinorum, vite alligata, Romæ in triclinijs repoſita. 186
Capricornus in Auguſti nummis quid ſibi velit. 82
Caput aſini lauare nitro. 156
Caput aſino quale. 14
Caput aſini tempeſtatis remedium. 14
Carduum inepte aſino obijci. 154
Carmanos aſinis in bello vſos. 21
Carneadis de origine juſtitiæ ſententia. 81
Carnes aſini, olim, & præſertim Mecænati, in delicijs fuiſſe. 125
Carnibus aſini quare hodie pauciſſimi veſcantur. 125
Caro aſini, pudendũ Hebræis. 16
Catholica. 151
Catilinam minus libertati Romanæ nocuiſſe quam Cæſares. 78
Catilinam ſcopulo a Virgilio apud inferos affixum. 78
Cato, commendatus Flacco. 83
Cauſæ cogitationem raro ad hæredem transire. 117
Caudam aſini, quam caute evulſerit Auguſtus. 65
Cauda

Cauda qualis aſino. 15
Cercopithecus ſine caudâ. 49
Celtiberi aſini celebrati. 105
Ceruix aſino qualis. 15
Ceſpitator equus. 25
Chaldæis ac Syris, literis iiſdem quibus vinum aſini nomen ſcribi. 186
Chamor, Romæ vocabulum inverſum, aſinum denotare. 67
Chriſtianorum Deus vngulis & capite aſinino a paganis efformatus. 143
Chryſippo tribui, quod alij tribuunt Philemoni. 33
Cicuta peculiaris in Thuſciâ. de eâdem & aſino mira hiſtoria. 152
Cillus, aſinus. 147
Claudiano more in Senatu ſententiam dicere. 43
Claudij dictum non imprudens. 117
Claudius mortalium ſtolidiſſimus, cælo a Romanis conſecratus. 73
Cleones, Lamachi, Hyperboli. 43
Cæcum & Iudæum parum inter ſe differre. 143
Cælum quid Varroni. 92
Cælum Iudæis pro Deo. 147
Cleanthes aſinus dictus. 141
Collegia. & in iis quemque de ſe optime, peſſime de alijs iudicare. 160
Collyrium ad Regem Magnæ Britanniæ. 135
Color aſini, & quare talis. 11
Columella quomodo commendet aſinum. 12
Comitiorum jus Cæſar Iulius cum populo diuiſit. 66
Commenus Andronicus quâ pœnâ affectus. 12
Conſtantia, in propoſito atque inſtituto, aſini. 18
Conſualibus aſinus coli ſolitus. 95. *& quomodo. ibid.*
Conſulatus equo deſtinatus. 32
Contemptus eruditionis hac ætate, ac Græcarum inprimis literarum. 130
Continuatio Magiſtratuum, Iulij Cæſaris inſtitutum. 67
Controverſiæ Sophiſticæ, & quanto cum periculo coniunctum iis immiſceri. 189
Conuitia vnde in Venetos & Britannos tot vndique. 102

Copa ambubaia. 31
Copa, & ex eâ locus. 32
Corbulo quâ re in ſuſpicionem ſub Claudio apud æmulos incurrerit. 72
Cor quale aſinis. 16
Coruus aſino inviſus. ibid.
Corycæi, quos Hiſpanus habet. 113.
Crabrones e mortuo generari aſino. 99
Creationem Coſſ. Senatui ac ſibi reſeruaſſe Cæſarem Iulium. 66
Credendum ſingulis cum arte. 50.
Criticos rident, qui non ſapientiores illis ſunt. 162
Crocodilus in Auguſti nummis quid ſibi velit. 82
Crucis forma inter vtraſque aſini ſcapulas. 15
Cruciantes equi. 26
Curâ ac ſollicitudine aſinum carere. 186
Cumani quâ poenâ adulteras affecerint. 12
Cynici & aſini collatio. 185

D.

Dagon Babylonius, & unde dictus. 144
Δάλεςος aſinus Cretenſibus. 177.
Darij ſtratagema. 20
Decem res ex tempore a Deo ex opinione Rabbinorum creatæ. 141
Demoſthenes maxime aſini ingenium intellexit. 2
Demoſthenes quâ occaſione de aſini vmbrâ agere cœperit. 2
Demoſthenis laus. 1. & deinceps. 2
Denarius ſummus numerorum Pythagoricis, finis numerorum dictus Rabbinis. 15
Dentatus vtrinque aſinus. 129
Dignitatem in aſinis requiri a Varrone. 151
Diogenes, ab acerbitate Canis dictus. 1
Diogenes, quâ ratione auditores ſibi compararit. ibid.
Diogenes, ſine auditoribus aliquando de virtute ac vitijs diſſeruit. ibid.
Dipſas aſinum circumvenit. 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Diſputationes hoc tempore, quantum Rebuſpubl. noceant. 115
Diſſenſio venenum Rerumpub. 120.
Docere aſinum fræno in campo currere, 157
Dolium Cynicorum aſinus non curat. 186
Dolor & voluptas omnium affectuum parentes. 179
Dominicus Molinus, vir incomparabilis, libertatis ac Muſarum Tutelaris ac Genius. 101
Dominus noſter quare aſino vſus. 143
Dona quomodo ſpargenda in publico. 50
Dubij Sermonis libri, quos Plinius conſcripſit. 89
Duri oris equus. 25

E.

EDictum Claudij, de ventris flatu. 74
Elyſium Tartaro Virgilium junxiſſe in laudibus Auguſti. 78
Empedocles quâ ratione ventos arcuerit. 14. *vnde & κωλυζανέμας dictus.* *ibid.*
Ἡμίον@ *pro* ὄν@ *a Criticis editum.* 164
Epicharmi dictum. 3
Epicteti ac Cleanthis fruge, pectus ante omnia eſſe imbuendum. 37
Epicuri de vtilitate ſentẽtia. 8
Ἐπιθύμημα *a Græcis Sacrarum literarum interpretibus pro aſino poſitum.* 168
Epiſcopos in veteri Eccleſiâ aſino vehi ſolitos. 144
Equam, vt ab eâ ad coitum admitti poſſit, ſugit aſinus. 138.
Equi a ceruo in ordinem redacti. 157
Equi & aſini affinitas. 21
Equi, & de eorum patriâ contentiones. 9
Equi fœtum, ſi poſt iſtum ineat, corrumpere aſinum. 11
Equi, præſertim cum procantur, metuendi. 27. *& exemplum huius rei. ib.* διεξοδικῶς. *eius rei alterum exemplum.* 28

Equi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Equiſugus aſinus. 138
Equites ad Paucorum ab Ariſtotele referri ſtatum. 30
Equites peculiarem Athenis conſtituiſſe ordinem. ibid.
Equorum feruor ac ferocia. 25
Equorum filias procatur aſinus. 21. & 22. διεξοδικῶς.
Equorum morbi varij. 138
Equorum poſſeſſio, diuitum, aut qui diuitias oſtentant. 30
Equorum poſſeſſio, invidiæ obnoxia. 30
Equorum vitia. 25
Equorum vſus in Populari Repub. Ariſtoteli commendatus. 42
Equos e cœlo Phaëthontem dejeciſſe. 28
Equum Soli a Perſis mactari ſolere. 17
Equus Cæſaris, pedibus propemodo humanis. 66
Equus, jam ſenior, ipſo Marone teſte, in Venerem ſegnior. 16
Error plerorumque qui a literis ad Remp. tranſeunt. 50
Eſuriens aſinus nec fuſtem reſpicit. 16
Εὐεςὼ *Democriti.* 186
Europæ, Africæ, & Aſiæ, ciuem ac inquilinum eſſe Aſinum. 11
Eutychus agaſo. 81
Nico aſellus. ibid.
Excrementi ſicci cur plus reddant aſini quam humidi. 179
Exercitium tyronum Romanorum, equi lignei conſcenſus. & quo fine. 41
Exterior ac interior incedat, nihil morari aſinum. 183

F.

Factiones & ſeditiones vnde. 10
Famâ & opinione adverſus hoſtem animare plebem, vetus eſſe. 121
Familiaritas eorum qui parere didicerunt, cæteris plerunque nocet. 116
Fauor populi, quos æſtimet. 118
Felle aſinus an careat. 16
Ferrum, & ad ferrum facile a vino tranſiri. 108
Ferula aſino grata. 185
Feſtina lente, dictum Auguſti, quod in imperio expreſſit. 65

Feſti-

Feſtiuitas, libertatis fructus. 63
Figuratum & ambiguum dicendi genus. 89. *quando vſurpatum maxime.* 89
Fimo aſini quantum Columella tribuat. 124
Fimum aſini perperam ad boues ab Homero transferri. 123
Flaccus diligenter fugit. 20
Flagrum equo, frænum aſino. 157
Flandri ac Brabantini, miſeri à quodam iudicati. 108
Flammæ quendam adiudicatum, quod tetragrammato nomine abuſus eſſet. 140
Fæmellā aſini decimo poſt menſe parere. 136
Fæmellis aſini ſuas ac proprias virtutes eſſe. 175
Fæmina aſini quo pacto ineatur. 137
Fons ex aſini maxillâ. 148
Fonos. 6
Fortes viri, fortes aſini, Hebræis. 19
Funus aſini. 188
Funus aſini ſine vllâ pompâ eſſe. 188

G.

ΓΑ΄δᾶρο *aſinus Græcorum vulgo.* 177
Galaxias, heroum deſtinatus animis. 93
Galba in deſidiem ignauiamque ſub Nerone prudentiſſime delapſus. 71
Galeni de lacte aſini diuerſæ ſententiæ. 177
Galeni figura, & eius error. 174
Galba euerſus adulatione propriâ. 70
Galliæ ſtatus, & quibus artificÿs nunc diſſipetur. 120
Genethliacum accedit aſinus. 24
Gentes integræ in fugam ab aſinis datæ. 20
Gentes ſingulas alÿs aſininum quid obÿcere. 105
Gignere per totam vitam aſinum. 15
Gloria priuata ſæpe publico interuenit. 116
Gnoſtici Deum Zebaoth quomodo pinxerint. 143

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Græca eſſe, legi ideo non poſſe. 132.
Græcæ linguæ ageſtas in Ariſtotele notata. 174
Græcæ linguæ penuriam maxime in aſini voce conſpicuam eſſe. 175
Græcas literas venenum eſſe eorum qui parum ſolide profecerunt. 133
Græci ac Romani, Hebrææ linguæ mire imperiti. vnde plurimi errores ac calumniæ. 142.
Græci meri aſini. 55
Græcis originem ſuam ab aſino eſſe deducendam. 171
Græci quomodo in ſeruitutem ſint delapſi. 54
Græcos, capillos quoque Principum cœlo conſecraſſe. 58
Græcos Chaldæorum vocibus quas non intelligunt in alphabeto ſuo vti. 170. ad Chaldæos eſſe ablegandos vt alphabetum quo vtuntur intelligant. ibid.
Græcos Demoſthenis præcipue ætate floruiſſe. 54
Græcos Grammaticos non recte aſinum cum vxore eâdem voce incluſiſſe. 174
Græcos voces ſuas Pœnis ac Hebræis maximâ ex parte debere. 76
Græcorum laus. 54
Græculi nunc ὑποζύγια & mendici. 103
Græcus quidam, qui fuſte aſinum excepit. 190
Gramen aſino & fuſtem. 156
Grammatici hodie qui dicantur. 151
Gratiam plerique cum excedit modum, odio aut bene meriti exitio extinguunt. 62

H.

HAereſes nec ſpargere aſinum nec ſequi. 184
Hebræorum magiſtri quam magnifice de aſino ſentiant. 139
Hebræorum magiſtros aſinos numero non ſpecie æternos ſtatuere. ibid.
Helices cauda Romæ naſcenti verticalis. 96
Helvetij gens ſanctiſſima. 119

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Henricus Magnus, quam callide ſublatus. 118
Henricus Magnus Rerumpub. vires callide ſuſtinuit. 119
Hermogenes Tarſenſis, ob figuras, cruci affixus. 89
Heroas ac heroinas in Sacris aſino, etiam in procinctu, vſas. 148
Heroes aſinorum judiciis expoſiti. 38
Hiſpani aſinorum laude celebres. 107
Hiſpanienſis cuiuſdam cum quodam Batauo contentio. 170.
Hiſpanienſis cuiuſdam pro Hiſpanis, ac de publico Europæ ſtatu, iudicium. 111
Hiſpani quam ægre a Romanis domiti. ibid.
Hiſpano prodeſſe, qui leuiſſimis de cauſis inter ſe diſſentiunt. 114.
Hiſpanorum error. 116
Hiſpanorum cum Batauis induciæ. 107
Hiſpanorum laus. 111
Hiſpanorum vituperatio. 108
Hiſpanum bellandi ac ceſſandi cauſas omnibus imponere. 112.
Hiſpanum emere omnibus in locis, quos venales eſſe novit. 113
Hiſpanum Europam vniuerſam moderari. 112
Hiſpanum omnes ſine ſumptu ſuo inter ſe commitere. ibidem.
Hiſpanus quomodo Reges inter ſeſe ac Reſp. ſeparet. 113. *idem omnes more Philippi inter ſe opponit ac librat.* ibid. *idem bellorum ſibi cauſas, & quo fine, ſeruat.* 113. *idem belli ſumptus alio reficit.* 113
Hiſpanus quomodo legatos dimittat. 114. *pro eo eſſe, qui morantur.* ibid. *ei addicti, quam callide morando & extenuando omnia, rem gerant.* 114
Hiſpanus vbicumque in vſus ſuos præſens. 114. *idem quam callide omnium deliberationum ſit gnarus.* ibid. *idem quam callide vbique irrepat.* ibid.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Homerus cum aſino Aiacem confert. 18
Homo homini eſt lupus. 158
Horatius cum Curiatijs quo modo ſit congreſſus. 114
Horatius quo pacto Auguſtum extulerit. 80
Horatius quo pacto Actiacam extulerit victoriam. 82
Horatius tanquam triumphum amiſſam celebrauit libertatem. 83

I.

IAiri filii triginta, triginta vecti aſinis. 167
Ιαμεὶμ vox Hebræa. 146
Ianus ab Auguſto & Nerone clauſus. 94
Ἰδιοτροπία. 128
Ignarum quenque, maxime ferocem eſſe. 34
Ignem colere ac aſinum mos Orientis. 96
Imaginoſum aliquid ſubinde evenire aſino. 159
Imperiti quam feſtiue, ac præcipue Politici, de eruditis iudicent. 133
Imperitorum de viris maximis judicia. 131
Inaurati aſini, omnibus accepti. 39
Incommoda, quæ ex contemptu literarum provenire hac tempeſtate ſolent. 130. & 131
Incidere ceruicem aſino, in Lege quid ſibi velit. 139
Induciæ quâ de cauſâ Belgis objectæ. 115
Induciarum Belgicarum vtilitas, & quid Hiſpano conferant. 117
Inepti homines nonnunquã eruditi, ac melancholici, rebusque gerendis haud idonei. 49
Inſtitutum operis, quod ſenectuti ſeruat autor. 60
Inſtrumentorum, quorum vſus in familiâ apud Ariſtot. diviſio. 149
Inſtrumentum tactus an cutis ſit. 151
Interpretes Sacrorum, cauſæ nihil eſſe, cur aſini vocabulum refugiant. 169
Inteſtatũ mori aſinum, ac quomodo ſuccedant liberi. 188
In vnguento aſinus. 153

Iouis flamini per religionem armatam intueri aciem nefas fuiſſe. 20
Ἱπποθήλης aſinus. 138
Irâ ſuperior aſinus. 181
Ἰσονομία, Rerump. fundamentum. 93
Italia quo loco ſit hodie. 120
Iuba equi in dextro armo dejecta, generoſitatis ſignum. 22
Iudæi cœlum adorare dicti. 147
Iudæos Regem quanto labore, libéri cum eſſent, ſibi poſtularint. 54
Iulij Cæſaris error, quod nullo milite ſtipatus curiam acceſſit. 64
Iulio & Cæſare, actum quid diceretur. 67
Iupiter ac reliqui Dij in Gigantomachiâ ſub quibus delituerint animalibus. 145
Iupiter, à iuvando dictus. 6
Iuventâ quomodo expers factus aſinus, & hac de re fabella. 139.
Iupiter voce aſini cum Libero ac Silenis hoſtem fugat. 21.

K.

Κανθήλιος aſinus vnde dictus. 176
Κάνθων aſinus vnde dictus. ib.
Κιλλὸς aſinus Dorienſibus. 177
Κορώνη, membrum aſini dictum. 154

L.

Lana aſini. 156
Larua aſini. ibid.
Larua libertatis, causâ vnius, Rebuspub. exuenda. 119
Laruâ quomodo vtendum ſit in publico. 50
Leo Africanus quæ & quanta de aſinis commemoret. 127.
Leonis ac aſini certamen. 52
Λέπαργος aſinus vnde dictus. 170.
Libertas & in eâ vt fatale ita naturale eſſe aliquid. 121
Literatos aliud quam expedit nonnunquam agere. 116
Libertatem a pleriſque venalem circumferri. 162
Libertatem & indicia profeſſa ſæpius nocere. 109

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Libertatem temporum noſtrorum ſectâ excludi. 105
Libertati alienæ quam multi inſidientur. 184
Libertati & vxoribus, nunquam mœchos deeſſe. 97
Libertatis etiam inter Romanos quidam ægerrime oblivisci potuerunt. 86
Libertatis ſtudio ac curæ rebellionem aſſidere. 186
Libra a Virgilio in conſecratione Auguſti ſublata. 79
Liuor ignorantiam aut ducit aut ſequitur. 34
Lucani præfatio expoſita. 90. *& deinceps.*
Lucani generoſi aliquot & pro libertate loci. 86. 87
Lucani quædam non ſatis æmendata. 88
Lucanum totum opus ſuum, quod nunc extat, libertati conſecraſſe. 86
Lucanus, an bonus Latinitatis autor. 88
Lucanus quam addictus libertati. 86. *quam magnifice eam celebrarit.* *ibid.*
Lucanus quo tempore ſcripſerit. 89
Lucelli exigui cauſâ, ſæpe bellum ſuſpici aut pacem. 160
Lupa quæ Romanæ vrbis conditores aluit, an non aſina. 95.
Lupus aſino inviſus. 17
Lydi quo pacto domiti. 53
Lyſander quomodo euerti Athenas juſſerit. 101

M.

Macedonem Philippum omnibus aſinum in expugnatione vrbium prætuliſſe. 163
Magiſter aſinorum Auguſtus. 66.
Magiſtratū, Deo, non priuatis, rationem redditurum. 109
Magiſtratu parcendum, nec de eo iudicandum temere. 100
Magna bellua, quid mathematicis. 78
Magna, temere incœpta nocent. de patrato fruſtra diſputatur. 119
Magnis viris ſuos ſingulis fuiſſe æmulos. 38

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Maliaſmus, ſeu catharrus, inter morbos aſini. 138
Μαλλὸς aſinus Phocenſibus. 177.
Malo aſino invehitur. 156
Martialis adulator Cæſarum. 84. idem Catonem extollit. ibid.
Mortem ſuorum horret aſinus. 188
Membra generationi deſtinata, qualia in aſino. 15
Μέμνων aſinus vnde dictus. 176
Mentis humanæ ac aſini affinitas. 126
Methodo in coitu quâ aſinus vtatur. 137
Methodo quæ ὕστερον dicitur, Homerũ in narrando vti. 137
Meuius ac Bauius Virgilij æmuli. 38
Midæ aures, & ad dominationem plurimum conferre. 113
Midæ famulus, eiusque factum ineptiſſimum. 133
Mithridates canibus tuendæ majeſtati ſuæ vſus eſt. 64
Mimnerni diſciplina qualis. 16
Mneuis, bos ſacer, quem Solis ciues coluerunt. 145
Mæcenas in pertrahendis in ſuas ac Cæſaris partes præclaris ingenijs callidiſſimus. 58.
Mæcenas præcipuus Principatus ſub Auguſto formator. 58
Morbis paucis conflectari aſinum. 138
Mors aſini, & quo pacto moriatur. 188
Mortuus quid agat aſinus. 158
Muli in Deboræ Hymno pro aſinis ſuppoſiti. 167
Muli quanto præſtent aſinis. 156
Multa in equo quæ cenſuram publicam merentur. 26
Multinummus aſinus. 172
Multos cum aſino laudari. 4
Mulus generoſior qui aſino patre naſcitur. 21
Murrinus color, quo loco habitus in aſino. 13
Muſicam nullam vnâ tantum voce conſtare. 100
Muſicum animal aſinus, & quare. 155
Mutuum muli inter eruditos. 52

Μυχλὸς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Μυχλὸς *aſinus vnde dictus.* 176.

N.

NAhac vox Hebræa. 171
Narrare aſello fabulam. 156
Naugerij, Flaminij, Sinceri, ac cæteri poëtæ Itali, quid in poëtis ſpectarint. 88
Neceſſaria in vita ſcitu, de prærogatiuâ aſini. 44
Nepæ more receſſim. 111
Nicias & Fabius, tardi. 103
Niger aſinus & maculoſus. 12
Nobilitatem generis ab annalibus arceſſendam non eſſe. 9
Nomen tetragamnaton ex aſini ceruice ſuſpenſum. 139
Nonnum bene de aſino meritum. 173
Notarica ac ſigla in voce Aſini. 5
Nubes, Græcis, Latinis, ac Hebreæis, calamitas. 94
Νωθεργὸς *aſinus vnde dictus.* 176
Νωθεὺς *aſinus.* ibid.
Νωτοφόρος *aſinus.* ibid.

O.

OBliquum Neronis ſidus. 93.
Obtuſi animi moderandis rebus aptiores ex Thucydidis ſententiâ. 41
Ὀγκιστὴς *aſinus vnde dictus.* 176
Occurſus aſini Auguſto, Mario, ac Alexandro, felix. 41
Occurſus aſini, inter bona omina. 45
Ocho aſini vocabulum ab AEgyptijs impoſitum. 149. *eius dictum.* ibid.
Odia callide in Rep. verſantibus condenda eſſe. 50
Ὄναιο, *quomodo à Græcis vſurpetur.* 7
Oncæa Pallas, ac origo eius. 171
Ονίδια, & ὀνιαῖαι. 124
Onobelos Heliogabali. 154
Onochiles, onoclea, onagra, onothera, onopuxos, onopordon, ab aſino dictæ. 127
Ὄνθος *excrementum proprie aſini.* 124
Onocentaurus AEliani & Pythagoræ. 177

Ὄνομι

Ὄνομα pro ὄνος in Heſychio. 179
Onopordo guſtatâ ab aſino ventris crepitum emitti. 127
Ὄνος ab vtilitate dictus. 176
Ὄνος, à iuvando dictus. 6
Onos Commodi. 153
Onoſcelis ex aſinâ nata. 134
Opinari ſapientem negant Stoici. 180
Oraculum antiquum, quod ad vſum Philippus Macedo reuocauit. 163
Oratorem nihil minus quam ſine attentione loqui decet. 2
Orbis medius, quis. 93
Orbem terrarum eiuſque dominationem vni deberi. atque eo pleraque nunc ire. 119
Oreæ, & cætera, quibus in equo opus eſt. 30
Orientales qualia literis impoſuerint nomina. 169
Oſanna acclamatur filio Dei aſino vehenti. 143
Oſſeus aſinus, & pro eo bonum concupivit, ſeptuaginta interpretes vertiſſe. 127
Ovidius ad ea loca relegatus, in quibus reperiri aſini negantur. 80
Ovidius excuſatus. 172
Ovidius quibus verbis commendarit Cæſarem: & quas ei pœnas dederit. 79
Οὐνὸν, pro οὐρανόν. 146

P.

Paedagogus principum. 135
Pædagogos vulgo ac caudices, haberi eruditos. 40
Pagurus, papilio, ſphinx, elephas, Pegaſus, aquila, in Auguſti nummis. 82
Παλιγγενεσία Pythagoræ, etiam Origini probata. 125. quare eam tollat Ariſtoteles. ibid.
Palladæ in aſinum epigramma, atque eidem alterum oppoſitum. 166
Paraſitus quale animal. 178
Parin ab Homero cum equo conferri. 10
Paritas, libertatis fundamentum. 94
Patriam aſini, orbem eſſe. 10
Pannus duplex Cynicorum. 186
& eo aſinum carere. ibid.
Pax certa, ciuili bello præferenda. 109
Pediculis, perpetuis Cynicorum aſſeclis, aſinum carere. 186

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Πελίας asinus vnde dictus. 176

Pellis aſini quare infantes metu vacuos efficere putetur. 179

Perſæ conſcenſis aſinis, Scythas vincunt. 20

Perſæ quâ pœnâ infames affecerint. 12

Perſas aliasque gentes tubæ loco, voce aſini eſſe vſos. 134

Phaëthon Phœbo genitus, aſtrologus præclarus. 28

Phidippides Ariſtophanis. 31

Philemonis factum lepidum, & mors. 33

Philippum Macedoniæ Regem equis prætuliſſe aſinos. 55

Philippi artes plus ad ſubigendum orbem, quam vigor Alexandri, contulerunt. 115

Philippus hac parte felix, quod illius tempore aſinis ſimiles Athenienſes eſſent. 3. & 4.

Philippus Macedo quomodo oraculis vſus. 164

Philoſophi qui per contemtum hodie dicantur. 151

Pietatem ſaluâ libertate tuendam, quomodo. 99

Pietatis inſtrumenta olim ab Athenienſibus aſinis commiſſa. 178

Piger vltra aſinum. 156

Piger, vox Hebræa. 9

Pili albi quare ex aſinorum cicatricibus naſcantur. 179

Piſtorij tribunal conſcendiſſe aſinum. 33

Plato inuerecũdos poſt hanc vitã in aſinos migrare voluit. 13

Plinius aſini causâ accuſatus. 171

Plures fieri aſinos quam naſci. 136.

Poëtæ ac Philoſophi ſæpe humanarum rerum non ſatis gnari. 33

Poëtæ libertatis veſpillones. 77

Poëtæ quanto ſtudio tyrannos commendarint. ibid.

Poëtas, optimos & antiquiſſimos prudentiæ autores eſſe. 89

Politica arcana qui docent ac euulgant, quam id imprudenter ab ipſis fiat. 163. *iidem quibus ſint ſimiles.* ibid.

Politica iudicia quantis mutationibus obnoxia. 162

Pontifex ab aſino perſtringitur. 135

Popularia nonnulla in Venetorum Rep. 100

Populari in ſtatu magna aſinorum vtilitas. 42

Populus

Populus Rom. ad hæredem ex arte Auguſti tranſijt. 63
Pop. Rom. cum plebe ad Circenſes & poëtas relegatus ab Auguſto. 81
Populus Rom. merus aſinus. 86
Pop. Rom. quanta olim autoritas. 81
Pop. Rom. quando maximus. 56
Popul. ſtatus, & in eo locum celeritati non eſſe. 104
Popularis ſtatus vitia, & in eo vnius plerumque, qui paulo poſt euertitur, eminens autoritas. 43
Præfecti prætoribus a Cæſare Iulio ſubſtituti. 67
Prætorijs cohortibus quam callide vſus fuerit Auguſtus. 64
Precioſus aſinus. 172
Priapo conſecratum olim fuiſſe aſinum, & quâ de cauſâ. 16
Priapo ſacrificari ſolitus aſinus. 145
Priapum & aſinum de pudendi formâ inter ſe certaſſe. ibid.
Primum frigidum in quorundam ſcriptis 29
Princeps ſtolatus, & qui ſub illo viuunt. 53
Principatus ac purpuras nonnunquam aſinis deferri. 32
Principum ardorem cum ætate interdum perire. 118
Priuato in arcana Rerumpubl. nunquam irrumpendum. 120
Priuatorum quæ in Repub. gloria. 109
Priuilegia aſinorũ, ſoli norunt, qui jam vſum ſapientiæ ſunt conſecuti. 26
Priuilegia equitum, illi Ordini conceſſa. 36
Proceres in oriente ſolos, olim aſinos conſcendiſſe. 167
Profani homines, rident Dominum aſino vſum. 143
Prouidentiam diuinam rebus humanis mixtam, alio deliberationes, quanquam ſollertiſſimas, abripere nonnunquam. 117
Prouocatio Pop. Rom. erepta. 80.
Prudentes grauius interdum delirare quam vmbraticos. 117
Prudentes qui vere. 109.
Prudentiâ, non moroſitate, viuendum eſſe. 41
Publice quo pacto ſit viuendum. 49

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Pullus aſini Hebræis vnde dictus. 174
Pullus, pro pullus aſini, apud interpretes in Sacris libris. 166
Pythagoras quomodo de modo ſpatioq; plantæ Herculis judicarit. 190
Putatio vitis ab aſino inuenta. 183
Pyrrhus elephantis Romanos invaſit. 44
Pythagoricorum de aſino judicium. 155

Q.

QVirites a Quiri, quod haſtam denotat. 76

R.

RAbbinos magno ſtudio vocabulorum inuerſiones ſectatos. 170
Reatini aſini celebrati. 105
Recuſantes raro ad dignitates hac tempeſtate trahi. 50
Reges pleroſq; aliena vel ignorare vel contemnere. 112
Reges victores, aſini victi. 157
Regula de Omni. 173
Reipublicæ adminiſtrandæ causâ omnia ab omnibus fieri. 161
Reipublicæ mixtura optima. 42
Religionem Reip. ſuæ accommodaſſe Romanos. 57
Religio apud quos multum poſſit. 119
Religionis, quæ Reip. accommodatur, velum, quiduis in eo ſtatu poſſe. 57
Reſpublicam optime conſtitutam, quæ optime ex contrarijs eſt temperata. 100
Reſpublicas quæ e ſolis conſtant vulpibus, breues ac caducas eſſe. 41
Ridiculos, qui antiquitatis causâ Hebræorum linguæ ſuam anteponunt. 10
Roma, aſinus inuerſus. 76
Romah haſta Hebrais. ibid.
Romani præter expectationem omnia, pariter invaſiſſe Auguſtum viderunt. 69
Romanos, ante infinitos prope annos, libertatem nuſquam niſi in chartis tanquam in pariete depictã habuiſſe. 98
Rom. ereptâ libertate, ne quidem digitũ pro hac mouiſſe. 73. *eoſdem libertatem quaſi metuiſſe, ac præſertim, cum in imperio Claudius ſuccederet.* 73
Rom. recte ſexum diſtinxiſſe in aſino.

in aſino. 174. idẽ Syros Chaldæos ac Arabas, feciſſe. ib.

S.

SAbinus quâ ratione ſub Tiberio ad dignitates ac honores pervenerit. 71
Sacra publica commiſſa aſinis fuiſſe. 31
Sacrum claſſicum. & eius autor fuſe deſcriptus. 135
Sapientia ſecuritatem ſola adfert. ibid.
Sapientem, quamuis in tormẽtis, eſſe beatiſſimum. 179
Saracori aſinis in bello vſi. 21
Saturni ſidus aſino aduerſũ. 24
Saul cum ad regnum quæritur, patris aſinos quærit. 54
Scaligero & alijs quid propoſitum. 132
Scipionis dictum feſtiuiſſimum de Metello. 134
Scriptores pleroſq; inter veteres tyrannidis artifices fuiſſe. 58
Scytharum equis aſini a Dario verſuto ſtratagemate oppoſiti. 44
Semen, & in eo artifex naturæ vis ſecundum Ariſtotelem. 15
Senatus quibus nugis a Tiberio detentus. 64
Seneca quam putide fuerit adulatus Claudio. 85
Seneca vir quantus. 85. feſtiua eius Apocolocynthoſis. ib.
Senectæ immunis aſinus quibuſdam habitus. 138
Senectutem ſæpe in principibus ab ætate primâ obſcurari. 118
Senex apud inferos torquere funem dicitur, quem aſinus arrodit. 37
Serpens in Auguſti nummis quid ſibi velit. 82
Seruitus. & in eâ nihil leue eſſe 73. nihil eſſe in eâdẽ mediũ. 75
Seruitus lethargo ſimilis. 60
Seruitutem multos libertati prætuliſſe. 54
Seruitutem perdite Romanos amaſſe. 72
Seruitutem, protin⁹ rebellionis ſequi crimina ac maieſtatis; innocentiũ ac aſinorũ pœnas. 73
Seruitus Rom. poſt Actiacum graſſari cœpit prælium. 81
Seruitutem totis populis gratam fuiſſe & eſſe. 53
Serum eſſe ſemper id quod multi ſciunt. 119
Siagrus & Zoilus Homeri adverſarij. 38

Simplicitate Pop. Rom. ante omnes fuiſſe. 61
Simſonis precibus fontem ex aſini maxillâ fluxiſſe. 148
Singuli à nemine timentur. 114
Σῖνος, *& ab eo aſinus.* 6
Σκευοφόρος *aſinus.* 176
Socrates ab aſinis damnatus. 38
Socra:es in causâ capitis de aſino locutus. 25
Socrat. quã artem didicerit. 46
Socratis dictum de aſinis magnanimum. 46
Solos aſinos beatos eſſe. ibid.
Somnia aſini, & quæ, incertum. 186
Sophiſtarum calumniæ & diræ. 182.
Spartani Athenarum expugnant vrbem. 104
Speciem a genere diſtinguere aſinum. 173
Sponſam apud Iudæos, aſino impoſitam, ad viri domum vehi ſolere. 148
Sportula aut recta populo Rom. oſtendi ſolita. 65
Statius Domitiano adulatur. 83
Statius quam magnifice Lucanum commendet. ibid.
Stoicos affect⁹ omnes tollere. 179
Stramen mauult aſinus quam aurum. 155
Strigoſus equus. 25
Stupor boum proprius ac ſuũ. 171
Stygis aquã ſolâ aſinorũ vngulâ hauriri, ſolâ contineri poſſe. 29
Succeſſus in rebus humanis quantum poſſit. 184
Succuſſor equus. 25
Sus Boëotia. 170

T.

TAciti locus, ob quem loquaciſſim⁹ mendaciorum Tertulliano dictus. 142
Taciti locus, qui eſt de cultu aſinorum, fuſe explicatus. 146
Tages prim⁹ aſinino capite tempeſtates auertiſſe creditus. 14
Tarditas vitione an laudi danda. 102
Ταχύγουνος *aſinus Nonno dictus.* 173
Τερύνης *aſinus vnde dictus.* 176
Tetragrammaton nomen non mutari in regimine. 140
Theſaurum bonorum eſſe aſinum homini. 123
Theſprotios aſinos Romæ, cum conderetur, affulſiſſe. 96
Theſſali ac Thebani, meri aſini. 55

Theſſa-

Theſſalici Aſini, celebrati. 105
Tiberij primam in regnando artem tarditate ſletiſſe. 103
Tiberij tempore, nemo tutus, nemo felix, niſi qui ſub aſino lateret. 70
Tiberium ſeruitutis Roman. pudet. 67
Tiberius arcanis ſuis indocti liberti conſcientiā admouet. 40
Tiberius Callipides dictus. 102
Tiberius Patribus Græculas de aſylo controuerſias dijudicandas permittit. 64
Tiberius quam facete & quot modis illuſerit Romanis. 68
Tiberius, quare cunctator. 103
Tibiæ quæ maxime laudantur ex aſinorum oſſibus fieri ſolitæ. 155
Timocreon Simonidis æmulꝰ. 38
Tortores equi. 26
Triumviratum quibus de cauſis admiſerit Auguſtus. 61
Tyranni cæteris præferre aſinos amant. 24.

V

VAgus ignis quid Lucano. 92
Venenata ſcripta in Venetos ac Batauos. & vnde. 96
Venetam Remp. eâdem poſt tot annos adhuc vti muſicâ, & quare. 101
Veneti quamdiu & quid riſerint. 97
Veneti quot modis optime de omni eruditione meriti. 101
Veneti quot & quales Mæcenates protulerint. 101
Venetorum ac eorum Reip. laus ſumma. 99
Venetorum ditio, Regina libertatis. 119
Venetorum Reſp. quomodo cum paraſito egerit. 178
Venetos æque libertatem ac vxores cuſtodire. 9
Venetos ei majeſtatem commiſiſſe, qui æqualis poteſtate eſſet optimis. 100
Venetos imperij Rom. ortum ac progreſſum ſine riſu legere vix poſſe. 98
Veni, vidi, vici, Cæſaris e caſtris ad Remp. ab eo tranſlatum. 67
Verba hodie in maximis autoribꝰ, & quidem ſola, ſpectari. 88
Verecundia ſingularis in aſini fœmellâ. 186
Verecundia ſitne virtus, an animi affectio, a Peripateticis diſputari. 186
Verna eques. 183

Vertra-

Vertraſinus Marci. 154
Veſpilloni cuidam natum eſſe aſinum. 134
Veſtalibus quis quantuſq́; honor aſinis haberi ſolitus. 96
Veſtalis religio, omnium antiquiſſima.ibid.& exOriente orta. ibid.
Veſta vnde dicta. ibid.
Vicinum homini animal eſſe aſinum Ariſtoxeni exemplo probatur. 134
Victorem de contractibus aut fide apud judicem non accuſari. 121
Vilis aſinus. 172
Virgilium Catoni locum in Elyſio, & quidem digniſſimum, dediſſe. 78
Virgilius causâ aſini notat⁹. 172
Virgilius quo pacto Auguſtum extulerit. 77
Viros magnos ſæpe bilem ineptiſſime conuertere in aſinum ſolere. 190
Viſus inter ſenſus præſtantiſſimus. 13. *& ſine eo philoſophari hominem non poſſe.* 13
Viſu valet aſinus. ibid.
Virtutem qui ſub tyrannis non jactant, ne ab eâ quidem metuuntur. 71
Virtutes aſini, ex Rabbinorum ſententiâ. 141
Vlyſſes, Æneas, ac heroes cæteri quantopere naufragium timuerint. 159
Vmbram aſini Europam vniuerſam nunc turbare. 188
Vocabulum aſini, boni apud Græcos ominis. 45
Vox aſino eximia. 131
Vrina aſinarum tenuior quam marium. 179
Vrina delicata, & ne eam cum altera emittat aſina, remedium. 137
Vſum viuendi, hodie pauciſſimi aut diſcunt, aut liberos docent. 44
Vſus quos & quantos aſinus habeat. 149. & 150
Vtilitas eadem cum honeſtate Stoicis. 8
Vtilitas pleriſque rebus nomina impoſuit. 6
Vultum circumferre aſini. 156

X.

XEnophontem perperam inverecundiam in aſino notaſſe. 19. Z.
Zenonis pœna. 12

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]

A
8591
10962

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
185 C 7 [1]